ZPRAVODAJ

OBCÍ

LÁNOV
DOLNÍ LÁNOV
DOLNÍ DVŮR

• čtvrtletník • jaro 1/2024 • č. 68

Objektivem z Lánova.

Masopust 24.2. s průvodem, soutěžemi, kvízem, lukostřelbou, trdelníky, výrobou masek, bludištěm, tombolou a občerstvením.

Výprava našich skautů do Koreje, foto Petr Kalousek

Velká voda - únor 2024.

Velká voda - únor 2024.

Velká voda - únor 2024.

Velká voda - únor 2024.

Velká voda, lom - prosinec 2023.

Práce na mostě č. 5.

Prořezávky stromů.

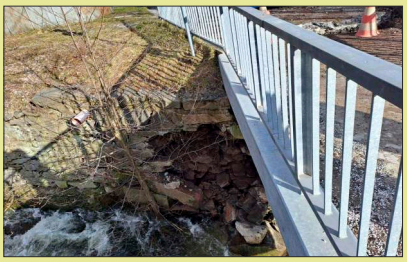
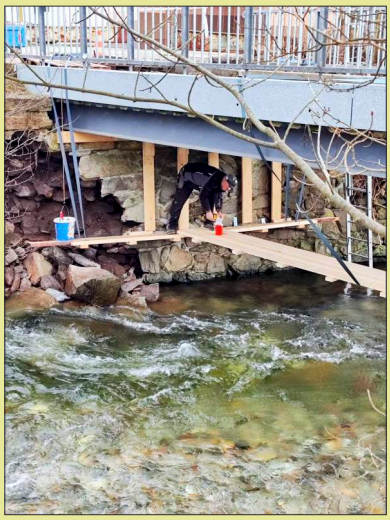

Zahájeny práce na sanaci poškozeného mostu č.5 (za gumárnou).

Z ÚŘADU

Milí Lánováci,
máme tady jarní číslo Zpravodaje a musím konstatovat, že letošní zima vlastně skoro žádná nebyla, krom nasněžení těsně před Vánoci a jednoho víkendu v lednu. Nevím, jak to vnímáte vy, ale za mě dle slov klasika: Tento způsob zimy zdá se mi poněkud nešťastným.

Ta představa, že 6 až 7 měsíců za sebou bude víceméně nevlídné, deštivé počasí, které láká maximálně ke čtení, ,či sledování TV, je strašná. Rovněž pro lyžařský vlek budeme muset najít jiné uplatnění, neboť umělé zasněžování v našich podmínkách nedává ekonomicky smysl. Kdyby vás něco napadlo ohledně vleku, klidně se ozvěte. Sama upřímně doufám, že toto není převládající způsob počasí, který nás do budoucna čeká. Pevně věřím, že naše děti ještě zažijí kupy sněhu a pořádné zimní radovánky.

Teď bych ráda psala o tom, co nás v letošním roce čeká. Myslím, že je důležité seznámit vás s nečekanou událostí u mostu č. 5. Pokud čtete Zpravodaj pravidelně, tak si jistě vzpomenete, že v zimním čísle 2023 jsem psala o tom, že první plánovanou akcí na letošní rok (2024) je oprava mostu číslo 4 (u Malínských). Opravdu jsme na povolení čekali velmi dlouho. U mostu číslo 4 už máme vše připraveno a momentálně jsme vypsali výběrové řízení na zhotovitele této stavby, čili vše včetně provizorní cesty u Slavíkových bylo připraveno k rekonstrukci.

Bohužel souhrou několika nešťastných okolností došlo k poškození zdi, která drží most číslo 5 (u gumárny), který je pro nás klíčový při opravě mostu číslo 4. Zavřeme-li totiž most u Malínských (4), tak je most u gumárny (5) jedinou přístupovou cestou k domům za řekou.

K poškození opěrné zdi došlo 8. února a ještě ten den jsem po telefonické konzultaci s mostařem rozhodla o okamžitém uzavření mostu pro všechna auta. Druhý den dopoledne (pátek 9. února) přijel mostař a potvrdil uzavření mostu. Hned v pondělí započaly práce na průzkumu podloží, přesně dle nařízení mostaře, který byl denně informován o probíhajících pracích a jezdil na pravidelné kontroly. Následně dojde ke stabilizaci opěrných zdí, potom dojde na odstranění velkých kamenů a odklonění toku řeky kráčejícím bagrem, přípravu základu, vyzdění mostního pilíře a vylití betonové plomby (článek píši 15. února – takže doufám, že až jej vy budete číst, bude část prací již hotova).

Všechny tyto úpravy povedou zatím jen k provizorní opravě opěrné zdi, s cílem získat určitou možnou tonáž mostu, tedy alespoň pro osobní automobily. Teprve až bude tato cesta pro auta volná, budeme se moci opřít do opravy mostu u Malínských.

Obrovské díky za obětavost a rychlost, s jakou se pustili do prác, patří Milanu Ježkovi, Martinu Minkovi i Karlu Karičkovi, kteří neváhali a v nevlídném počasí řešili spadlou zeď okamžitě.

Pevně věřím, že ještě letos proběhne definitivní úprava mostu u gumárny s tím, že spoluúčast na opravě přislíbili i majitelé opěrných zdí kolem mostu, za což jim velmi děkuji.

Další plánované akce na letošní rok:

- Během první poloviny roku proběhne výměna všech oken a vchodových dveří u čp. 23 za skoro 700 tisíc korun.
- Dále proběhne oprava 4 sakrálních památek, na které nám přispěl Česko–německý fond budoucnosti (více informací dále ve Zpravodaji).
- Do školní jídelny přibude nový hnětač těsta za cca 250 tisíc Kč.
- U čp. 100 (bývalé školní jídelny), kam se do budoucna přesunou technické služby obce, vznikne přístřešek na obecní stroje a auta.
- Společně s firmou Elektros Martinice, která nám zajišťuje péči o veřejné osvětlení, chceme instalovat 2 lampy na zadní cestě ke škole, konkrétně v úseku od Slovákových (čp. 147) po Lánovský dvůr.
- Intenzivně se věnujeme přípravě lokality A1 (za Seidlovem), kde by postupně mělo vzniknout 9 stavebních parcel.
- Nerada bych zapomněla na stavbu stěny u autobusového terminálu, na kterou manželé Přívratští a Hejdukovi čekají již několik let.
- A na závěr asi největší akce – STODOLA – pevně doufám, že stavební úpravy začnou letos v létě.

Milí občané, toto je výčet několika akcí, které jsme si naplánovali na letošní rok a zahrnuli je při plánování i do obecního rozpočtu. K nim samozřejmě patří i opravy některých místních komunikací, vybudování odpadových stání a údržba zeleně. Budeme ale řešit určitě i spoustu dalších věcí, které se objeví zcela nečekaně, jako právě například most č. 5.

Mějte hezké jaro.

Eliška Rojtová, starostka

Zahájeny práce na sanaci poškozeného mostu č. 5 u gumárny.

Výpis přijatých usnesení z 6. zasedání Zastupitelstva obce Lánov konaného dne 28. 11. 2023

ZO schvaluje:

Usnesení č. 5/6/23 - Zastupitelstvo obce Lánov projednalo a schvaluje rozpočtové opatření č. 5/2023.

Výsledek hlasování: Pro: 12 Proti: 0 Zdržel se: 0

Usnesení č. 6/6/23 - Zastupitelstvo obce Lánov projednalo a schvaluje prodej nově vzniklého pozemku ve vlastnictví obce Lánov **p. č. 1403/11 o výměře 32 m²** (ostatní plocha/jiná plocha), který vznikl na základě GPL č. 1275-224/2023 oddělením z pozemku p. č. 1403/3 o výměře 3 725 m² (ostatní plocha/ostatní komunikace), vše **v k. ú. Prostřední Lánov,** za celkovou cenu **10.464 Kč**, tj. 327 Kč/m². Cena byla stanovena dle znaleckého posudku číslo 056809/2023. Jedná se o majetkoprávní vypořádání zaplocené části pozemku pod pozemní komunikací z výlučného vlastnictví obce Lánov, IČ: 00278041, do vlastnictví společnosti Doprabet, s. r. o., IČ: 13585002, se sídlem Prostřední Lánov 156, 543 41 Lánov. Společnost Doprabet, s. r. o., uhradí obci Lánov administrativní poplatek (1 000 Kč za vyhotovení kupní smlouvy) a správní poplatek (2 000 Kč a vklad kupní smlouvy do katastru nemovitostí).

Výsledek hlasován: Pro: 12 Proti: 0 Zdržel se: 0

Usnesení č. 7/6/23 - Zastupitelstvo obce Lánov projednalo a schvaluje prodej nově vzniklého pozemku ve vlastnictví obce Lánov **p. č. 1300/17 o výměře 4 m²** (ostatní plocha/ostatní komunikace), který vznikl na základě GPL č. 1275-224/2023 oddělením z pozemku p. č. 1300/8 o výměře 239 m² (ostatní plocha/ostatní komunikace), vše **v k. ú. Prostřední Lánov,** za celkovou cenu **1.308 Kč**, tj. 327 Kč/m². Cena byla stanovena dle znaleckého posudku číslo 056809/2023. Jedná se o majetkoprávní vypořádání potřebné části pozemku pod budoucí posuvnou bránou z výlučného vlastnictví obce Lánov, IČ: 00278041, do vlastnictví SJM ..., Prostřední Lánov ..., 543 41 Lánov. Manželé ... uhradí obci Lánov administrativní poplatek (1 000 Kč za vyhotovení kupní smlouvy) a správní poplatek (2 000 Kč za vklad kupní smlouvy do katastru nemovitostí).

Výsledek hlasován: Pro: 12 Proti: 0 Zdržel se: 0

Usnesení č. 8/6/23 - Zastupitelstvo obce Lánov projednalo a schvaluje nabytí daru, resp. pozemku **p. č. 2387 o výměře 110 m²** (trvalý travní porost) v k. ú. Prostřední Lánov. Obec Lánov dar přijímá od stávajících vlastníků pana ..., nar. ... (podíl ½) a paní ..., nar. ... (podíl ½), oba trvale bytem Prostřední Lánov čp. ..., 543 41 Lánov s tím, že se jedná o bezúplatný převod nemovitosti. Obec Lánov uhradí správní poplatek (2 000 Kč za vklad darovací smlouvy do katastru nemovitostí).

Výsledek hlasování: Pro: 12 Proti: 0 Zdržel se: 0

Usnesení č. 9/6/23 - Zastupitelstvo obce Lánov projednalo a schvaluje Obecně závaznou vyhlášku obce Lánov o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství, která nabývá účinnosti dnem 1. 1. 2024. Tato vyhláška ruší obecně závaznou vyhlášku č. 2/2021, o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství, ze dne 4. 11. 2021.

Výsledek hlasování: Pro: 12 Proti: 0 Zdržel se: 0

Usnesení č. 10/6/23 - Zastupitelstvo obce Lánov projednalo a schvaluje Obecně závaznou vyhlášku obce Lánov o místním poplatku ze psů, která nabývá účinnosti dnem 1. 1. 2024. Tato vyhláška ruší obecně závaznou vyhlášku č. 1/2019, o místním poplatku ze psů, ze dne 19. 12. 2019.

Výsledek hlasování: Pro: 12 Proti: 0 Zdržel se: 0

Usnesení č. 11/6/23 - Zastupitelstvo obce Lánov projednalo a schvaluje Obecně závaznou vyhlášku obce Lánov o místním poplatku z pobytu, která nabývá účinnosti dnem 1. 1. 2024. Tato vyhláška ruší obecně závaznou vyhlášku č. 1/2021, o místním poplatku z pobytu, ze dne 4. 3. 2021.

Výsledek hlasování: Pro: 12 Proti: 0 Zdržel se: 0

Usnesení č. 12/6/23 - Zastupitelstvo obce Lánov stanoví odměnu za výkon funkce neuvolněného člena zastupitelstva obce ve výši 1.400 Kč za měsíc. Odměna bude poskytována od 1. 1. 2024 a v případě náhradníka ode dne prvního zasedání zastupitelstva, jehož se zúčastnil.

Výsledek hlasování: Pro: 12 Proti: 0 Zdržel se: 0

Usnesení č. 13/6/23 - Zastupitelstvo obce Lánov stanoví odměnu za výkon funkce člena rady obce jako neuvolněného člena zastupitelstva obce ve výši 3.700 Kč měsíčně. Odměna bude poskytována od 1. 1. 2024.

Výsledek hlasování: Pro: 12 Proti: 0 Zdržel se: 0

Usnesení č. 14/6/23 - Zastupitelstvo obce Lánov stanoví odměnu za výkon funkce předsedy výboru zastupitelstva ve výši 3.200 Kč měsíčně. Odměna bude poskytována od 1. 1. 2024.

Výsledek hlasování: Pro: 10 Proti: 0 Zdržel se: 2

Usnesení č. 15/6/23 - Zastupitelstvo obce Lánov stanoví odměnu za výkon funkce neuvolněného člena zastupitelstva obce, který vykonává funkci předsedy komise rady nebo zvláštního orgánu, a to ve výši 1.600 Kč měsíčně. Odměna bude poskytována od 1. 1. 2024.

Výsledek hlasování: Pro: 12 Proti: 0 Zdržel se: 0

Usnesení č. 16/6/23 - Zastupitelstvo obce Lánov stanoví odměnu za výkon funkce neuvolněného člena zastupitelstva, který vykonává funkci člena komise rady nebo zvláštního orgánu, a to ve výši 1.500 Kč měsíčně. Odměna bude poskytována od 1. 1. 2024.

Výsledek hlasování: Pro: 12 Proti: 0 Zdržel se: 0

Usnesení č. 17/6/23 - Zastupitelstvo obce projednalo a schvaluje dohodu o provedení práce s paní Lidmilou Kučerovou, kdy se sjednává práce na kronice obce Lánov za rok 2022. Výše odměny je 8.000 Kč. Dohoda sjednává do konce roku 2023. Důvodem schválení dohody zastupitelstvem je výkon funkce neuvolněného člena zastupitelem obce.

Výsledek hlasování: Pro: 11 Proti: 0 Zdržel se: 1

Usnesení č. 18/6/23 - Zastupitelstvo obce projednalo a schvaluje odměnu za výkon funkce místostarosty jako neuvolněného člena zastupitelstva obce ve výši 24.000 Kč

za měsíc. Odměna bude poskytována ode dne 1. 1. 2024.

Výsledek hlasování: Pro: 11 Proti: 0 Zdržel se: 1

Usnesení č. 17/6/23 – ZO schvaluje dle návrhu.

Výpis přijatých usnesení ze 7. zasedání Zastupitelstva obce Lánov konaného dne 19. 12. 2023

Usnesení č. 5/7/23 - Zastupitelstvo obce Lánov projednalo a schvaluje rozpočtové opatření č. 6/2023.

Výsledek hlasování: Pro: 14 Proti: 0 Zdržel se: 0

Usnesení č. 6/7/23 - Zastupitelstvo obce projednalo a schvaluje úpravu schváleného rozpočtu na rok 2023, rozpočet ZŠ a MŠ Lánov na rok 2024 a střednědobý výhled ZŠ a MŠ Lánov na období 2024-2025 dle přílohy. Upravený rozpočet na rok 2023, rozpočet na rok 2024 a střednědobý výhled ZŠ a MŠ Lánov na období 2024-2025 byl projednán finančním výborem dne 12. 12. 2023, který ho doporučil ZO ke schválení.

Výsledek hlasování: Pro: 14 Proti: 0 Zdržel se: 0

Usnesení č. 6/7/23 – ZO schvaluje dle návrhu

Usnesení č. 7/7/23 - Zastupitelstvo obce projednalo a schvaluje střednědobý výhled obce Lánov na období 2025-2027 dle přílohy.

Výsledek hlasování: Pro: 14 Proti: 0 Zdržel se: 0

Usnesení č. 8/7/23 - Zastupitelstvo obce projednalo a schvaluje rozpočet obce Lánov na rok 2024 se schodkem 15.091 tis. Kč. Celkové příjmy 48.783 tis. Kč, celkové výdaje 63.874 tis. Kč. Rozpočet obce byl projednán a schválen finančním výborem dne 12. 12. 2023 dle přílohy.

Výsledek hlasování: Pro: 14 Proti: 0 Zdržel se: 0

Usnesení č. 9/7/23 - Zastupitelstvo obce projednalo a schvaluje plán inventur 2023 a jmenování inventarizačních komisí dle přílohy.

Výsledek hlasování: Pro: 13 Proti: 0 Zdržel se: 1

Usnesení č. 10/7/23 - Zastupitelstvo obce schvaluje Zprávu o stavu požární ochrany obce.

Výsledek hlasování: Pro: 14 Proti: 0 Zdržel se: 0

Usnesení č. 11/7/23 - Zastupitelstvo obce Lánov projednalo a schvaluje přípravu koupě pozemku p. č. 1596/2 o výměře 9 m^2 v k. ú. Prostřední Lánov (ostatní plocha/ostatní komunikace) od paní ..., Prostřední Lánov čp. ..., 543 41 Lánov, viz přílohy Informace o pozemku a Snímek z katastru nemovitostí.

Výsledek hlasování: Pro: 14 Proti: 0 Zdržel se: 0

Usnesení č. 12/7/23 - Zastupitelstvo obce Lánov projednalo a schvaluje ceny vodného a stočného na kalendářní rok 2024 dle předložené kalkulace Vodárenské společnosti, s. r. o., Lánov ve výši bez DPH **vodné 16,68 Kč a stočné 54,15 Kč, celkem včetně DPH 79,33 Kč.**

Výsledek hlasování: Pro: 14 Proti: 0 Zdržel se: 0

Usnesení č. 13/7/23 - Zastupitelstvo obce Lánov projednalo a schvaluje navýšení poplatků za KTV pro rok 2024. Základní nabídka se zvyšuje na částku **1.200 Kč/rok**, rozšířená nabídka na částku **2.400 Kč/rok**.

Výsledek hlasování: Pro: 13 Proti: 1 Zdržel se: 0

Dostali jsme dotaci od ČNFB na opravu 4 památek

Po dvou neúspěšných pokusech s podáním žádosti o dotaci na Ministerstvo zemědělství jsme si minulý rok v červenci podali žádost o dotaci na Česko-německý fond budoucnosti, a to na opravu čtyř drobných sakrálních památek z pískovce. Jedná se o podporu, jejíž neoddělitelnou součástí je účast německého partnera, v tomto případě Heimatkreis Hohenelbe/Riesengebirge e. V., jehož členy jsou němečtí rodáci z bývalého okresu Vrchlabí. Na začátku prosince byla naše žádost pod číslem projektu **3_23_13745** přijata.

V Prostředním Lánově se jedná o opravu kříže u odbočky ke škole u čp. 6 (dřív Otmarovi, dnes Soukupovi). V Horním Lánově jde o Svatou Trojici u čp. 90 (Mikulovi), o kříž na modré turistické cestě mezi kapličkou a Dolním Dvorem a o tzv. Hallerův kříž na cyklotrase č. 4301, kousek od retenční nádrže u Rumovky. Tři z nich jsou v majetku obce, Svatá Trojice zůstává v majetku rodiny Mikulových. Podmínkou je volný přístup veřejnosti.

Během roku 2024 musí být všechny tyto čtyři památky zrenovovány. V srpnu se bude konat slavnostní odhalení zatím 2 křížků, jehož se zúčastní také němečtí rodáci, pro něž bude připraven program. Bude to jejich první oficiální setkání se zástupci obce Lánov. Při té příležitosti je plánován varhanní koncert Michala Hanuše v kostele v Dolním Lánově. Rodáci chtějí tuto naši událost spojit s účastí na svěcení opraveného pomníku padlým v Dolním Dvoře.

Projekty vyhotovil a renovace samotné se ujal hořický kamenosochař a restaurátor Vít Kotrbáček. Celkové náklady na opravu těchto pomníčků činí zhruba 380.000 Kč. Polovinu nákladů hradí obec Lánov, 35.400 Kč přispívá Heimatkreis a Fond zaplatí 150.000 Kč.

Karolina Boková

Opraveny budou tyto památky:

Svatá Trojice v Horním Lánově u domu Mikulových čp. 90.

Pískovcový kříž v Prostředním Lánově u čp. 6 u odbočky k ZŠ.

Litinový kříž v Horním Lánově na p. č. 2916 u modré turistické cesty z Vrchlabí do Dolního Dvora.

Hallerův kříž v Horním Lánově u cyklotrasy č. 4301 (aneb Hančina cesta aneb Lánovská stezka s naučně-zábavnými prvky začínající u Rumovky u retenční nádrže).

Česko-německý fond budoucnosti

Deutsch-Tschechischer Zukunftsfonds

Informace o projektu

Název projektu: **Regenerace vzrostlé zeleně v zastavěné části obce Lánov“**
Registrační číslo projektu: 115D122003257
Investor projektu: Obec Lánov
Poskytovatel: OP ŽP, EF pro regionální rozvoj EU
Realizace projektu: rok 2014

V létě roku 2014 obec Lánov zrealizovala projekt regenerace zeleně na svém území.

Při realizaci projektu byly ošetřeny stávající dřeviny, vysázeny nové dřeviny a došlo k celkové regeneraci zeleně a stromů na území obce Lánov. Aktivity v rámci projektu se ukázaly jako velmi přínosné a splnily očekávaný účel. Tento projekt je nyní v plánovaném období udržitelnosti.

Projekt byl spolufinancován z Operačního programu životní prostředí prostřednictvím Evropského fondu pro regionální rozvoj EU s tím, že celkové náklady projektu činily částku 1 064 786,19 Kč.

Eliška Rojtová, starostka

OPERAČNÍ PROGRAM ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

EVROPSKÁ UNIE
Fond soudržnosti
Evropský fond pro regionální rozvoj

Pro vodu, vzduch a přírodu

Informace o projektu

Název projektu:
Kanalizace a ČOV Lánov

Registrační číslo projektu:
115D112000550

Investor projektu: Obec Lánov
Realizátor: Stavoka Kosice, a. s.
Realizace projektu: rok 2015

Projekt „Kanalizace a ČOV Lánov“ se začal připravovat již v roce 2010. Rozhodnutí o poskytnutí dotace bylo vydáno v říjnu 2015 a mohlo tak dojít k započetí realizace stavby. Stavební práce prováděla vítězná firma Stavoka Kosice, a. s., koordinátorem byla firma VIS, spol. s r. o., Hradec Králové. Investorem projektu byla obec Lánov.

V rámci projektu došlo k vybudování nové sítě splaškové kanalizace, k výstavbě kanalizačních přípojek atd. Projekt výrazně přispěl k ochraně životního prostředí a k rozvoji obce.

Projekt byl financován z Operačního programu životní prostředí a spolufinancován byl též z Fondu soudržnosti EU a z Evropského fondu pro regionální rozvoj s tím, že celkové náklady projektu činily částku 101 619 504,88 Kč.

Eliška Rojtová, starostka

OPERAČNÍ PROGRAM ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

EVROPSKÁ UNIE
Fond soudržnosti
Evropský fond pro regionální rozvoj

Pro vodu, vzduch a přírodu

Kabelová televize Lánov

Vážení uživatelé kabelové televize Lánov (KTV Lánov). Chci vás informovat o změnách, které budou následovat v roce 2024 a mají vliv na současné uživatele služby TV i internetu.

Hlavní informací, která se týká většiny uživatelů, je navýšení částky za televizní signál. S ohledem na zvyšující se náklady (zejména poplatky distributorů) Zastupitelstvo obce Lánov na svém posledním jednání v kalendářním roce rozhodlo o změně poplatku takto: základní nabídka 1 200,- Kč/rok, rozšířená nabídka 2 400,- Kč/rok. Nabídka televizních programů zůstává ke konci února beze změny a je dostupná na webu obce.

Cena za službu internetu zůstává pro rok 2024 stejná, a sice 400,- Kč/měsíc.

V letošním roce plánujeme rozšíření sítě o část „Kovářov“ (podél nové cyklostezky). Jakmile jarní počasí dovolí, začneme s drobnými dodělávkami a oživením sítě. Tato část bude již optická pasivní – bez aktivních prvků. S tím souvisí i úprava současné sítě, která pokrývá část podél silnice I/14 od zahradnictví směrem na Trutnov a lokalitu Za ozdravovnou (spodní tři řady domů). Rozdělením současného zapojení dojde k výraznému navýšení přenosové kapacity.

Inovace v současné síti bude probíhat dle dlouhodobého plánu a bude představovat testovací provoz technologie Docsis 3.1. Koncová zařízení (modemy) jsou plně kompatibilní a budou podporovány i nadále. Pokud bude uživatel chtít plně využít možností, které tato technologie přináší, bude si muset modem vyměnit. Testovací provoz bude probíhat během března a dubna.

V loňském roce byl nasazen výrazně výkonnější hraniční router, navýšena hlavní konektivita a technologie pro IPv6 adresy. Testovací provoz IPv6 byl ukončen a nyní postupně nasazujeme rozsahy k zákazníkům, kteří disponují kompatibilním zařízením.

Radovan Jákl, DiS.

Společenská rubrika

V listopadu se narodili **Patrik Rychtr**, **Sofie Šafaříková a Žofie Šepsová**, v prosinci dvojčátka **Anna a Tomáš Slabí**, dále **Sofie Krausová** a v lednu 2024 **Josefina Pohl**. Přejeme jim mnoho štěstí a zdraví do života!

V období od 16. 11. 2023 do 13. 2. 2024 dovršili svá významná životní jubilea (uvádíme 70, 75, 80, 85 let a dále po roce) níže uvedení spoluobčané:

Paní Marcela Tužová
Paní Božena Vaníčková
Pan Jiří Šturza
Pan Luboš Mašek

Pan Jiří Tomíček
Pan Stanislav Závodník
Pan Jaromír Chvála
Paní Marie Červená
Paní Jana Štolbová
Paní Libuše Buriánková
Pan Jiří Blažek
Pan František Mašek
Paní Miluše Černá
Paní Miluše Fingerová

Všem oslavencům srdečně přejeme všechno nejlepší, mnoho štěstí a zdraví.

V listopadu nás bohužel navždy opustili **paní Marie Möhwaldová** ve věku 77 let a **paní Vendula Gajdošová** ve věku 44 let, v prosinci pak **pan Pavel Kracík** ve věku 54 let.

Ráda bych jménem obce Lánov vyjádřila upřímnou soustrast pozůstalým rodinám, všem jejich přátelům a blízkým.

Karolina Boková

Statistika pohybu obyvatel Lánova v r. 2023

Rok 2023	Přistěhování	Narození	Odstěhování	Úmrtí	Celkově
Leden	1	0	4	1	-4
Únor	2	0	1	4	-3
Březen	7	0	8	2	-3
Duben	5	1	7	3	-4
Květen	4	1	4	1	0
Červen	3	0	2	0	1
Červenec	1	1	2	0	0
Srpen	8	0	8	0	0
Září	1	0	4	2	-5
Říjen	2	0	1	1	0
Listopad	6	3	1	2	6
Prosinec	9	3	1	1	10
Celkem k 31.12.2023	**49**	**9**	**43**	**17**	**-2**

Připravila Karolina Boková

Přání k narozeninám

Veliké blahopřání k významnému životnímu jubileu posílám paní učitelce Jaroslavě Pršalové z Prostředního Lánova.

Milá Jaruško, přeji Ti nejen za sebe, ale i za mnoho a mnoho Tvých přátel i známých, hlavně hodně zdravíčka, hodně štěstíčka a mnoho krásných zážitků při poslechu Tvé milované hudby. Ať máš v příštích letech stále chuť navštěvovat živé koncerty a užívat si prožitky naplno.

Krásné narozeniny přeje
Lída Kučerová

Vzpomínka

V březnu to bylo 20 let, co nás náhle opustil pan Jiří Vališka.

Vzpomíná celá rodina

Vzpomínka na paní doktorku

Rozhovor s MUDr. Hanou Kordovou v dubnu 2018

Paní doktorka nás opustila po těžké nemoci 7. prosince 2023 ve věku 83 let. Jako vzpomínku na ni zde uvádíme rozhovor, který za svého života nechtěla zveřejnit. K. B.

Odkud pocházíte?

Já pocházím z vesnice, ze Slemena. Celý život tam žiju. Já jsem byla teda ve Vrchlabí, když jsem tam pracovala, tak jsem tam měla garsonku, ale když rodiče umřeli, tak jsem se zase přestěhovala do Slemena, protože by to tam chátralo.

Ale jste tam ráda?

No, moc.

Odkdy doktorujete v Lánově?

V Lánově od roku 1970, takže teď to bude už 48 roků. Já jsem nastoupila do Vrchlabí do dětské nemocnice v šedesátém třetím a to mně bylo 22 roků, protože já jsem v září, na podzimní rovnodennost, třiadvacátého září, a zase jsem váhy, 1940. Já jsem šla dřív do školy a zrovna v tu dobu byla jenom osmá třída. To nebyla devítka. Do Kalné jsem chodila do páté třídy, tady v Hostinném mám osmou třídu, a pak do gymnázia do Nové Paky. A to zase místo dvanáctiletky byla v tu dobu jedenáctiletka, takže já jsem o tři roky skončila dřív. Já jsem byla ve dvaadvaceti už hotová. Teď končí v pětadvaceti.

Co vás přivedlo ke studiu medicíny, měla jste nějaký vzor v rodině, nebo touhu už od školy?

No, to bych neřekla, ale my jsme měli příbuzného, asi v roce 1860, a to byl oční lékař, to ještě za Rakousko-Uherska. A tetička i babička vždycky říkaly, že on byl pak povýšený za vyléčení nějakého generála do šlechtického stavu a že pak jednou přijel do Slemena a přivezl koně do statku. Takže takhle získali koně. No a pak moje jedna teta si vzala doktora Víta a on byl lékař s Hanzelkou a Zikmundem, jeli na tu cestu. Tak ten doktor Vít, to vlastně byl potom můj strejda. A pak další bratranec byl lékařem. Tak ono to tak bylo v rodině. Vlastně jsem se rozhodla, že chci dělat dětské. Naše ředitelka v Pace říkala, ať jdu na vojenskou, že to bude zadarmo, protože nás bylo pět dětí doma. Ale já jsem nechtěla na vojenskou, ale hlavně jsem chtěla na dětské. Dostávala jsem stipendium. Studovala jsem v Praze lékařskou fakultu. Vojenská byla v Hradci Králové. Ten bratranec ji vystudoval a říkal, jak je to tam pěkné, co všechno mají, no, vojáci měli skoro všechno zadarmo vždycky. Ale já jsem šla do Prahy.

Tak vy jste měla tak dobré studijní výsledky?

No, tak já nevím, jestli byly tak dobré, ale je fakt, že státnice jsem měla všechny za jedna, akorát chirurgii za dvě, a to jen proto, že jsem na velikonoce jela domů a nešla jsem na nějaký seminář nebo na nějakou stáž, kde se poznávaly chirurgické přístroje a nástroje. Tak jsem si říkala, to si načtu v knize. A pak jsem místo kleště Lírovy řekla Learovy. Tak mě ten asák řekl, no vy jste tenkrát nebyla na té přednášce, co jsme tam ty přístroje ukazovali a dostala jsem dvojku. Ale jinak jsem měla ze všech státnic jedničku. Ale je to vždycky o takovém štěstí. Já bych řekla, že zkoušky jsou o štěstí. Já jsem zas nebyla takový nějaký šprt.

Jak často jste jezdila domů?
Bydlela jsem v koleji, jednou za čtrnáct dnů nebo za měsíc jsem jezdila domů.

Slemeno bylo německé?
Ne, české. To byla poslední vesnice česká. Německá už byla Olešnice a Prosečné už bylo také německé.

Měli jste nějaké špatné zážitky s Němci?
S Němci ne. Ono vlastně jak bylo to hospodářství, tak tam vždycky byli ještě potřeba nějací čeledínové, tak oni tady z Pilníkova, to byli většinou Němci, tak chodili k nám na handl, takže se oni tady u nás ve Slemeně učili česky. Takže náš tatínek měl spíš takové kamarády. Babičce tam pomáhali. Babička třeba, když byla první světová válka, tak už měla dvě děti. 1908 se narodila teta, 1910 tatínek, takže ona pak, když musel dědeček do války, tak tam vlastně zůstala sama. A pak, když se vrátil z války, z první světové, nechal postavit sochu na našem poli někde vzadu u lesa, ještě tam je dodneška. Jako poděkování, že se vrátil. Bylo to v roce 1920, i to tam vysvětlil, i byl nějaký průvod, tak tam postavili sochu. Já nevím, v kterém roce se dědeček vrátil, v tu dobu nás to nikoho nezajímalo. Akorát vím, že to je naše socha.

Kde jste působila před Lánovem?
Já jsem nastoupila do dětské nemocnice ve Vrchlabí, byla ve velké nemocnici a pak to přestěhovali do té malé, takže já už jsem vlastně nastoupila do té, co je teď zubárna a rehabilitace. A tam jsem vlastně byla do roku 1970, to byla porodnice k tomu, chodili jsme všude.

Jak se stalo, že jste se ocitla zrovna v Lánově?
Zemřel pan doktor Stárek a přišla paní primářka Pátková. Když já jsem nastoupila, tak tam byl primář Bergr, to byl strašně chytrý člověk, vystudoval s profesorem Švejcarem, to byl pediatr velký český, a on byl fakt výborný, no a pak utekl. Já jsem odjela do Německa na dovolenou v šedesátém osmém a měla jsem tam být celý měsíc. A už mě to tam nebavilo; jsem si říkala, Němci furt jenom všechno mají, a pak jsem si říkala, my už tohle máme taky a u nás to je taky *(smích)*. To právě byl jeden ten, co u nás sloužil, který se u nás učil česky, ten Ota Rada, tak přijeli, po šedesátým, jak to tady bylo takové dobré, a jel okolo a říkal taťkovi: „Hele, pojeď se podívat do Německa, přijeď." A tatínek říkal: „Já nemůžu, protože jsou žně." Ale že bych já jela. Tak já jsem jela. Měla jsem tam být měsíc a pak jsem se vlastně 20. srpna vrátila domů, zůstala jsem v Praze u strejdy, to byl maminčin bratr, a on mě ráno v půl páté vzbudil a povídal, je okupace. Já jsem vůbec nevěděla, co tady bylo, protože jsem byla 14 dnů v Německu. No ale viděla jsem, jak to lítalo. Já jsem se nedostala domů, až pak nějak v pátek. To bylo ve středu, že jo, přijeli z úterka na středu a v pátek teprve jsem přijela domů. A když jsem přijela, tak právě tenhle pan primář Bergr šel na dovolenou a už se nevrátil. Takže já jsem tam pak zůstala sama a dokonce půl roku jsem tam byla sama na oddělení. A to ještě přijel profesor Blecha mě pověřit, ještě jsem mu musela poděkovat za důvěru, a já jsem se tam půl roku potila strachy, co bude, co se stane *(smích)*. A pak přišla paní primářka Pátková, a my jsme vždycky říkali, ale to tam nepište: „To za pana primáře Bergra s paní vrchní, to pan primář Bergr …" To právě on dával i zábaly, píchal se penicilin. No a paní primářka pak někde prohlásila: „Starou vrchní pošlu do důchodu a Kordovou pošlu na obvod *(smích)*." Ale to tam nepište, protože my jsme s paní primářkou kamarádky. No tak pan doktor umřel, on dostal infarkt v 50 letech, ten Stárek, který byl tady, jako obvodním lékařem. No tak jsem sem nastoupila. Ale to ještě byl k tomu i Rudník, já jsem ráno do deseti hodin ordinovala tady, pak jsem jela ordinovat do Rudníka. To mě vozila sanitka, to jsem vždycky musela čekat na sanitku, až mě někam převezla, protože to ještě nešlo, abych si brala svoje auto, to by nikdo neplatil.

To bylo NDR, kde jste byla na dovolené?
Ne, to byl Münden, to je Západní. Jo a to jsem si tam vyjednala, že bych tam šla ještě na praxi. Ale oni řekli, že můžu nastoupit hned na tom dětském, že tam měli i Turky. A já jsem říkala ne, já jedu domů a já si to všechno zařídím, abych tady mohla být legálně *(smích)*. Pak už jsem nikam nejela. Já jsem nebyla ten typ, co by asi někde vydržel mezi cizími.

Jaké jste tu měla tehdy pracovní podmínky?
Tady byly dvě šikovné sestřičky, takže tady se mně pracovalo vždycky dobře.

Věděla byste, kolik dětí vám za tu dobu prošlo rukama?
To ne, to si myslím, že ne. Ale bylo tady tak třeba kolem 700-750 dětí, teď jich je asi těch 630. A to jsou vlastně děti od narození do 19 let.

Odkud ty děti jsou?
Nová Paka, Čistá, z Prahy, taky máme děti, které máme v Austrálii, ale když přijedou sem, jsou tady pojištění, tak sem chodí, z Vrchlabí jezdí, z Hostinného, z Rudníka, to vždycky tak jeden, dva, většinou tady ten trutnovský okres.

Na co nejraději vzpomínáte?
Jaké to bylo hezké, bylo to takové družné tady. Když jsem sem přišla, tak se tady lidi dost veselili, nikdo si nic nezáviděl. Já vím, že pan Bláha přišel, ten dělal tady zootechnika. Tady byl doktor Liška, to byl zubař, tak oni chodili k němu a mezitím přišli i ke mně, přinesli třeba tři jitrnice *(smích)*, dali panu doktorovi, dali nám. Já jsem třeba šla do hospody pro někoho a první, co bylo: „Jé, paní doktorko, dejte si frťana *(smích)*". Anebo když jsem jezdila do Dolního Dvora za jednou rodinou, tak to taky nejdřív jsem hledala toho pána v hospodě a pak: Jdeme domů, jdeme domů. A šel! Tady byli fakt - oni do dneška jsou - hodní lidi. Já bych řekla, že jsou tady hodní lidi. Mně třeba pak nabízela paní primářka Pátková, jestli nechci jít do Špindlu, a já jsem řekla, že ne, že to tam je to takový náplav těch Pražáků, že to je takové předměstí Prahy. A já jsem ještě chodila sloužit do špitálu. Já jsem jako dělala tady, tady jsem byla na půl úvazku jako teď, ale ještě jsem k tomu měla nemocnici. A hlavně noční jsem tam sloužila. Takže to bylo takové - všichni jsme se znali. Když jsem byla nemocná - já jsem byla vlastně půl roku nemocná v devadesátém sedmém, jsem byla po operaci rakoviny tlustého střeva, takže jsem pak byla půl roku doma - tak zas ze špitálu sem chodili, takže to tady nezůstalo opuštěné. Tak já jsem jim pak taky pomáhala. Fakt jsme si navzájem všichni pomáhali, ale nikdo třeba nesledoval, co za to bude. Je první teď - se každý zeptá, kolik.

Já pořád vzpomínám na ty slony v čekárně a sestřičku s drdůlkem - jak se vlastně jmenovala?

Alenka Pikorová. Ta tady byla vlastně taky asi 30 let. Je to asi 10 let, co šla do důchodu. Asi 35 nebo 40 let tady asi byla. Byla taková veselá a hodně milá. Teď tahle sestřička chce jít od září do důchodu, chce jít hlídat pravnouče, takže sháním sestřičku, protože když nebudu mít sestřičku, tak to tady těžko budeme moct udržet. Byla by to škoda. Myslím si, že to mají jednodušší, že tady nečekají fronty a já mám na ně víc času. Když to nemám takové, že mně tam šlapou za zády další, tak můžeme i pokecat.

Měla jste i nějaký smutný případ?

Mně umřely za můj život dvě děti. Ale to ne mně, co jsem sloužila. To jsem tady byla krátce, ještě v nemocnici, přivezli mi v pět ráno mrtvé dítě, asi osmiměsíční, už mělo mrtvolné skvrny, takže to jsem nemohla rozdejchat. Na oddělení byla taková stará, já jí říkám stará paní vrchní, to byla stará, pak byla mladá *(smích)*. A ona byla strašně moudrá žena a ona měla diakonii, tu zdravotní, byla jeptiškou. Já jsem musela jít za ní, protože jsem z toho byla špatná, jsem říkala, jestli by už nešla na oddělení, ona bydlela v té nemocnici o patro výš. Takže třeba když pak bylo potřeba udělat lumbální punkci, tak jsem si taky došla pro paní vrchní. Ona uměla děsně dobře držet ty děti, musely se perfektně držet, aby se to povedlo vždycky. No tak jsem za ní šla a ona mi tenkrát říká: „Paní doktorko, jeho svíce dohořela, on tady neměl bejt ani o chvilku dýl, ani o chvilku kratčejc, takhle to chodí." To byl ten syndrom náhlého úmrtí. A pak ještě jedna holčička, ta zemřela na srdeční vadu, to byla asi tříletá holčička, to se ještě neoperovaly srdeční vady. Ale jinak ne. Právě proto jsem to dělala, že tady lidi neumírají. Je to takové veselé, a když se to dítě usměje, tak se usměje každý, a kolikrát ty děti mají takové řeči. Jednou jsem v Rudníku *(smích)* chtěla nějakou básničku, vždycky jsme třeba dělali tříleté nebo pětileté, tohle bylo pětileté a byla to holčička. A tak jsme vždycky, když jsme vyšetřili: „Co nám řekneš, co umíš? Nebo zazpívej." A ona spustila *(smích):* „Já jsem pražskej Pepík, eště jsem si nefik, až si jednou fiknu, tak si na to zvyknu." Maminka byla chudák celá červená *(smích),* ale my jsme se tak ..., a já to dodneška pamatuju. Nebo ještě tam byla sestřička Šarounová, možná že ji taky ještě znáte, ta někdy šla zastupovat. Tady byla paní Špilmanová, že jo, a pak vlastně přišla Alenka Pikorová, no a pak když bylo potřeba, tak někdy přišla zastupovat. A ona v Rudníku, to jsem byla taky v Rudníku ještě, tak taky se jednoho kluka ptala: „Tak co, co mi vzkázal děda?" A ten kluk nic. „No co říkal děda?" A kluk zas nic. „No přece děda mě určitě pozdravuje?" A on povídá: „Žikal, že Šalounka je vyčůlaná." *(smích)* Ale ona to tak brala, protože ona je učila taky sprostá slova, takže když někdo uměl „prdel", tak uměl „r" *(smích).*

Měla jste během své praxe i nějakého slavného pacienta?

Jo, jo! Víte koho? Od Nadi Urbánkové dceru Lindu. Ona se teď jmenuje Jana Fabiánová, ona se pak překřtila, aby nebyla slavná. Bydleli tady u Černochů v Dolním Dvoře, byli na prázdninách. Tak ordinujeme a já říkám: „Další!", a protože tenkrát už bylo tak jako narváno vždycky, tak jsem říkala, svlékejte si děti už v čekárně. Takže přišla taková hezká ženská, taková mladá, kudrnatá, hubená, takhle nesla dítě v té náruči, nahaté na plínce a já na ni tak koukám a říkám: „Ježíš, já vás odněkud znám! No bodejť! Vždyť vy jste ...!" No byla to Naďa Urbánková. Přišla, my jsme jí oočkovali dceru.

Pak vám řeknu srandu. Pan Čechotovský, hajný, narodila se mu dcera, takže to slavil. Ale to jsem ještě nebyla tady, já jsem byla ještě ve špitále a to mě půjčovali, protože když chyběl někdo na chirurgii, tak pan primář mě půjčil. Já jsem mu to vždycky zazlívala, že z dětskárny mě půjčil na chíru. Takže já jsem musela sloužit na chíře a teď přivezli pana Čechotovského. On havaroval - a taky to tam ale nepište, to vám říkám jen srandu - byl v bezvědomí v podstatě, protože měl otřes mozku, tady měl nějaký šlinc, protože se skútrem spadl někde do potoka, jak slavili. A paní vrchní stará, Ema, ta vždycky přišla a pomáhala. A tak říkala: „To mu ani nevopichujte, von to nebude cejtit. Tajdle udělejte dva stehy. Nemusíte mu to opichovat," - abych tam nedala anestezii. No tak já udělala jeden steh a on se začal probírat. Jsem si říkala, tak ještě honem druhý, ale než jsem to stačila, tak on trhal ty lajntuchy, co měl, no ale stačili jsme to a on kouknul na mě a povídá: „No jo!" Nejdřív ještě, když mě ještě neviděl, povídá: „Kterej zajíc mě to šije?" A pak to strhnul a říká: „No jo, ženská! Všechny trápení mám od ženskejch!" *(smích)* A druhý den pak, když jsem šla po vizitě, tak se styděl a povídal: „Paní doktorko, víte, já tam mám pstruhy nahoře, přijďte si pro pstruha." *(smích)*

Nahlížíte na léčbu jinak dnes než před lety?

Tak já bych řekla, ono se nedá vracet ke starým věcem. Protože dřív se fakt hodně píchal penicilin, pak se vlastně zjistilo, že můžou být i alergické reakce, i úmrtí, takže penicilínu nepícháme moc. Ale jinak ono je to v podstatě všechno stejné. Já bych řekla, že žádný velký převrat není. Jsou nové metody, je to všechno jednodušší, ale spíš to je v takových chirurgických, porodnických, ale v takovéhle běžné, jako pediatrické praxi, tam jde hlavně o to děti vyléčit a matky poučit, když se dají. A hlavně aby ty děti netrpěly, aby měly to, co mají mít, aby měly vitamíny, aby se správně vyvíjely.

Maminky dneska jsou jiné než maminky dřív?

Já bych řekla, že dřív byly maminky - ale to tam taky nepište *(smích)* - takové jako vděčnější. Teď si všechno přečtou, všechno vědí, všechno mají na www, ale ono, si myslím, takové to základní zůstává. Taková ta láska k dětem, taková péče, jak o duševno, tak i o tělesno, o všechno. Já bych řekla, že to mají o hodně jednodušší a že se můžou těm dětem víc věnovat. Dřív si ty děti té lásky rodičů tolik neužily jako teď. Teď má na ně i tatínek čas a řekla bych, že to je dobře. Protože kolikrát dřív otcové vůbec neměli čas. Pracovali, přišli domů, byli utahaní. Určitě bych řekla, že je to teď všechno lepší, i když ty základy medicíny, to je furt stejné, jsou tedy novější antibiotika.

Co si myslíte o tak probíraném očkování?

Já si myslím, že očkování není špatné. Nesmí se to přehánět a musím zaťukat, pokud se tak jako dodržují všechna pravidla, že se neočkuje dítě nemocné nebo když je v karanténě nebo když je v rodině chřipka, tak že to očkování je určitě prospěšné. Ono je povinné očkování a nepovinné. Já očkuju zvlášť. Můžou se očkovat dvě injekce, jedna do jedné nožičky, druhá do druhé, to se očkuje najednou pneumokok, to je nepovinné, a do druhé nožičky se očkuje ta hexavakcína, kde

je šest věcí dohromady. Řekla bych, že v tom je daleko větší pokrok, než byl dřív, teď je všechno na jedno použití, zapečetěné. My jsme předtím měli takovou ampuli, tam bylo deset dávek, ta ampule se vždycky napíchla, se to vytáhlo, zase se to strčilo do ledničky, zase se napíchla další dávka. Teď je všechno pro jedno dítě, je to sterilní. O očkování je to úplně někde jinde. Myslím si, že to očkování by se mělo zachovat, protože ty nemoci nejsou, protože se očkovalo. Oni řeknou, že už nejsou. Ten tetan v té půdě je pořád. Záškrt pak se už taky objevil ve Španělsku, tuberkulóza taky. U tuberkulózy bylo víc nežádoucích účinků po očkování. Tak z těchhle důvodů, protože třeba byly záněty kostí nebo záněty kůže, takže ta tuberkulóza by mi tolik nevadila, ale myslím si, ten záškrt, tetan, černý kašel, i obrna, ta žloutenka taky. Protože já jsem ještě zažila jako dítě, když byl pohřeb pětiletého hošíčka, který umřel na tetan. Protože tetan je pořád ještě dneska smrtelné onemocnění. O trn se píchnul tenkrát, dělali na zahrádce, byl to syn paní učitelky. A obrnu jsem zažila taky. Paní učitelka Stránská měla muže, který byl ze Zadní Ždírnice a tam právě, já nevím, jestli on byl zrovna z té rodiny, ale tam nějak ze čtyř dětí dvě umřely, na obrnu. To byl taky velký pohřeb, to se dřív ještě chodilo v průvodu, to se šlo hodinu. Takže to bylo taky kruté. Já se pamatuju, že tam tenkrát bylo asi dvanáct družiček.

Nás strašili tetanem vždycky, když jsme se škrábli o hřebík.

Víte co, je to takový bacil, clostridium tetanii, to je ve střevech dobytka a hlavně koní. Takže ono se to furt někde trousí. Já se pamatuju, že ovečka nám jedna zahynula na tetan, že se nějak poranila někde. Není to spíš tak, že by ten hřebík to působil, ale on se, kontaminovaný, vpíchne do kůže a ten vpich se zavře. A ten bacil, nebo ta baktérie je anaerobní, takže pokud by se to rozřízlo a měl k tomu přístup kyslík, tak by k tomu třeba nedošlo. Oni většinou pak ty vpichy hřebíkem drénují. Je to tím, že je to anaerobní baktérie a potřebuje vlastně mít prostředí bez kyslíku, umírá, když je tam kyslík. Když jsou velké rozsáhlé rány při nějakých těch autonehodách, tak se taky přeočkovává. Ale teď už se nemusí, protože většinou jsme byli všichni řádně očkováni. Dřív to bylo i v občance, teď je to v těch zdravotních průkazech.

Ještě se přeočkovává v dospělosti?

Jo, přeočkovává se, já nevím, jestli do padesáti po 15 letech a pak od asi těch padesáti po 10. Takže my vlastně očkujeme poslední v jedenácti letech, to dostávají záškrt, tetan, černý kašel a obrnu, a pak až za patnáct let. Vlastně se očkují pak kolem pětadvaceti let.

Je alergií víc, než bylo?

Já bych řekla, že jich je trošku víc, ale dřív se to tak neléčilo, každý měl nějakou sennou rýmu, alergii, ale se vším se nechodilo hned k doktorovi. Jinak teď je daleko lepší léčba na všechno. Určitě toho víc je, protože těch alergenů taky přibylo, ale zase se to umí líp léčit než dřív. Teď jsou ty inhalační, dřív se to muselo do žíly a pak se to všecko jako vyvinulo k dobrému.

Jak to děláte, že celý můj život vypadáte pořád stejně?

Zdání klame *(smích)*. Já si myslím, že asi práce a něco je taky genetika, protože tatínek se dožil osmdesáti čtyř let a kdyby ho nezajelo auto, tak... Ale asi to je tím, že člověk pořád něco dělá. To mě baví, práce. To když tady byla už Alenka, tak to bylo takové veselejší. To už jsme se těšily v sobotu, neděli do práce. Já jsem se těšila i do špitálu. Nevím. Já jsem to brala spíš trochu jako poslání. Fakt, vždyť my jsme dělali za babku. Já když jsem sem nastoupila, tak jsem třeba měla v té nemocnici plat asi 1025 korun, to bylo všechno. Asi druhou výplatu mi ukradli ve vlaku *(smích)*. To jsem jela do Slemena vlakem z Vrchlabí do Prosečného a jak jsem vystupovala, tak jsem tu kabelku měla takhle, za sebou a čouhala mi z tašky, z takového košíku. To já jsem třeba sloužila jedenáct nočních služeb, třeba úterý, čtvrtek, sobotu, neděli. Takhle se to střídalo. Tak jste za hodinu služby měla 15 halířů, když se to spočítalo. 150 korun jsme většinou tak dostali. Bylo to směšné, ale nikdo to nepočítal, nikdo nic neměl v tu dobu.

A to jste bydlela v tom Vrchlabí?

Bydlela, protože my jsme bydleli ve špitále v takových těch ubytovnách, vždycky jsme měli jeden pokojík a pak teprve - já jsem tady byla od šedesátého třetího - v sedmdesátém čtvrtém se tady postavily v Dělnické nějaké paneláky a z toho od národního výboru dali nějaké byty lékařům. Mohla jsem si vybrat. Tam bydlel pak pan doktor Tichý, Pohořalý, Křivánek, Zábranský, takový panelák doktorů.

Nedávno jsem zjistila, že Grossmannovi z Drážďan jsou vašimi příbuznými

Protože já jsem měla rodný list ještě svého dědečka Kordy, on tam měl, že je zase synem tohohle Kordy a ten Korda, já nevím jaký... Oni dřív toho tam psali daleko víc okolo, takže byl strašně rád a zjistili jsme vlastně, že on nějaký Evžen Korda to byl z toho rodu, takže to je z téhleté strany. Ono údajně sem měli přijít ti Kordovi někdy ve 13. nebo 14. století, do jednoho baráku a odtamtud se to všechno množilo v té vesnici. Ze Španělska, v nějaké asi válce, já nevím, v jaké. Asi jako voják, protože žádní majetní nebyli, tak to byly takové vesničky. Ale jeden právě ten příbuzný vystudoval, já nevím, to byla zas nějaká větev, která skončila v Rakousku, takže ten vystudoval tu nějakou medicínu. Tohle byl ten oční lékař. To taky - to jsem se nezeptala nikdy tetičky, tetička Srnová byla mého dědečka sestra a ta se dožila taky asi 80 let a ta všechno věděla, ta si všechno pamatovala. Tak jak to tak doma povídala, člověk by se jí teď zeptal, a už není.

Ten oční lékař působil ve Vídni?

Měli bydlet ve Vídni, nebo on byl ve Vídni. A ten přivedl ty koně *(smích)* z nějaké války, válečné koně. Nevím, jestli třeba nebyl felčar.

Já v podstatě nevím, odkdy se studuje medicína, od kterého století. ... A dřív taky umírali daleko dřív - mladí všichni, v padesáti šedesáti to už byli staří lidé, už odepsaní. Ale to právě ten profesor Matějček, to byl dětský psycholog, ten taky říkal, že pro správný vývoj by měly děti vidět všechno, mladé lidi, staré lidi. Taky říkají, že nejlepší antikoncepce je sedm dětí v rodině *(smích)*, pro ty děti, ony už pak tolik těch dětí nemají.

Kde jste v sobě našla odvahu, že jste se věnovala těm dětem, protože ty malinkaté vám neřeknou, co jim je.

Víte co, já třeba teď mám daleko větší strach než dřív. Nevím. Já bych třeba nemohla dělat u dospělých, protože mně by jich bylo líto. A tyhlety děti, právě to, že *(paní doktorka zaklepala*

na dřevo) neumírají, a když je vyléčíte, nebo když jim pomůžete, tak jsou veselé, zdravé, vlastně je vrátíte do života. Ne že bych někoho zachraňovala, ale že mě to vlastně taky dobíjí. Ty děti jsou tak milé, nikomu neublížily, ale ony to taky nezkreslí, ony si nevymýšlejí, takže ono to je zas jednodušší, že když vám řeknou... Musí se těm lidem naslouchat, aby vám řekli, kde nějaká ta příčina je, že jo, a pak se tomu věnujete. Ale že by simulovaly, spíš disimulují - spíš řeknou, že je to nebolí, i když je to bolí, aby náhodou se něco nevyšetřovalo, nebo nemusely do nemocnice. Takže děti - to je takové hezké. Sice žádné svoje děti nemám, že jo, to ne, že bych nechtěla, ale nenašla jsem takového otce, kterého bych chtěla mít za otce svých dětí *(smích)*. A když už byl někdo slušný, tak už byl zadaný. Tak to je těžké. A pro mě zase byl ženatý mužský v tu dobu tabu, protože já jsem byla tak vychovaná. My jsme měli úplnou rodinu, já jsem měla hezké dětství, my se doteď furt, jako sourozenci, scházíme. Brali jsme to jinak. Teď je to zase jinak. Já nikomu nic nezazlívám, ať si každý dělá, co chce, já říkám, když je to baví, tak jo. Teď se žije jinak trošku, ale já je nepoučuju, že by měli takhle nebo tak. Každý má právo.

Pokud to nikomu neublíží.

Jenomže většinou to ublíží dětem, protože pak se hádají přes děti a odnášejí to děti.

Co byste si přála?

Jé! Být o dvacet let mladší *(smích)*, abych mohla ještě být k něčemu. Nejhorší je, když si člověk představí, že za dva, za tři roky budu - dement *(smích)*. Tak já si nic nepřeju.

Ale zachování toho střediska ano?

No to určitě! To bych si přála, kdyby se tady zachovalo to dětské středisko, ona to je vlastně ordinace pro děti a dorost. Mají to trošku jednodušší, a bylo by to hezké. Ale nejsou doktoři, nejsou ani sestřičky. Doktorku bych měla, svoji neteř, ta už je pět let po promoci, takže teď, kdyby nebyla na mateřské, tak už by tady byla. Jenomže povila hošíčka, tak má doma krásného půlročního hošíčka a chce si ho užít. Snad potom najdeme nějakou paní, takže od příštího roku možná. Musím to tu zachovat, tak proto tady ještě jsem *(smích)*. Já bych to mohla třeba někomu pronajmout, ale nevím, jestli by... Třeba taky všichni mě nemilují tady, nebo mají taky výhrady. Já se snažím tak vyjít se všemi, ale když pak vidíte nějaké jiné, mladší doktory, tak si říkáte, tak tohohle bych zrovna do Lánova nechtěla. Ta moje neteř je hodná, je chytrá.

Kde bydlí?

Ve Fořtě, Růžičková se jmenuje, chodí s kočárkem do lesa *(smích)*. Oni jsou tam teď asi rok a jsou takoví skromní, to je fakt skromná holka, šikovná.

A umíte si představit, po těch letech, že budete jen doma?

Nedovedu, nedovedu. Já tam nemám co dělat, že jo.

To není statek?

To jo, ale to je za chvilku hotové a to vás neuspokojuje. Já nejsem ten typ, co by pěstoval kytičky, já je má ráda, já je netrhám, aby hodně dlouho byly pěkné, vždycky říkám, když je něco krásného, tak to nezničím. Já mám ráda všechno, ale to nebude asi naplňovat.

Už si něco plánujete?

Nic *(smích)*. No že tady ještě budu a říkala jsem si, že doufám, že umřu za pochodu *(smích)*, že nebudu někde na obtíž nikomu a myslím si, že tím, že fakt ještě ty děti tam ke mně chodí, tak mně dodávají energii a člověk není mrzout. Že i když mě něco bolí, tak když jsem v práci, tak mě nic nebolí a zjistím, že mě nebolí hlava, že mně vlastně nic není.

Máte nějaké zájmy?

Já jsem dřív měla pletení, jsem o nočních službách pletla, teď už je to všechno za babku, že jo, dřív to nebylo. A četla jsem, mám spousty krásných desek, ale tak na to už není čas, aby zas člověk každou chvíli vstal a otočil desku *(smích)*, už je to někde jinde. Tak si pustím televizi a koukám na ty pořady.

A co nějaká turistika?

No to já už moc nechodím. Ale dřív jsem jezdívala na takové ty turistické dovolené, třeba po Španělsku, po Portugalsku, v Libanonu jsem byla, v Sýrii, na Kypru. Největší zážitek byl tenkrát v tom Libanonu a v Sýrii, to už se tam válčilo.

V kterém roce?

Asi v sedmdesátém čtvrtém. A pak už se tam nějak za dva roky nesmělo. A to my jsme tenkrát ještě jeli stopem na ty Golanské výšiny, kde už se válčilo. Libanon, Bejrút, to byla Paříž Východu. Bylo tam nádherně. Pak jsem říkala, vždyť oni to tam, barbaři, bourají, jako teď ničí Sýrii. To nepochopím.

... Víte co, mě ta práce baví. Určitě je důležité, že nás tak vychovali k práci a k úctě ke všemu. To je z domova. Můj tatínek nemohl studovat, protože tatínek mu umřel na rakovinu, když mu bylo asi šestadvacet roků, takže on byl rád, že všichni jsme šli studovat, ale museli jsme taky pracovat, odmalička jsme museli pracovat.

... Je fakt, že třeba já jsem na dovolenou nikam nejezdila za studií, to jsem byla doma. My jsme tam měli JZD a tatínek tam dělal agronoma, protože taky - do JZD se muselo vstoupit, protože jinak by se rodina zlikvidovala. Tam jedni Noskovi nevstoupili do JZD a odnesli to. Takže tatínek vždycky říkal, když musí jít ostatní lidi, když je honím do práce, tak vy musíte taky. To se tisknul námel do žita, pak se mandelinky sbíraly. Žito se očkovalo, když začalo, vymetat, když mělo klasy, tak jsme měli takový roztok, do toho jsme smáčeli takové drátěné kartáče a takhle jsme museli tisknout do obilí, do těch klasů na poli. A pak z toho vyrostly místo žitných zrníček námely. Z toho se používal alkaloid, proti krvácení. Taky jsme chodili mlátit, takže jsme házeli snopy, brambory se vybíraly, takové lehčí práce jsme dělali my. To byla taky nějaká družba - packé gymnázium s tím JZD, takže my jsme chodili z gymplu na brigády i sem, i sázet stromky jsme chodili, to bylo takové všeobecné, člověk se naučil pracovat. Anebo - že nás vedli k té práci, i když nám se taky nechtělo, mně se nechtělo vstávat třeba. To bylo vždycky - strhnul taťka peřinu z nás, holky, nedá se nic dělat; ještě jsem měla starší sestru. Ty děti by se měly k něčemu vést. Já mám neteř, která mně řekne: „Mě to tady ve Slemeně nebaví, tady už vloni chcíp pes, já tady nemám co dělat.“ Já jsem říkala: „Tak mně můžeš omýt okna.“ „Ale prosím tě, vždyť je skrz ně vidět!“ Je jí dvacet jedna. Když byla menší, tak byla hodná *(smích)*. Ale teď

je tohle zbytečné. Je šikovná, uklidí tak jako já, abych byla spokojená, ale co ona by uklízela, že jo.

Tak, už toho necháme.

Kdybyste si vzpomněla na nějakou další dětskou hlášku?

Jéžiš, to bylo hezké - to bylo na staré dětskárně a byla tam nová paní doktorka, Maru. A přišel astmatik pětiletý, Sejček, už je velký kluk dávno, kolik mu může být, padesát určitě. A ona ho nemohla napíchnout. Protože vždycky se dávaly infuze, aby se jim líp dýchalo, že dostali taková ta spazmolytika. Takže píchala, píchala, a ten kluk - byl hodný - a furt na ni koukal a pak povídal: „Paní doktorko, víte, nejlepší v nejlepším přestat.“ On byl takový přemoudřelý ten hoch, tím, jak byl furt takový nemocný, tak byl takový špitální. A tak se všichni začali smát, paní doktorka skončila a pak za chvíli se jí to podařilo.

To taky, nahoře *(v Dolním Dvoře)* - paní Křížová umřela, když byly těm holčičkám, dvojčátkům, asi tři roky. No a pan Kříž byl pak vdovec a on mě strašně prosil, abychom ty děti nedaly do domova, protože byla tendence, když neměly úplnou rodinu a bylo jich hodně, tak šly do domova. A já jsem říkala, že je nedáme do domova. Takže se o ně starala paní Petržalová a ještě paní Hrodková, jedna se s nimi učila, druhá jim prala a on dělal, co mohl.

A tak já nevím, já nemám tady na Lánov žádné smutné vzpomínky.

Moc hezky se s vámi povídalo, děkujeme za rozhovor!

Ptaly se Karolina Boková a Lidmila Kučerová.

DĚNÍ V OBCI

Poděkování za krásné fotografie

Chtěla bych srdečně poděkovat všem místním fotografům, kteří naprosto nezištně věnovali své fotografie do knihy Čarovné Krkonoše vydané roku 2023 v CBS Nakladatelství, s. r. o., ve spolupráci s obcí Lánov. Jsou to tito pánové a dáma:

Zdeněk Horák
+ Josef Kalenský
Lubomír Sklenár
Olga Suchomelová
Bohumil Veselý

Lánovu přidělené výtisky této publikace jsou určeny především na reprezentační účely.

Fotografie paní Suchomelové, pana Sklenára a pana Kalenského budou také použity na výrobu nových suvenýrů, které budou k dostání v infocentru.

Karolina Boková

V Klubu důchodců Lánov je stále veselo

Na podzim pokračovaly naše schůzky, naplánovali jsme 2 výlety, předvánoční přípravy a společný oběd.

Výlet do Poniklé za výrobou vánočních ozdob jsme spojili s návštěvou Muzea řemesel. Nedokážu říci, co nás více zaujalo. Muzeum řemesel se nachází ve staré stodole. Ve 3 patrech nad sebou se zde sešly neuvěřitelné skvosty: od zapomenutých zemědělských strojů přes stroje v domácnosti, pračky, lisy, nádobí, porcelán, mlýnky a i celou ševcovskou dílnu až po trhací kalendáře, hračky, šaty, kraslice, korále, výšivky, kočárky. Ta hodina zajímavého povídání byla příliš krátká, ani celý den by nestačil. Pan majitel a průvodce v jedné osobě nás pohostil štamprličkou výtečné krkonošské medoviny. Poté jsme navštívili výrobnu vánočních ozdob a rázem jsme se vrátili v čase do dob manufaktury. Tolik ruční práce a trpělivosti si zaslouží náš obdiv. Z ručně foukaných perliček, ručně obarvených a nasekaných, dokážou šikovné ruce žen vykouzlit nevídané ozdoby známé po celém světě. Celý výrobní proces ručně vyráběných perličkových vánočních ozdob je na seznamu nehmotného dědictví UNESCO. Dnes si neumíme představit, že se tím živily celé generace krkonošských obyvatel.

V září jsme se sešli na sále v Horním Lánově na koncertě Veselé trojky, který pro všechny seniory uspořádal Obecní úřad Lánov za velké pomoci hornolánovských dobrovolných hasičů. Občerstvení ani taneček nechyběly, nálada byla výborná. Děkujeme všem, kdo se zasloužili o zdárný průběh akce.

V říjnu jsme absolvovali náš letošní poslední výlet na hrad Kost a do údolí Plakánek. Den byl jako malovaný, na pokročilé datum bylo nezvykle teplo a sluníčko svítilo od rána. Hrad Kost po rekonstrukci nám nabídl nevšední zážitek. Je ve vlastnictví rodiny Kinských a je vidět, že se současní majitelé dobře starají. Je to skvost gotické architektury, který přitahuje návštěvníky z celého světa. Po prohlídce hradu jsme poobědvali v zámecké restauraci a pak se vydali údolím Plakánek na odpolední procházku. Snad nejmalebnější kout Českého ráje nás nezklamal a odnesli jsme si nevšední zážitek.

V listopadu mezi nás zavítal z hor Krakonoš a přinesl nám bylinky na zimu, abychom ji přestáli ve zdraví. V prosinci nastal předvánoční shon nejen v domácnostech, ale i v klubu. Děti z dolnolánovské školky nás potěšily básničkami, písničkami a dokonale nacvičenou pohádkou. Strávili jsme s nimi kouzelné odpoledne, moc děkujeme nejen dětem, ale i paním učitelkám. Další týden jsme měli vlastní mikulášskou s nadílkou, cukrovím a dalším občerstvením. O dobrou zábavu se opět postaraly Vlasta Vejdělková coby čert a Maruška Černá jako Mikuláš. A kdo nezlobil, i dáreček dostal.

Děti a učitelé ZŠ nás pozvali na předvánoční muzicírování. Děti nás příjemně překvapily svými hudebními a tanečními dovednostmi. Moc všem děkujeme. Tak jako každý rok jsme se sešli na společném obědě, tentokrát v nově opravené hospůdce na místním hřišti. Musíme pochválit pana kuchaře a vzornou obsluhu, jídlo bylo skvělé a nálada výborná. Všem přejeme v novém roce hodně zdraví a doufáme, že spolu zažijeme ještě hodné pěkných chvil.

Za KD Jaromíra Půlpánová

Klub důchodců bývalého státního statku

Na začátku divadelní sezóny jsme navštívili naše oblíbené divadlo v Úpici s představení Elišky Balzerové Můj báječný rozvod. Tato hra je napsána pro jednu herečku, plyšového psa jménem Axl a patnáct postav. Je to kousek o nelehkém údělu ženy středních let, opuštěné manželem. Představení bylo vtipné, krásně zahrané a my diváci jsme se moc bavili. Obdivovali jsme její herecké nadání a to, že vydržela bavit přítomné 2 hodiny.

Vánoční koncert v Náchodě zajistila p. Capoušková ve spolupráci s p. Bezstarosti. Uspořádán byl mezi prvními v okolí, a to 3. prosince. Když jsme projížděli městečka a vesnice, bylo již vše krásně nazdobené a osvícené. Krásné kouknutí z autobusu. Do Náchoda jsme vyjeli dříve, abychom se mohli podívat a být přítomni při rozsvícení vánočního stromku. Byl nádherný s velkolepou výzdobou. Samozřejmě jsme si chtěli dát před představením kávičku a něco dobrého ve zdejší kavárně. Koncert se konal pod záštitou starosty města Náchod Jana Birkeho, senátora a dalších představitelů Královéhradeckého kraje. Koncert uváděl David Novotný a postupně jsme si mohli poslechnout písně Anny Julie Slováčkové, Světlany Nálepkové, Josefa Vágnera a Tomáše Magnuska. Společně jsme si zazpívali a naladili se na přicházející Vánoce. Plní dojmů jsme se vraceli zpět.

Musíme moc pochválit učitelský sbor v ZŠ Lánov v čele s paní ředitelkou. Již po několikáté připravili a uspořádali pro rodiče a seniory veřejné vystoupení dětí. 3. prosince nás pozvali na besídku. Nejdříve vystoupily děti nižších ročníků se scénkami, tanečky, zpěvem sólo i sborovým, recitací, hrou na klavír a kytaru. Tam se již zapojily děti ze starších ročníků. Vystoupení bylo úžasné a naplněný sál ocenil děti nekončícím potleskem. Oceňujeme, co vše dokáží pod odborným vedením. Ani se nám po tak krásném zážitku, který nám předvedly, nechtělo domů.

Již tradičně před Vánocemi jsme pozváni do klubu seniorů v Černém Dole. Při schůzce všechny seniory přišly potěšit děti ze základní školy v Čisté, která je součástí Černého Dolu. Zazpívaly, zarecitovaly a přiblížily vánoční čas krásně připraveným pásmem. Moc se nám to líbilo. Vše hezky zhodnotila paní starostka, popřála všem krásné V8noce a hodně pohody, zdravíčka v roce 2024. Společně jsme poseděli, popovídali si a přemýšleli, čím obohatit klub v dalším roce. Zábava pokračovala do večerních hodin, na závěr jsme si všichni popřáli krásné Vánoce a šťastný nový rok 2024 ve zdraví.

Naše vánoční posezení se konalo 8. prosince, hned na začátku měsíce. Dopoledne této slávě předcházela příprava pohoštění a výzdoba stolů, kterou zhotovila p. Faltusová. Odpoledne při slavnostní schůzce p. Capoušková přivítala p. starostku Rojtovou, přátele z Černého Dolu a z druhého klubu důchodců. Na úvod a pro naladění krásné předvánoční doby nás přišly potěšit děti z předškolní třídy MŠ ve vánočních čepičkách. Pásmo básní a písní měly krásně připravené a vše se jim podařilo, jsou moc šikovné. Za to si zasloužily sladkou odměnu. Paní starostka poděkovala za vzornou práci klubu, za aktivní činnost a spolupráci. Velký dík patří p. Capouškové. K večeru nám přišla zpříjemnit náladu hudební skupina „Rojt – Hájek“ svými písněmi. Atmosféra byla bezvadná, pár lidí si i zatančilo a hlavně se přidali zpěvem. Povídalo se, vzpomínalo až do pozdních večerních hodin. Při loučení jsme si přáli hlavně hodně zdraví a očekávání, co nám přinese nový rok 2024.

Další pozvání dostalo vedení klubu do druhého klubu důchodců, na předvánoční posezení, které se konalo na hřišti v nové restauraci. Mnoho našich členek je i v tomto druhém klubu. Paní starostka ocenila aktivní práci i tohoto klubu, je ráda, že v Lánově je tolik činných lidí. Vzájemně jsme si sdělovali dojmy z uskutečněných akcí a přemýšleli, co v dalším roce. Loučení a přání do nového roku bylo dojemné.

Poslední akcí v roce 2023 byl vánoční koncert Městské hudby v Úpici 15. prosince. Program byl vybrán ze známých i méně známých písní, skladeb a také muzikálů. Celá kapela měla asi 50 členů, řídil ji Zdeněk Möglich, také občas zaskočil mladý nadějný dirigent Adam Havel. Sbor byl složen ze starších, ale hlavně mladých lidí. Zpěvem doprovázelo 7 zpěváků. Koncert byl dlouhý, s přestávkou, a sál plně obsazený. Kdo se nedostal do sálu, mohl ho sledovat na kabelové televizi nebo na internetu. Hudební zážitek byl nádherný a velké poděkování patří celému sboru, zpěvákům a hlavně dirigentům.

Po Novém roce jsme se již dvakrát sešli. Paní Capoušková přednesla návrhy pro rok 2024 – návštěva nového Krkonošského muzea ve Vrchlabí, tradiční Polsko před Velikonocemi a jarní výstaviště Lysá nad Labem. My členové klubu se těšíme na poznávání naší krajiny, divadla, výstavy i kulturní akce.

Dagmar Zaplatílková

Vánoční turnaj 2023

Opět po roce se v Lánově po Štědrém dnu uskutečnil už 30. ročník v sálové kopané. Turnaje se zúčastnili dlouholetí účastníci v týmech TORZO LEGIE, PRIBINÁČCI a MNĚ JE TO JEDNO. Vítěz posledního ročníku, uskutečněného v roce 2022, tým DA GIORGIO, postavil opět dva týmy. Na turnaji se objevil jeden nový tým z Vrchlabí. Turnaj se tradičně hraje ve dvou skupinách.

ZÁKLADNÍ SKUPINY

Do skupiny „A“ byly nalosovány týmy: FC VRCHLABÍ, VICHR Z HOR, JE MI TO JEDNO a DA GIORGIO „B“

Do skupiny „B“ byly nalosována týmy: DA GIORGIO „A“, PRIBINÁČCI, TORZO LEGIE a LANGUSŤÁCI

Skupinu „A“ obsadily týmy mladíků z Lánova a Vrchlabí doplněné o B tým DA GIORGIO. Zde vyhrálo jasně FC Vrchlabí, druhý byl tým JE MI TO JEDNO, třetí VICHR Z HOR a poslední překvapivě DA GIORGIO „B“.

Zajímavé rozlosování předpovídalo skupinu B „skupinou smrti“. Již v této skupině se hrály velmi pěkné zápasy. Skupinu „B“ vyhrál tým DA GIORGIO „A“, druzí skončili LANGUSŤÁCI, třetí byli PRIBINÁČCI a čtvrtým se stalo TORZO LEGIE.

ČTVRTFINÁLE

Pořadí ve skupinách určilo následující seřazení do čtvrtfinálových dvojic – výsledky:

FC VCHLABÍ - **TORZO LEGIE**	3 : 5
LANGUSŤÁCI - VICHR Z HOR	8 : 2
JE MI TO JEDNO - **PRIBIŇÁČCI**	1 : 9
DA GIORGIO „A“- DA GIORGIO„B“	11 : 5

SEMIFINÁLE

Čtvrtfinále určilo následující semifinálové dvojice – výsledky:

TORZO LEGIE **- LANGUSŤÁCI** 3 : 4 penalty
PRIBIŇÁČCI **- DA GIORGIO „A“** 2 : 5

FINÁLE

o 3. místo: **TORZO LEGIE** - PRIBIŇÁČCI 7 : 1
o 1. místo: DA GIORGIO„A“- **LANGUSŤÁCI** 2 : 3 penalty

KONEČNÉ POŘADÍ TURNAJE 2023:

1. LANGUSŤÁCI
2. DA GIORGIO „A“
3. TORZO LEGIE
4. PRIBIŇÁČCI
5. - 8. VICHR Z HOR, JE MI TO JEDNO, FC VCHLABÍ, DA GIORGIO „B“

V prvním čtvrtfinále na sebe narazilo mládí z Vrchlabí a zkušenost legend z Torza legie. Torzo legie se lehce dostalo do pětibrankového vedení a až po polevení tempa nováčci z Vrchlabí skórovali.

Ve druhém čtvrtfinále opět zkušenější a kolektivně hrající Langusťáci nedali mládí z Lánova šanci a jasně vyhráli.

V dalším čtvrtfinále s přehledem vyhráli Pribináčci, kteří slabšího soupeře porazili vysokým rozdílem.

V posledním čtvrtfinále potvrdili roli favorita hráči z Da Giorgio „A“ a své „béčko“ smetli 11 : 5.

Do semifinále se dostaly všechny týmy ze skupiny B a potvrdily svoji kvalitu. Oba semifinálové duely byly velmi pěkné. V prvním se Torzo legie dostalo brzy do dvoubrankového vedení, které soupeř do poločasu srovnal. Ve druhém poločase padly dvě branky do opačných branek. V penaltovém rozstřelu v 5. sérii byli šťastnější Langusťáci.

Druhé semifinále bylo dlouho vyrovnané. Pribináčci dlouho drželi krok s favoritem a tým Da Giorgio „A“ podržel za stavu 3 : 2 brankář a z následného protiútoku zvýšil Da Giorgio „A“ na 4 : 2. Pribináčci se nevzdávali, ale již se jim utkání nepodařilo zdramatizovat.

V utkání o 3. místo se projevila únava Pribináčků ze semifinále a utkání tedy bylo jasnou záležitostí Torza legie, které si konečně zastřílelo a po loňské odmlce získalo bronz.

Finále lépe začali Langusťáci a vedli 2 : 0. Loňští vítězové se nevzdali a v hektickém závěru se jim podařilo vyrovnat. O vítězi 30. ročníku rozhodl penaltový rozstřel, kdy v 6. sérii nejlepší brankař turnaje Jakub Hajna kryl střelu soupeře.

Nejlepší střelci turnaje:

1. místo POLYÁK Tomáš 10 branek
2. místo BŘENEK Beny 9 branek
3. místo QUALIZZA Daniel 7 branek

Nejproduktivnější tým základních skupin:

DA GIORGIO „A“ 17 branek

Nejproduktivnější tým turnaje:

DA GIORGIO „A“ 35 branek

Nejlepší brankař: HAJNA Jakub

Vítězný tým Langusťáci: Vladimír Zuzánek, Patrik Mejvald, Daniel Mejvald, Jakub Hajna, Ondřej Šmíd, Filip Hakl, Tomáš Exner, Jiří Povr a jejich manažer Lukáš Kadavý. (foto Půlpánová ml.)

Zapsal Milan Půlpán ml., Stanislav Závodník st.

Poděkování

Za 7. skautský oddíl Medvědi Lánov a celé skautské středisko Dobráček Hostinné bychom chtěli poděkovat obcím Lánov a Dolní Lánov za finanční dar na podporu naší výpravy na 25. světové Jamboree v Jižní Koreji loni v srpnu, bez kterého by naše početná výprava byla jen těžko uskutečnitelná. Jamboree je setkání skautů z celého světa, které se koná jednou za 4 roky, pokaždé v jiné zemi. Výprava z každé země si připravila vlastní výstavní stan, ve kterém představila svou kulturu pomocí připraveného programu a rekvizit. Cílem setkání je hlavně poznání skautingu a kultur jiných zemí, šíření míru a porozumění mezi národy. Loňské akce se zúčastnilo 43 tisíc skautů ze 158 zemí, česká výprava čítala okolo 450 skautů. Ze Střediska Dobráček se zúčastnilo celkem 15 skautů a skautek, měli jsme tak jednu z nepočetnějších střediskových výprav.

Kvůli přívalovým dešťům a vlnám veder bylo potřeba pozměnit či zrušit některé části programu a z důvodu tajfunu se muselo celé tábořiště dokonce evakuovat. Akce však i přes nepřízeň počasí proběhla, účastníci se mohli zapojit do většiny zážitkových, seberozvojových i poznávacích aktivit na tábořišti i mimo něj. Po akci samotné si naši skauti mohli projít i hlavní město Soul.

Komentář Michala Jindřiška – Kačera k snímku: „V Koreji jsem zažil nespočet skvělých okamžiků, na které budu vzpomínat do konce života, ale na co budu vzpomínat nejvíce, jsou super lidi z celého světa, které jsem měl šanci poznat.“ Foto z archivu Michala Jindřiška.

Z Jamboree v Koreji si skauti odvezli spoustu nových zkušeností a přátel a dobře reprezentovali Českou republiku. Ač proběhlo setkání netradičně, velmi si je užili a odletěli domů se zážitky na celý život.

Jsme velmi vděční za dlouhodobou podporu skautingu ze strany obou lánovských obcí, díky níž místní oddíl připravuje pestrý program pro děti a postupně opravuje budovu klubovny v bývalé márnici.

Libor Kukačka - Robin

Junák - český skaut, z. s.
Středisko Dobráček Hostinné - vedoucí střediska

ZŠ A MŠ LÁNOV

MŠ Lánov

V lednové lekci Malé technické univerzity se děti naplno vžily do role stavitelů věží. Společně poznávaly, jaké věže znají a k čemu nám slouží. Dozvěděli jsme se, proč je důležitá stabilita výškových budov, proč musí být pevná a široká základna. Na základě technického schématu děti postavily vysílač Ještěd. Víte, v jakém městě se nachází?

Již po druhé navštívil Sovičky farář pan Michael Pfann z Českobratrské církve evangelické. Společně si povídali o putování Marie a Josefa do Jeruzaléma a narození Ježíška v Betlémě. Následoval krátký příběh ze života v podobě pohádky pro snadné pochopení. Znají děti jména tří králů? Ano, můžete se jich zeptat. No přeci Kašpar, Melichar a Baltazar. Posezení s farářem jsou u dětí oblíbené, a proto v nich i nadále pokračujeme.

Školka v lednu navštívila Muzeum Krkonoš ve Vrchlabí. Tam se všem moc líbilo a vřele doporučujeme i na rodinný výlet za poznáním. Cesta zpět pěšky a v chumelenici ☺

Jako každý rok i letos díky skvělé, dlouholeté spolupráci se SKI BARON v Dolním Dvoře proběhl lyžařský kurz v termínu 29. 1. - 2. 2. 2024. Děti se v lyžařských dovednostech ohromně zlepšovaly a na závěr svou týdenní snahu během exhibičních jízd předvedly i rodičům. Opět se těšíme na další ročník.

Iva Matoušková

Organizace zápisu k povinné školní docházce do Základní školy a Mateřské školy, Lánov, okres Trutnov

Datum zápisu:
2. dubna 2024 – 5. dubna 2024
Místo zápisu: Zápisy do první třídy ZŠ budou probíhat v dubnu a bez osobní přítomnosti dětí ve škole.

Postup elektronického zápisu do první třídy pro rok 2024/2025 bude od poloviny března 2024 na webových stránkách školy.

Kritéria pro přijímání žáků
Do základní školy budou žáci přijímáni podle následujících kritérií v uvedeném pořadí:

1) žáci, kteří mají trvalý pobyt, vpřípadě cizince pobyt, v příslušném školském obvodu
2) žáci, kteří navštěvovali MŠ při ZŠ Lánov
3) žáci, jejichž sourozenec se v ZŠ vzdělává a v daném školním roce se dále vzdělávat bude
4) losování

Podle těchto kritérií bude ředitelka ZŠ a MŠ, Lánov, okres Trutnov postupovat při rozhodování o přijetí a umístění žáka k základnímu vzdělávání v případech, kdy počet žádostí podaných zákonnými zástupci dětí o přijetí překročí stanovenou kapacitu maximálního počtu dětí pro ZŠ a MŠ, Lánov, okres Trutnov.

Předpokládaný počet žáků, které je možné přijmout: 36

Mgr. Radmila Koniková
ředitelka školy

Bezpečnost ve škole pro naše děti, žáky i zaměstnance – I. část

Každý ředitel školy dělá vše pro to, aby se žáci, děti i jeho zaměstnanci cítili ve škole dobře a bezpečně. Ke konci roku 2023 došlo k situacím, které mě přiměly ještě více se zamyslet nad tím, jak je na tom v tomto ohledu naše škola.

Vstupy do budov jsou zabezpečené zvonkem s kamerovým systémem tak, aby učitel viděl, koho pouští dovnitř. Máme nastavena jasná pravidla, kdo a jak může vstoupit. Rodiče i žáci jsou s nimi seznámeni. Ale, jak jsem zjistila, toto vše nestačí.

Během ledna jsme ve spolupráci s T5 a panem Jebavým připravili nový systém evidující osoby, které navštíví školu. Odbornou konzultaci nám zajistil pan Jákl. Od 1. února 2024 se vstupuje do budovy A na čipové karty. Cílem je zajistit větší bezpečnost našich žáků a zaměstnanců. Rodiče a návštěvníci vstupují do školy pouze hlavním vchodem. Po zazvonění na zvonek s označením „kancelář“ jim dveře otevře zaměstnanec školy. Žáci využívají ke vstupu ISIC karty, nebo čipy z jídelny. Prostory dveří a okolí školy jsou monitorovány kamerami.

Bezpečnostní opatření se netýkají jen vstupů do budov. Zahrnují úpravu vnitřních prostor, proškolení všech zaměstnanců školy, dobrou informovanost rodičů a žáků. Nesmíme zapomenout na složitou dopravní situaci před školou, a to nejen v ranních hodinách, o které vás informuji v druhé části článku.

Věřím a doufám, že k žádným extrémním situacím u nás ve škole nedojde. Jak řekl Mgr. Bc. David Fejtek, MBA na semináři „Aktivní útočník 2023“, kterého jsem se zúčastnila: „Kdo je připraven, nebývá zaskočen.“

Také bych ráda poděkovala Policii České republiky za pomoc při dohledu na bezpečný ranní provoz před školou.

Děkuji vám za pochopení a pomoc.

Mgr. Radka Koniková,
ředitelka školy

Bezpečnost ve škole pro naše děti, žáky i zaměstnance – II. část

Vážení rodiče, žáci a Lánováci, stále a celoročně se zabýváme dopravní situací v okolí školy. Ranní příjezdové manévry rodičů, zastavování v křižovatce a vypouštění ratolestí do školy, zajíždění do prostoru před školou a kličkování mezi žáky způsobuje více a více nebezpečných situací, které ohrožují životy našich dětí. S nárůstem individuální dopravy se potýkáme s nedostatkem parkovacích míst pro zaměstnance, ale i pro cizí strávníky a návštěvníky školy.

Bohužel, vyřešení dané situace zřizovatelem školy vyžaduje delší časové období, ale výše uvedené ohrožení zdraví dětí již nepočká. Obracím se proto na vás! Pomozte nám, abychom včas a maximálně zabránili situacím ohrožujícím naše žáky a zaměstnance.

1) Ranní provoz:

Žádám rodiče, aby projeli křižovatkou a zastavili až v parkovacích zálivech naproti bytovým domům ve směru na sever, a to na dobu nezbytně nutnou pro vyložení vašich dětí. Dle dopravních předpisů můžeme využívat oba zálivy na dobu nezbytně nutnou – dobu k vystoupení a nastoupení osob. „Pusu a jdi“! **Nejezděte, prosím, na parkoviště, ani před školu!** Dodržujte dopravní značení, abychom před školou zajistili bezpečnou, resp. **chráněnou zónu** pro vaše děti!

2) Parkování

Žádám všechny řidiče, aby v době od 6:30 do 15:00 hodin nezajížděli na parkoviště, které je určeno pouze pro zaměstnance školy. **Parkovací místa (5) před školní jídelnou jsou určena pouze pro řidiče, kteří mají povolenku od vedení školy.** Značení neumožňuje vjezd žádnému vozidlu bez povolení!

3) Školní jídelna

Žádám cizí strávníky, aby parkovali mimo prostory školy a mimo parkoviště určené pro zaměstnance v době od 6:30 do 15:00 hodin. **Nový vstup do jídelny pro cizí strávníky (bez možnosti parkování) bude viditelně vyznačen.**

Žádám, aby tyto změny respektovali všichni řidiči, včetně zaměstnanců školy.

Mgr. Radmila Koniková,
ředitelka školy

Florbal v Hostinném

Neuvěřitelně napínavý okresní turnaj dívek v Hostinném se odehrál 1. 12. 2024. Celkem se zúčastnilo 7 týmů. Dívky se utkaly s pěti z nich. Všechny zápasy byly napínavé od prvního až do posledního písknutí. Poslední, tedy pátý zápas, byl velice vyčerpávající fyzicky i psychicky. 14 minut boje s výsledkem 0:0 a pak nastaly ještě větší nervy a ještě větší boj - o 3. místo. Střílely se penalty. Do poslední chvíle děvčata podporovala střílející hráčku. Tribuna křičela „Lánov do toho“ a holky poctivě a s vypětím sil získaly 3. místo v okresním turnaji. Ještě jednou gratulujeme ☺

Kristýna Klepak

Florbal ČEPS cup v Hostinném

Florbalový ČEPS cup v Hostinném, který byl odehrán v pondělí 4. 12. 2023, se stal pro naše mladší žáky (3. -5. třída) nezapomenutelným zážitkem. V celém utkání bylo 6 týmů. Chlapci odehráli pět zápasů po 15 minutách. V hřišti byli pouze tři kluci a gólman. Na střídačce byli pouze dva. Kluci statečně bojovali, nefaulovali, snažili se hrát fair play a bezvadně si nahrávali. To vše vedlo ke krásnému vítězství. Umístili se na 1. místě a dohromady nastříleli za celé utkání 14 gólů a tím si zajistili postup dál. Gratulujeme!

Kristýna Klepak

Předvánoční fotbal žáků ve Vrchlabí

Žáci 4. - 5. třídy absolvovali halový fotbalový turnaj ve Vrchlabí, kde se postavili týmům z Vrchlabí, Špindlerova Mlýna a Studence. Z celého turnaje si odnesli celkové vítězství.

Turnaj byl náročný, ale naši žáci zůstali klidní a soustředění. Soutěž byla skvělou příležitostí pro posílení jejich fotbalových schopností a získání nových zkušeností. Všechny zápasy se jim podařilo vyhrát nebo remizovat, a tak si odnesli celkové vítězství.

Gratulujeme jim k úspěšnému vystoupení na turnaji a těšíme se na další sportovní události.

Tomáš Korbelář

Čert, Mikuláš, anděl

Dne 5. prosince, v den, kdy chodí Mikuláš, nevynechal ani naši školu.

První stupeň navštívili Mikuláš, čerti a andělé naprosto tradičně. Chodili po třídách a odměňovali žáky všemožnými dobrotami. Studenty druhého stupně Mikuláš přivolal do tělocvičny, kde jsme si společně zazpívali vánoční koledu Rolničky, načež nás všechny

obdaroval mandarinkou, sušenkou a pekelnou šmouhou. Sice nejsem školkáček, ale z doslechu vím, že do školek dorazil Mikuláš stejně tak jako do školy. Jistě je potěšil svými dary a domnívám se, že nebylo třeba ani výprasku, jelikož lánovské děti jsou vskutku hodné a zaslouží pouze chválu.

Za 9. třídu Tomáš Janata

Vlci s námi

Koncem listopadu, 21. 11. 2023, proběhlo na naší škole povídání o vlcích. Lektorka, stopařka vlků z Krušných hor, s sebou přivezla svého polovlčího parťáka a zajímavě povídala o životě a potřebách vlků. Přednášku si vyslechli žáci všech ročníků. Snad získané informace vzbudí uvědomělou toleranci k výskytu vlků v širším okolí Lánova.

Žáci 2. B kreslili po povídání o vlcích obrázky a žáci 3. ročníku psali o životě vlků krátké povídání.

Lenka Husarová

Čertovské experimenty

V pátek 8. 12. se naši žáci pod hlavičkou KND zúčastnili vzdělávacího dopoledne "Čertovské experimenty" na Přírodovědecké fakultě Univerzity Hradec Králové. Čertovské experimenty hravou formou učí děti ze základních škol, že přírodní vědy nejsou jen teorií, ale že se dají ukázat a "ohmatat" v praxi.

Byl přichystán pestrý vzdělávací program. Katedra fyziky připravila několik stanovišť, na kterých si děti vyzkoušely rozličné experimenty: hledaly těžiště těles, pracovaly s termokamerou, s laserem, s podtlakem. Katedra biologie je osobně seznámila se zástupci světa bezobratlých. Žáci se dozvěděli základní informace o životě těchto tvorů a poté si mohli živé jedince prohlédnout, ba dokonce "pochovat". Seznámili se např. s kudlankou, pakobylkou, veleštírem, sklípkanem a dalšími zajímavými jedinci. Dále žáci objevovali skrytou krásu minerálů. Na katedře informatiky je čekal zábavný program s počítači, kdy pracovali s umělou inteligencí. Na katedře matematiky si žáci zahráli matematické pexeso, abaku, černého Petra, nebo vysvětlovali či pantomimicky předváděli matematické pojmy.

Bylo to velmi příjemné dopoledne plné nových poznatků a zážitků. Těšíme se na příští rok.

Soňa Matyášová a Karolína Slánská

Za hvězdami a do tajemného Oybinu

Ve čtvrtek ráno jsme se s výběrem žáků páté až deváté třídy vydali na nezapomenutelný výlet do Německa plný dobrodružství a objevování nových míst. Autobus, který nás vezl, vyrazil z Lánova v půl osmé ráno.

Kde se rodí hvězdy

První zastávkou bylo městečko Herrnhut. Zde jsme zavítali do výrobny místně proslulých herrnhutských hvězd. Tyto tradiční vánoční ozdoby mají hluboké kořeny, jejichž historie sahá až do 19. století. První herrnhutská hvězda byla vyrobena v roce 1832 a od té doby se stala symbolickým prvkem vánoční výzdoby v Německu. Měli jsme možnost vidět, jak se tyto krásné světelné ozdoby vyrábí a jakou roli hrají v místní tradici.

Volná zábava

Z Herrnhutu jsme zamířili do malebného města Žitava, kde jsme měli hodinový rozchod na náměstí. Žitava je známá svým historickým centrem, kamennými mosty a architektonicky zajímavými budovami. Mohli jsme si vychutnat atmosféru tohoto starobylého města, nakoupit suvenýry a ochutnat místní speciality.

Úzkokolejka a tajemný hrad

Následně jsme pokračovali do Oybinu, kde nás čekalo jedinečné dobrodružství. Na cestu k Oybinu jsme využili úzkokolejku, taženou parní lokomotivou. Tato historická dráha nabídla nejen úžasný pohled na nádhernou krajinu, ale také nostalgický zážitek při cestě k našemu dalšímu cíli.

Pěší výstup ke zřícenině hradu byl náročnou a dobrodružnou součástí našeho výletu. Zasněžená krajina a tajemná atmosféra dodaly naší procházce kolem hradu zvláštní kouzlo. Ve skupinkách jsme se procházeli mezi zříceninami, objevovali historická tajemství a vyřádili se i při koulování na jakémkoli vhodném místě.

Návrat s úsměvem na tváři

Po tomto nezapomenutelném zážitku jsme se vydali na cestu zpět do Lánova. Při ní panovala skvělá nálada, a tak se žáci nechali unášet písněmi a radostí. Celý výlet byl nejen zábavný, ale i poučný, přičemž každý z nás si určitě odnesl kousek německé historie a kultury.

Barbora Tichá ve spolupráci s AI

Skok do výšky

V rámci sportovní události "O krále Krkonoš" se konal závod ve skoku do výšky a pro mladší děti ve skoku snožmo.

Martin Šmatár vystoupal na vrchol, když překonal výšku 140 cm, a stal se vítězem celé soutěže. U dívek se nejvýše vyšvihla Aneta Šimůnková, která ukázala své skvělé skokanské dovednosti. Celkem se do soutěže zapojilo 34 odvážných účastníků, kteří předváděli svou odhodlanost a sportovní vášeň.

Gratulujeme všem zúčastněným za jejich skvělý výkon, v roce 2024 nás čeká šplh.

Tomáš Korbelář

Kuželky s 2. A

Na sportovní den 21. prosince jsme se vydali na kuželky do vrchlabského Spartaku. I přes nepřízeň počasí jsme doplavali na autobusové nádraží. V kuželně na nás čekal pan správce, který dětem vše vysvětlil a ukázal. Poté se děti rozdělily na 4 skupiny po čtyřech a hrály 2 turnaje na 50 hodů. Týmy byly vyrovnané. Myslím, že jsme si to všichni moc užili. Tak snad zase brzy na kuželkách ☺

Šedivá, Novotná

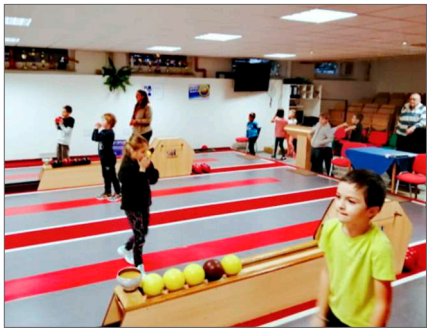

Vánoční muzicírování

Jako každý rok, tak i letos se konalo vánoční muzicírování věnované našim seniorům. Vystoupení se uskutečnilo 6. prosince v odpoledních hodinách. Během vystoupení se vystřídali žáci naší školy, kteří vystupovali s recitací, zpěvem, tancem či hrou na hudební nástroje. Vystoupení se žákům povedlo, všichni byli spokojeni a teď už se můžeme těšit na jarní muzicírování.

Děkuji všem žákům a kolegům, kteří se zúčastnili a pomáhali při organizaci.

Adéla Lorencová

Není to sranda, ale zábava to je

Vymýšlet náplň hodiny kroužku „Hry a tvoření v přírodě“, když chcete, aby děti byly hlavně venku, není jednoduché, uvážíme-li, že v posledních několika dnech téměř bez přestání pršelo a je první lednový týden v roce 2024.

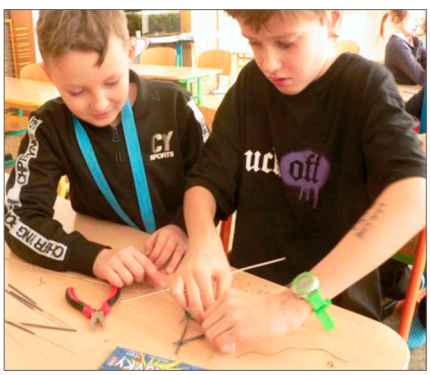

Inspirací dnešnímu kroužku byly světelné oslavy začátku nového roku a také vzpomínky na to, jak můj táta každoročně připravoval soustavu prskavek a my děti sledovaly putování světýlka.

Děti si nejdříve ve třídě připravily prskavky, a pak venku čekaly, zda světýlko najde cestu z jedné prskavky na druhou.

Napínavá podívaná to byla jak pro dětské tvůrce, tak pro mě.

Lenka Husarová

Úspěšné zápolení na Zeměpisné olympiádě

Během ledna se na naší škole odehrálo školní kolo Zeměpisné olympiády.

V kategorii A si vítězství odnesl František Javor. V kategorii B se na prvním místě umístili hned dva žáci - Jan Daňhel a Vojtěch Trkan. Matyáš Vich se stal vítězem v kategorii C.

Tito vítězové nyní pohlížejí směrem k okresnímu kolu, které se uskuteční během února v Hostinném. Děkujeme všem za účast a projevené úsilí při řešení rozmanitých úloh.

Tomáš Korbelář, Olga Čermáková

Okresní kolo soutěže Finanční gramotnost

V lednu tohoto roku se konalo okresní kolo soutěže Finanční gramotnost, do kterého se probojoval tým z 5. B ve složení Lucka Kučerová, Adam Stránský a Tomáš Vich.

Okresní kolo probíhalo on-line formou. Žáci museli odpovídat na rozličné otázky ze světa financí a bankovních produktů. S napětím jsme očekávali výsledky. Dnes jsme se dozvěděli, že náš tým obsadil nádherné 2. místo! Od postupu do kola krajského nás dělily pouhé 2 body.

Chtěla bych velice poděkovat našim žákům za vzornou reprezentaci školy, pochválit je za nadšení, s jakým k soutěži přistupovali. Těšíme se na další ročník.

Mgr. Karolína Slánská

Vyvážená inkluze na naší škole

Vzdělávání žáků s výraznými nadprůměrnostmi je pro většinu českých škol stále výzvou. Na naší škole se snažíme s přemýšlivými dětmi již dlouhodobě pracovat. Podporujeme je stejnou měrou, jakou pečujeme o žáky, kteří potřebují pomoc kvůli svým handicapům. Nástroje vyvážené inkluze se přitom soustředí na to, aby případné kroky byly přínosem pro všechny žáky školy a aby se předcházelo přetížení učitelů.

Vyvážená inkluze není založena na formalitách, ale jde především o sdílení užitečných myšlenek, přístupů, metod a pomůcek v rámci školy, o propojení s jinými školami i subjekty mimo školu. Naším cílem je, aby každý našel to „své já“ a byl na naší škole spokojen.

Chceme být školou, která podporuje individuální přístup, tvořivost, rozvoj kritického myšlení a silné stránky přemýšlivých dětí.

Projekt Synapse podpořený Nadací RSJ se stal nyní součástí naší školy. Společně se snažíme uspokojit poptávku po systémovém pohledu a zavést opatření na podporu silných stránek v souladu s ochranou duševního zdraví nejen žáků.

V současné době v rámci projektu Synapse monitorujeme školu a hledáme další možnosti podpory pro naše žáky a pedagogy. O dalších postupech vás budeme včas informovat.

Už teď se těšíme na vzájemnou spolupráci.

Za kolektiv Soňa Matyášová

Okresní kolo v přehazované

Také letos jsme se již tradičně vydali na okresní kolo v přehazované pro dívky ze 6. a 7.tříd.

Do soutěže se přihlásilo rekordních 16 družstev, a tak pořadatelé týmy rozlosovali do 4 skupin. My jsme hráli se školami z Mladých Buků, Pilníkova a Hostinného. Přestože děvčata ani jeden zápas neprohrála – 2x zvítězila a jednou remizovala, na postup to o pár bodíků nestačilo. V celkovém pořadí se náš tým umístil na skvělém 5. místě.

Za vzornou reprezentaci školy děkuji I. Kavánové, J. Davidové, V. Hančové, M. Stránské, J. Haláčkové, V. Gregorové, N. Hrdinové, M. Lejdarové, M. Bjelkové a A. Macákové.

Olga Čermáková

Přehazovaná žáků a žákyň 4. a 5. tříd

Ve středu 14. února se uskutečnil turnaj v přehazované pro žáky 4. a 5. tříd. Naše družstvo, složené z 9 statečných hráčů a hráček, se utkalo s týmy z Bílé Třemešné a ZŠ Mraveniště, ZŠ Mládežnická Trutnov, ZŠ Rtyně a ZŠ Liščí kopec.

I když se naši žáci snažili ze všech sil, obsadili v turnaji konečné 5. místo. Dva zápasy, proti Bílé Třemešné a ZŠ Mraveniště, se jim ale podařilo vyhrát. Za bojovnost a snahu si zaslouží pochvalu.

Tomáš Korbelář

Karkulka v síti

V pondělí 19. února žáci 3. a 4. ročníku zhlédli divadelní představení „Karkulka v síti“, divadelního spolku Šprajc. Interaktivní představení se odehrálo v Kulturním domě UFFO v Trutnově.

Některé děti byly v tomto zařízení poprvé, a tak byly okouzleny samotným prostředím; užívaly si pohodlné sezení, prohlížely si technické vybavení, u některého hádaly, k čemu vlastně slouží.

Samotné divadelní představení bylo pro mnohé překvapením. Téma děti oslovilo a vtáhlo. Děti aktivně a spontánně reagovaly na dění na scéně. Jako vnější pozorovatelé radili Karkulce, co má dělat. Karkulka, aktivní uživatelka sociálních sítí, se stala obětí kybernetického útoku. Představení ukazovalo dětem chyby, kterých se Karkulka dopustila, seznámilo je s funkcí historie, navedlo je, kde hledat pomoc a jak problém řešit a dalo určitou naději, že pokud se děti naučí a budou respektovat pravidla bezpečnosti používání internetu, může být internet pomocníkem.

Žáci 4. B pod vedením p. učitelky Hájkové bezprostředně po návratu do školy napsali sloh o divadle. Paní učitelka z prací dětí vybrala:

... V autobuse mě to nebavilo. Karkulka byla moderní, natáčela na YouTube, TikTok, Facebook, Instagram. Byl tam vlk a chtěl ji sežrat.

...Měli tam dobrý záchody a křesla. Byli tam herci: prohlížeč, vlk, tatínek, babička, Karkulka. Měli tam skleněné schody. Líbily se mi ty pohodlný křesla.

...Bylo to o různých poučeních. Třeba bychom neměli zveřejňovat naše telefonní číslo a ani, kde bydlíme, ani kam půjdeme.

... Bylo to o různých nebezpečích na internetu. Karkulka měla jít za babičkou, ale nešla, protože byla nemocná. Vlk začínal Karkulku zlobit, tak si ho zablokovala. Vlk se převlékl za babičku. Dopadlo to tak, že si Karkulka vlka ochočila.

Lenka Husarová

Zeměpisná olympiáda – okresní kolo

21. února se konalo okresní kolo zeměpisné olympiády ve Dvoře Králové nad Labem. Naše děti se zúčastnily ve třech kategoriích, ve kterých byly otázky z okruhu kartografie, Země ve vesmíru, obecná fyzická geografie, obecná sociální geografie, Afrika, Amerika, geoinformatika a jiné. Naši školu reprezentovali za 6. A Denys Juryk, František Javor, za 7. A Vojtěch Trkan a Jan Daňhel, za 8. B Matyáš Vich a za 9. třídu Tomáš Janata.

Kristýna Klepak

INFO Z ÍČKA

Sociální práce na obcích

Ráda bych se zmínila o přehledu sociálních služeb dostupných na Vrchlabsku, a tedy i na území vaší obce. Celý přehled naleznete na internetových stránkách Městského úřadu ve Vrchlabí pod heslem Základní síť sociálních služeb ORP Vrchlabí. Tento dokument byl schválen Radou města Vrchlabí v listopadu loňského roku a poskytuje základní přehled o sociálních službách dostupných občanům Vrchlabska.

Na území obce se pohybuje rovněž terénní sociální pracovnice poskytující základní i odborné sociální poradenství občanům, kteří se ocitli v nepříznivé sociální situaci a neumějí nebo nemohou ji vlastními silami zvládnout. Poradenství poskytuje bezplatně, nezávazně a anonymně v celé škále nejrůznějších potíží vyskytujících se během lidského života – od problémů vyplývajících z péče o nemohoucí, zdravotního postižení, duševního onemocnění, omezení svéprávnosti, rizikového způsobu života, přes ztrátu přístřeší, nejisté bydlení, až po nezaměstnanost a materiální problémy. Dále poradí, co se týče energetické chudoby, sociálních dávek, pomůže s vyplněním formulářů k žádostem o dávky.

Věděli jste, že až 80 % osob, které mají nárok na příspěvek na bydlení, o něj nežádají? Příspěvek na bydlení je dávkou státní sociální podpory, která dokáže doplnit příjem domácnosti, jíž její příjmy nepostačují k úhradě bydlení tak, aby ještě zbylo na důstojný život.

Terénní sociální pracovnice je připravena pomoci na kontaktech uvedených v letáčku.

Mgr. Adéla Cupáková
vedoucí Odboru sociálního a zdravotního MÚ Vrchlabí

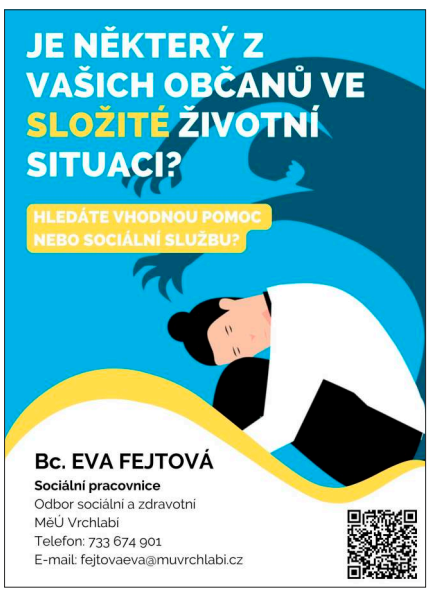

A kdo se stará o vás?

Každý, kdo o někoho doma pečoval, ví, že dříve nebo později zjistil, že je toho na něj (někdy) moc. Řeší blízké, kteří jsou na něj odkázaní, a své záležitosti odkládá nebo ruší úplně. Pokud u toho ještě musí stíhat zaměstnání či věnovat čas a pozornost dalším členům rodiny, neví, kam dřív skočit. Péči se podřizuje práce, čas, soustředění, rodinný rozpočet. **O odpočinku si pečující často může leda nechat zdát, pokud by měl tedy čas se pořádně vyspat.** Druzí mají péči buď za samozřejmou, nebo mívají pocit, že to nemůže být tak náročné,

jinak by se to přece doma nedalo zvládnout. Je spousta mylných představ o péči – třeba že důchodce má čas pořád, mateřská je dovolená a když jste doma, tak se to rozumí samo sebou, a že člověk nemá reptat, vždycky může být hůř.

Poznáte se v něčem z uvedeného? Umíte v péči rozpoznat únavu a včas se o sebe postarat? Dostává se vám dostatek pomoci, jakou potřebujete? Umíte si o ni říci a přijmout ji, aniž byste se cítili mizerně? **Vše může jít hladce a v klidu.**

Pokud se vám hodí **informace či praktické rady, jak péči zvládat snáze, čerpat dostupné zdroje pomoci či si vše zařídit tak, abyste se do soukolí vyčerpání nedostali**, nechte se námi pozvat na akce pro pečující. Pro více informací můžete kontaktovat koordinátorku aktivit pro pečující na tel. **731 949 155** nebo emailu pomocpecujicim@gmail.com.

13. 5., 16. 9. setkání pečujících – informace i praktická doporučení, předávání zkušeností, co funguje dalším pečujícím, pod vedením psychologa Individuální rozhovor s psychologem – možné termíny objednání dle dohody.

Veškeré aktivity jsou organizovány a hrazeny díky projektu Královéhradeckého kraje a města Vrchlabí **Rozvoj regionálního partnerství v sociální oblasti na území obcí Královéhradeckého kraje III reg. č. CZ.03.02.02/00/22_006/0000241.**

Bc. Ajka Johnová – koordinátorka aktivit pro pečující

Spolufinancováno Evropskou unií

KRÁLOVÉHRADECKÝ KRAJ

Zajistěte BEZPEČÍ a POHODLÍ vašich blízkých s Tísňovou péčí

V dnešním uspěchaném světě je klíčové mít jistotu, že naši milovaní mají k dispozici okamžitou pomoc v případě krizových situací. S naší službou tísňové péče můžete mít tu jistotu, že vaši blízcí jsou v dobrých rukou.

PRO KOHO JE SLUŽBA URČENA?

Naše služba tísňové péče je určena zejména seniorům a osobám se zdravotním postižením, kteří potřebují podporu v krizových situacích. Bez ohledu na to, zda se jedná o náhlé zhoršení zdravotního stavu, pád nebo jinou mimořádnou událost. Jsme tu, abychom poskytli rychlou a efektivní pomoc. I přestože má služba sídlo v Hradci Králové, je schopna poskytovat pomoc i občanům z měst jako je Vrchlabí, Trutnov, Náchod, Hostinné, Jičín, Dvůr králové nad Labem, Nové Město nad Metují, Nová Paka a další okolí v Královéhradeckém kraji.

JAK TO FUNGUJE?

Po instalaci našeho zařízení tísňové péče, které je snadno ovladatelné, má klient možnost přivolat pomoc jediným stiskem tísňového tlačítka. Po aktivaci tlačítka se klient automaticky spojí s naším dispečinkem, kde zkušení operátoři pečlivě vyhodnotí situaci a okamžitě pošlou pohotovostního pracovníka na místo.

NEPŘETRŽITÁ POMOC 24/7

Jedním z hlavních cílů naší služby je zajistit nepřetržitou pomoc 24 hodin denně, 7 dní v týdnu. Bez ohledu na čas nebo den v týdnu můžete mít jistotu, že vaši blízcí mají k dispozici pomoc vždy, když ji potřebují.

VAŠE BEZPEČÍ JE NAŠÍ PRIORITOU

Důvěra a pocit bezpečí našich klientů jsou pro nás na prvním místě. Proto jsou naši pracovníci pečlivě vybráni a školeni tak, aby byli schopni poskytnout rychlou a profesionální pomoc v každé situaci.

Nenechte nic náhodě a zajistěte si klidné spaní vědomím, že vaši blízcí mají k dispozici pomoc na jedno stisknutí tlačítka. Kontaktujte nás ještě dnes a dovolte nám, abychom se postarali o vaše nejdražší.

tým Tísňové péče,

SOCIÁLNÍ PRACOVNICE
Mgr. ALENA BEDNÁŘOVÁ
tel. 601 529 244
e-mail: soc.tp.zivothk@seznam

VEDOUCÍ PROJEKTU
Karolína Marečková, DiS.
tel. 733 735 734
e-mail: vedtp.zivothk@seznam

život hradec králové

VÝJEZDOVÁ TÍSŇOVÁ PÉČE
PRO SENIORY A OSOBY SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM

NONSTOP | CELÝ KRÁLOVÉHRADECKÝ KRAJ
volejte: 733 322 830
PLACENÁ SLUŽBA | LZE HRADIT Z PŘÍSPĚVKU NA PÉČI

SLUŽBA PRO VŠECHNY, KDO CHTĚJÍ ZŮSTAT DOMA A SOBĚSTAČNÍ CO NEJDÉLE.

Stačí stisknout SOS tlačítko, které se vám snadno vejde do kapsy. Dispečink se s vámi hlasově spojí, ověří situaci a vysílá výjezdovou skupinu.

Červené auto se srdcem přijede rychle, a zůstane tak dlouho, jak bude třeba. Nasloucháme Vám. Najdeme nejlepší řešení pro aktuální situaci.

Vyjíždíme po nahlášení pádu, nevolnosti nebo náhlého zhoršení zdravotního stavu - tedy i když nejde o ohrožení života. Počet výjezdů není omezen.

Pohotovostní výjezdová služba je zajišťována profesionály. Je placená a je třeba si ji smluvně sjednat. Měsíční poplatek lze hradit z příspěvku na péči. SOS tlačítko může obsahovat i GPS lokátor.

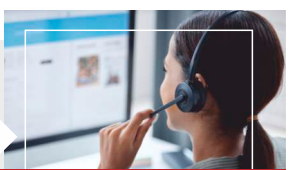

DOMA. V BEZPEČÍ. S JISTOTOU.

Zvířecí záchranáři: Města a obce se nestarají o toulavá zvířata

Kastrujme kočky povinně!

Přemnožené na volno žijící kočky, o které se nikdo nestará. Jde o problém většiny českých obcí. Mají sice povinnost zajistit péči o toulavá zvířata, většina ji ale neplní. Zvířecí záchranáři jdou proto do boje!

Bezprizorných zvířat trpí v Česku tisíce. Důvodem je nekontrolované množení vyhozených koček a nechtěných koťat, ty pak živoří a umírají na ulici. „Útulky, které nemají finance na provoz, jsou přeplněné, zákony na ochranu zvířat nejasné, většina měst a obcí je neochotná nalezená zvířata přijímat a k tomu všemu je ještě nulová podpora státu," shrnula současnou realitu Eva Hulcová, předsedkyně spolku na ochranu zvířat a kočičího útulku Catico.

Jediným řešením je podle zástupce kočičích útulků a spolků povinná, zákonem upravená kastrace a evidence. A protože nikdo problém neřeší, rozhodli se řešit situaci peticí, kterou může každý podepsat na internetu. Za jejím vznikem stojí Kamila Dvořáková, která už nechtěla smutným osudům toulavých koček jen přihlížet. Další zvířecí záchranáři ji podpořili a doufají, že svůj podpis pod petici připojí co nevíce lidí. „Předem za to děkujeme," řekla Hulcová.

Autoři požadují vytvoření centrální evidence koček na státní úrovni společně s centrální evidencí psů, prosazení povinné identifikace koček pomocí mikročipu, uzákonění povinné kastrace volně žijících koček i koček s přístupem ven, povinné registrace majitelů, kteří chovají tři a více koček, vytvoření státního dotačního programu na úhradu kastrací pro obce a stanovení zákonné povinnosti obcí a měst k odchytu toulavých i opuštěných koček.

S peticí do Parlamentu

„Stát ani obce a města se nesmí zříkat povinnosti postarat se o nalezená, opuštěná nebo toulavá zvířata," zdůraznila Eva Hulcová. S peticí proto autoři zamíří do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, předají ji i Ministerstvu zemědělství a životního prostředí ČR, Státní veterinární správě a také městům a obcím.

Petici lze podepsat na:
https://www.petice.com/za_zmenu_zakonu_pro_kocku

Tento článek vyšel v deníku Blesk 29. listopadu 2023.
Připravila Karolina Boková

SOUTĚŽ

Výsledek soutěže Lánovský sněhulák 2024

Vážení čtenáři, milí účastníci naší soutěže, do letošního 9. ročníku poslalo svůj výtvor 14 jednotlivých soutěžících, dvojic či skupin. Ale protože v pravidlech stojí, že striktně platí 1 sněhulák = 1 soutěžící, nebylo bohužel 7 z nich do soutěže zařazeno. Ale i tyto mimosoutěžní sněhuláky uvádíme do naší fotogalerie (zadní strana obálky zpravodaje) protože by bylo opravdu škoda je tam nedat. Děti si s nimi daly tolik práce a všichni sněhuláci jsou opět moc povedení.

Kolegyně Renata Srnská se zase ujala losování a vytáhla čísla 1, 8 a 11, tedy tyto výherkyně:

Nelinka Blažková z Prostředního Lánova
Lucinka Janků z Dolního Lánova
Mia Tichá z Horního Lánova

Gratulujeme Nelince, Lucince a Mie k výhře! Dáreček tu byl ale připraven pro všechny soutěžící i mimosoutěžní stavitele!

Pokud se nestane nic nepředvídaného, příští zimu vyhlásíme už 10. ročník sněhuláckého stavění. Jen upozorňuji předem – prosím, čtěte pozorně pravidla soutěže!

Karolina Boková

1 VÝHERCE Nelinka Blažková z Prostředního Lánova.

8 VÝHERCE Lucinka Janků z Dolního Lánova.

11 VÝHERCE Mia Tichá z Horního Lánova.

Komunitní život v Krkonoších

Podpořit komunitní život v Krkonoších je jeden z úkolů Místní akční skupiny Krkonoše, které předsedá Obec Lánov v zastoupení Elišky Rojtové. Na základě úspěšně podaného projektu získal tento spolek na podporu komunitních aktivit prostředky z EU. Cílem je podpořit osoby pečující o děti do 15 let a osoby v postproduktivním věku v celém území MAS Krkonoše (od Špindlerova Mlýna po Královec). Část finančních prostředků umožňuje pokračování školního klubu Lánovák při ZŠ Lánov, který doplňuje nedostatečnou kapacitu stávající družiny. Klub funguje pod vedením partnera MAS Krkonoše, EDDA, z. s., a chodí do něj 30 dětí ze 3. - 5. třídy.

V současné době plánujeme příměstské tábory, které se uskuteční během letních prázdnin. Konkrétní termíny sdělíme na sociálních sítích a na našich webových stránkách www.maskrkonose.cz. Bližší informace může také poskytnout vedoucí školního klubu Lánovák, paní Jana Vališková na tel. 728 012 581.

Po sérii přednášek pana Libora Duška jsme se vrhli směrem na jinou aktivitu, kterou jsme uskutečnili 10. 2. 2024 v sousedním Černém Dole. Společně s klubem důchodců jsme uspořádali ochutnávku původních krkonošských receptů. Pokrmy uvařily seniorky z Černého Dolu podle receptů jejich babiček. Na místě jste mohli ochutnat např. kyselo, hladkou Ančku nebo hubník. Výborná byla také pomazánka z kysaného zelí nebo koláč z bramborového těsta. Návštěvníci mohli nejen ochutnat výborná krkonošská jídla, ale i odnést si recepty a popovídat si nad kronikou. Děti si mohly vyrobit magnetku nebo zahrát hry. Účast byla opravdu velká.

Pokud by se ve vašem okolí našel někdo aktivní z řad seniorů, který by se rád zapojil do dalších plánovaných aktivit (dílničky, přednášky, divadlo, kulinářské ochutnávky, setkání pamětníků apod.) nebo by se podělil o své rodinné recepty, neváhejte nás kontaktovat na tel. čísle 702 089 725 nebo na e-mailu: opz@maskrkonose.cz

Vítané jsou jakékoliv nápady na podporu komunitních akcí pro veřejnost. S organizací vám rádi pomůžeme!

Mgr. Ludmila Jebavá
Koordinátor OPZ+MAS Krkonoše

MAS KRKONOŠE
zrozena v Krkonoších pro rozvoj venkova

Nová zelená sporám Light

Od ledna 2023 se Místní akční skupina Krkonoše stala součástí sítě energetických poradců Státního fondu životního prostředí.

17. 1. 2024 spustilo Ministerstvo životního prostředí příjem žádostí do 3. vlny programu Nová zelená úsporám Light.

Oproti předchozím výzvám došlo ke zpřísnění některých technických parametrů, ale také k rozšíření oprávněných žadatelů o rodiny pobírající příspěvek na dítě a vlastníky bytů v bytových domech.

Kdo nyní může žádat?

- Vlastníci nebo spoluvlastníci rodinného domu, ve kterém jsou trvale hlášeni déle než od 12. září 2022
- Vlastníci nebo spoluvlastníci trvale obývané stavby pro rodinnou rekreaci, ve které jsou trvale hlášeni déle než od 12. září 2022
- Vlastníci nebo spoluvlastníci bytu v bytovém domě nebo spoluvlastnického podílu na bytovém domě s právem užívat posuzovaný byt
- Žadatel a všichni členové jeho domácnosti pobírající ke dni podání žádosti o dotaci starobní důchod nebo invalidní důchod 3. stupně
- Žadatel, který v období mezi 12. 9. 2022 a dnem podání žádosti o dotaci pobíral příspěvek na bydlení (není nutné, aby jej pobíral po celou dobu)
- Žadatel, který v období mezi 12. 9. 2022 a dnem podání žádosti o dotaci pobíral přídavek na dítě (není nutné, aby jej pobíral po celou dobu)

Na co lze žádat?

- Zateplení fasády vhodnými tepelně-izolačními materiály
- Zateplení střechy (kompletní zateplení střechy)
- Zateplení stropu (kompletní zateplení stropu pod nevytápěnými prostory nebo stropu obývaného podkroví)
- Zateplení podlahy (na zemině nebo nad nevytápěnými prostory)
- Výměna oken (stávajících oken ve vytápěných místnostech, a to včetně střešních oken a balkonových dveří)
- Výměna vchodových dveří (výměna stávajících vchodových dveří za nové, tedy venkovních dveří mezi interiérem a exteriérem)
- Solární systémy pro ohřev vody (od 17. 1. 2024 zpřísnění technických parametrů)

Novinky od ledna 2024
Instalace s novým bojlerem
– podpora 90 000 Kč
Instalace bez nového bojleru
– podpora 60 000 Kč

Montáž oken a dveří

Musí být v souladu s normou ČSN 74 6077.

Zateplení

Je možné zohlednit stávající zateplení a tím snížit nároky na tloušťku nově instalovaného izolačního materiálu

Solární ohřev vody

- Termické solární systémy
- Zvýšena požadovaná minimální plocha apertury panelů na 2,5 m^2
- Fotovoltaické systémy na ohřev vody
- Je navýšen minimální instalovaný výkon fotovoltaických panelů (2kWp)
- Povinná ochrana proti opaření - Automatické přepnutí na druhý (bivalentní) zdroj ohřevu
- Možnost instalovat s novou akumulační nádrží nebo ho připojit k již existujícímu bojleru

- Instalovaný systém bude muset získat revizi dle nařízení vlády NV 190/2022 Sb., o vyhrazených technických elektrických zařízeních a požadavcích na zajištění jejich bezpečnosti

Jak požádat o dotaci
Více informací se dozvíte zde:
https://novazelenausporam.cz/-nzu-light/

Kontaktní osoba:
Mgr. Ludmila Jebavá
tel. 702 089 725
e-mail: nzu@maskrkonose.cz

MAS KRKONOŠE
zrozena v Krkonoších pro rozvoj venkova

HISTORICKÉ OKÉNKO

Lánov a naši sousedé

Seriál na pokračování

- čerpáno z rukopisu s pracovním názvem Vlastivědné toulky krkonošským podhůřím, v němž František Jirásko pojednává o obcích bývalého vrchlabského okresu a který v červenci 2021 vyšel jako kniha s názvem Toulky podkrkonošskou minulostí

21. část

Válka o dědictví bavorské roku 1778

Je trochu podivné, že oficiální název vojenského konfliktu označuje události, které se povětšině odehrávaly u nás. Vysloužily si často užívaný příšlapek bramborová válka nebo švestkový výprask. Jde o válečné dobrodružství z posledních let vlády pruského krále Fridricha II., do něhož vstoupil ve snaze rozšířit území svého státu.

V této době totiž v Bavorsku vymřela vládnoucí dynastie Wittelsbachů a své dědické nároky s odkazem na příbuzenství jak s Habsburky tak i Hohenzollerny začali uplatňovat jak Fridrich II., tak Marie Terezie se spoluvládcem Josefem II. Těm druhým šlo zejména o to, jak nahradit nedávnou těžkou ztrátu Slezska. Nový vojenský střet byl na světě.

Fridrich II. řešil spor vpádem do východních Čech. Ale narazil. V cestě mu stálo Rakušany narychlo zbudované pásmo polních opevnění v prostoru od Jaroměře do hor, vpravo od toku řeky Labe. Obratný pruský stratég se rozhodl toto pásmo pod horami obejít. Ale tam byla připravena polní opevnění a v okolí císařská vojska za osobní přítomnosti Josefa II. Údolí Malého Labe se stalo válčištěm. Hlavní vojenské síly Fridrichovy obsadily prostory obcí Fořt, Čistá v Krkonoších a Černý Důl. Údolí Malého Labe jako zemi nikoho lánovští a prosečenští vesničané opustili a byli nuceni je nechat na pospas drancujícím Prušákům. Schylovalo se k rozhodujícímu střetnutí po pruském manévrování během dvou měsíců od 5. července do 27. srpna. Ale …

Na pomoc císařským se nečekaně dostavil spojenec. Uhodilo totiž nezvykle brzy nepříjemné podzimní deštivé počasí s lijáky a plískanicemi. V důsledku toho vázlo zásobování vojska, dostavil se hlad a epidemie nakažlivé nemoci, zvané červenka. Pruské dezerce byly na denním pořádku. Proto po rekognoskaci terénu rozhodl Fridrich II. dne 8. září zahájit ústup Libavskou branou do Slezska. Ústup Prušáků byl velmi neslavný. Znesnadňovaly ho neschůdné a rozblácené cesty, zejména pro těžké dělostřelectvo, a pronásledování pohyblivými jednotkami chorvatského jezdectva.

Ačkoli vlastně nedošlo k žádné bitvě, pruské ztráty byly vinou hladu, epidemie nakažlivé červenky a dezercí veliké. Odhadují se na 15 000 - 18 000 mužů. Tečku za tažením učinilo přenesení hlavního stanu Fridrichova dne 15. října do Landeshutu (dnes Kamienna Góra). Král se o naší malebné krajině vyslovil nevybíravě. Jako o nejďábelštější ze všech, které kdy poznal.

Mírem v Těšíně roku 1779 získala Marie Terezie jen malou část Bavorska (tzv. Innviertel), Fridrich II. knížectví Ansbach a Bayreuth. Venkovanům tam, kde se pohybovala vojska, po návratu domů - slovy kronikáře - zbyly jen oči pro pláč. Tak byla krajina vydrancována.

Věk osvícenských reforem

Období vlády Marie Terezie, Josefa II. a jeho bratra Leopolda II. je nejen řetězem vyčerpávajících válek, v němž popisované boje o Slezsko byly jen jistými články. Byli tu ještě Turci, Francie … Jde o řadu důležitých reforem v životě monarchie, jak byly uskutečňovány tlakem zvnějšku a vlivem neutěšených vnitřních poměrů.

Uskutečňované změny v monarchii bývají vykládány často zjednodušeně tak, že k nim docházelo pod vlivem francouzských filozofů-encyklopedistů a jejich učení. Je jisté, že množství jejich myšlenek Habsburkové přejímali. Především pak ty, které se podle jejich mínění hodily k upevňování státu. Ostatně, osvícenství bylo jistou módou i u jiných panovnických dvorů. Byl to pruský král Fridrich II. nebo i ruská carevna Kateřina.

Řada opatření je již současníky v řadách našeho národního obrození hodnocena rozporně. Vedle kladů tu zaznívá odpor k prováděné centralizaci a s ní ruku v ruce jdoucí germanizaci a posilování absolutismu.

Velmi kladně zasáhl výnos Marie Terezie o zavedení povinné školní docházky. Roku 1774 byla tato povinnost stanovena pro veškerou dorůstající populaci ve věku od 6 do 12 let. Dosavadní základy trivia, tj. čtení, psaní a počítání poskytovaly nyní dosavadní školy, zpravidla v sídle far i

jinde, a máme je pečlivě zachyceny v regionu se jmény učitelů. Nedílnou součástí těchto triviálních škol, jedno- až trojtřídních, zůstávala výuka římskokatolického náboženství. Zbožná panovnice přenechala kontrolu škol církvi. A to i přesto, že byla roku 1773 donucena přijmout zrušení neblaze proslulého jezuitského řádu, u nás s kolejí v Jičíně.

V roce 1751 došlo též ke změnám v krajském zřízení, které změnilo stav z roku 1714. Z 12 krajů došlo k ustavení 16 menších celků tím, že některé větší byly rozděleny. Dosavadní velké Královéhradecko s celým podhůřím bylo rozděleno na dvě části. Vzniká Novobydžovsko, v jehož severní části se ocitá Jilemnicko, Vrchlabsko i Hostinsko. Tento stav se udržel v podstatě po dobu celého století, kdy byly zřízeny okresy.

V reformním úsilí matky důrazněji pokračoval Josef II. se svými patenty hned v prvním roce samostatné vlády. Otázku ulehčení života venkovského obyvatelstva řešil patentem o zrušení nevolnictví. Ten přinesl poddaným řadu osobních svobod, robota však zůstala.

Do života našich obcí zasáhl i patent toleranční, který odstranil monopol římskokatolické církve a umožnil pod dohledem státu existenci dvou evangelických konfesí, pravoslaví a zrovnoprávnění židovského etnika. Na vlčicko-sejfském panství v horní části obce Heřmanovy Sejfy (dnes Rudník s Bolkovem) zakládají povětšinou dosud tajní nekatolíci evangelickou komunitu augšpursko-luterské konfese. Na harrachovském panství v horských obcích vytvářejí stejnou obec s centrem v Křížlicích. Obě obce, ač rozdílného jazykového etnika, udržují čilé kontakty.

Mezi další důležité výnosy Josefovy patří uvolnění řady řemeslných odvětví výroby z krunýře cechovních omezení. Vznikají tak u nás textilní, papírenské a jiné manufaktury jako zárodek moderního průmyslu.

Poslední rok vlády Josefa II., roku 1789, připravil panovník další radikální zlepšení života poddaných zrušením roboty. Místo ní měl sedlák odvádět z hrubého výnosu statku 17 % pánovi a 15 % státu. Tento tzv. berní a urbariální patent byl pro odpor šlechty odvolán.

Během desetiletého období Josefovy vlády vyšla řada dalších patentů, které vyvolaly nesouhlas veřejnosti (např. o pohřbívání) a byly jeho bratrem Leopoldem II. zrušeny. Slibný vývoj byl nástupem Františka II. (1792-1835) na delší dobu přerušen. Přicházejí další války.

Kronika obecné školy Horní Lánov 1917-1945

(24. díl)

Materiál poskytl Ladislav Kadavý, z kurentu do latinky převedli Karolina Boková a Johann Doll, z němčiny s pomocí překladače DeepL přeložila K. Boková.

Školní rok 1942 – 43

Nový školní rok začal 2. září obvyklou školní slavností. Zároveň náš národ vstupuje do 4. roku války. Vítězství následovalo vítězství a tato kronika si neklade za cíl popisovat válečné události, pouze pád Rostova, Sevastopolu, Novorossijska a Stalingradu. Jsou vykonány hrdinské činy, které mohou být oceněny až později. Počet obětí ve vesnici stále stoupá.

Výuka probíhá ve 2 třídách. První třídu vede učitel Josef Futschig s 56 žáky (24 chlapců a 32 dívek) a druhou třídu vede učitelka Elisabeth Zinnecker s 51 žáky. Do zdejší školy bylo také přijato 6 hostujících dětí z Bochumi na dobu neurčitou.

Během prázdnin byly zkontrolovány výukové materiály a opraveny obrazy. Práce však nemohly být dokončeny. Výuka náboženství bude opět zachována, poté, co o výuku požádali všichni rodiče kromě tří. Na začátku školního roku je patrný nedostatek učebnic. Nejsou k dispozici ani prvouky, ani učebnice či tabule, což má velmi negativní dopad na výuku.

Říjen 1942

Nastoupil neobvykle krásný podzim, jaký už dlouho nebyl. Díky tomu se výuka často přesouvala ven. To znamenalo, že během hodin tělocviku bylo možné provádět polní cvičení a pochody.

1. třída podnikla 1. října celodenní výlet do hor na Věncovku *(bouda na Hnědém vrchu v Peci)*. Díky krásnému počasí se žáci mohli seznámit s mnoha zvláštnostmi Krkonoš a jejich flóry.

Na podzim se žáci zapojují také do sklizně brambor.

Sběr starého materiálu pokračuje pilně dál a bylo také dodáno více než 15 kg sušených léčivých bylin.

Listopad a prosinec 1942

Válečné události mají dopad na všechny oblasti včetně školství. Pedagogičtí pracovníci dělají vše, co je v jejich silách, a to v každém ohledu. Služba je den ode dne těžší. Boj na frontách zuřivě pokračuje a tu a tam se objevují neúspěchy. Libye musela být evakuována, Američané jsou v Alžírsku a Německo bylo nuceno obsadit celou Francii i Tunis a Bizertu. Na východní frontě zuří obrovské obranné boje.

Co se týče školní práce, je třeba poznamenat, že zvláštní důraz byl s ohledem na 4. válečné Vánoce kladen na výrobu hraček. Řada velmi hezkých věcí byla předána hitlerjugend k prodeji. Všechny věci vyrobené ve vesnici, včetně těch od žen a dívek, byly vystaveny v hostinci U Pošty.

Sbírky pro W. H. W.[1] v obci pravidelně pokračují.

6. prosince 6 hostujících dětí z Bochumi opět opustilo naši školu a odcestovalo do svého ohroženého domova. Vedly si zde opravdu dobře. Vyučovacího cíle lze dosáhnout jen s obtížemi, protože mezi mládeží roste nechuť k intelektuální práci. Mnohé by mohlo být lepší i v jiných ohledech, ale tím se zde nemůžeme zabývat.

20. 11. se konalo povinné očkování.

Vánoční prázdniny trvaly letos od 21. 12. do 12. 1. 1943 včetně. Během nich, a to 8. 1. 1943, se ve Vrchlabí konal celodenní apel pedagogů. Konferenci předsedal školní rada O. Steinitz. Se školáky byly předvedeny praktické ukázky gymnastiky a zpěvu.

Leden – únor 1943

Začátek letošního roku ukazuje obrovský nápor bolševiků na naši východní frontu. S neutuchající silou zuřily boje, v jejichž průběhu byl koncem ledna ztracen Stalingrad. Kavkazská fronta musí být rovněž opuštěna, takže iniciativa je v současné době na straně nepřítele. Aby se zabránilo hrozící katastrofě, byla nařízena totální mobilizace všech občanů obou pohlaví pro válečné účely.

V den desátého výročí (30. ledna) převzetí moci Vůdcem vyslechla 2. třída v hostinci "U Pošty" rozhlasový projev vůdce říšské mládeže Axmanna.

První pololetí se letos výjimečně uzavírá 13. února, kdy se rozdávají vysvědčení.

Březen a duben

Jaro přichází bez mrazů, což znamená, že zemědělci skončili s obděláváním polí o měsíc dříve než obvykle. Školní rada Steinitz byl povolán do vojenské

služby a nahrazuje ho pan školní rada Urban z Jablonce nad Nisou.

Dne 16. března proběhla inspekce místní školy, kterou provedli pan vrchní školní rada Wollmann a pan školní rada Urban. Využití tělocvičny pro účely mateřské školy nebylo schváleno. Narušení výuky je poměrně značné a je třeba co nejdříve zjednat nápravu, jak zdůraznil ředitel školy v podání ze dne 27. 4. V budově školy jsou kanceláře, které by se daly snadno umístit jinam, při dobré vůli by se mělo podařit najít východisko. (Kanceláře: N. S. V. [2] - Matka a dítě - W. H. W.[1] - mateřská škola - matrika).

25. března se ve škole konalo soudní jednání (zvláštní soud) proti selce Emilii Franz, která se hanlivě vyjádřila o padlém místním vůdci Puntschuhovi a schvalovala jeho smrt. Rozsudek: 7 měsíců vězení. Velikonoční prázdniny trvaly od 22. dubna do 2. května. O velikonoční neděli se konalo slavnostní přijetí závazku mládeže.

20. dubna uspořádala strana důstojnou oslavu Vůdcových narozenin. Tento den se "slavnostně" oslavoval i ve škole. (Projevy, básně a písně.)

Ve středu 21. dubna uplynulo 10 let od smrti Petera Donnhäusera. Žákům byl vysvětlen význam tohoto sudetoněmeckého bojovníka za svobodu. V šest hodin odpoledne se u Donnhäuserova hrobu konal slavnostní obřad kladení věnců, kterého se ujal gauleiter Konrad Henlein, jenž přijel se štábem vysokých stranických funkcionářů. Účast pedagogů, hitlerjugend a organizací byla velká. Vojenský oddíl vystřelil čestnou salvu. Dne 27. dubna byli žáci 12. až 14. ročníku nasazeni na lesní práce v sousedním revíru Rudolfovo údolí. Práce je lehká a spočívá ve výsadbě mladých lesních stromků. Skupiny žáků odjíždějí spo-lečně v 7 hodin ráno. Práce je odměňována.

Výsledkem dubnové sbírky lahví bylo přibližně 1 500 lahví, což je velmi působivý úspěch. Uspokojivě pokračuje také sběr starých materiálů.

Zdravotní stav v dubnu nebyl dobrý. Byl vysoký výskyt spalniček, takže například více než polovina 1. třídy 2 týdny chyběla.

Během velikonočních prázdnin se myly školní třídy a připravovala se také školní zeleninová zahrada. Mezitím pokračují tvrdé boje na válečných frontách - konec je zatím v nedohlednu.

Květen, červen, červenec a srpen

Ve sběru starých materiálů žáci ochotně pokračují. Je jen škoda, že škola nemá pro tento účel vhodnou skladovací místnost. V první třetině roku bylo sebráno 297 kg kostí, 357 kg hadrů, 530 kg papíru a 1 127 kg železa. Na 1 žáka připadalo 78,5 kusů. Při sběru lahví provedeném v květnu bylo získáno 645 kg. Žáci se také podíleli na sběru léčivých bylin. Dne 7. června bylo odevzdáno 5,14 kg květů podbělu a listů lísky.

Dne 25. června uspořádala škola s oběma třídami výlet do hor. Cílem 1. třídy je Liščí hora a Klínové boudy, cílem 2. třídy je Chojnik.

Na obzoru je velmi suché a horké léto, což znamená, že obilí bude dozrávat brzy.

Samotná vesnice se hemží cizími dělníky, kteří se chovají hlučně a bez zábran. Kromě válečných zajatců Rusů a Britů zde pracují také Češi, Poláci a Francouzi.

Školní rok skončil 14. července 1943 a výsledky přijímacího řízení byly následující:
1. třída 23 chlapců 37 dívek = 60 žáků
2. třída 28 chlapců 24 dívek = 52 žáků
Celkem 112 žáků.

O prázdninách bude školní budova dána do pořádku. Nedostatek pracovních sil je velmi vážný. Válka stále pokračuje a léto přineslo navzdory hrdinné obraně neúspěchy. Afrika a Sicílie musely být opuštěny, Mussolini odstoupil a Rusové nepolevili ve svém obrovském tlaku s masovým nasazením lidí a strojů a velká německá města byla vystavena těžkým teroristickým útokům Angličanů a Američanů. To je obraz současnosti.

Dne 30. července byla uložena k poslednímu odpočinku učitelka ve výslužbě Marie Mateasko, která byla pro obec požehnáním téměř 40 let. Byla vynikající učitelkou a školáci ji pod vedením ředitele školy doprovodili. Farář Driemer z Dolního Dvora jí věnoval vřelý nekrolog. Vedlo se jí tak, jako se vede téměř všem pedagogům, že těžká a důležitá práce při výchově mladých lidí není oceněna tak, jak si zaslouží, a jak všichni víme, nevděk je odměnou světa. Zemřela také jako zbožná křesťanka, nezažila mnoho radostí, ale žila v pevné víře ve šťastný posmrtný život.

V měsíci srpnu byli učitelé povoláni na prázdninové práce. Ředitel Futschig se zúčastnil týdenního vlastivědného kurzu ve Vrchlabí, po němž následovalo další týdenní školení. Učitelka Elisabeth Zinnecker pracovala týden při žních a sbírala léčivé byliny. V důsledku neustálých evakuací velkých německých měst (také Berlína) se zvyšuje příliv cizích lidí do našich horských vesnic a jejich děti navštěvují zdejší školy.

Nemohu, nechci a nesmím vynášet soudy nad lidmi a dalšími současnými jevy. To bude snad možné později.

Nyní válka zuří už čtyři roky, svět krvácí z tisíce ran a dej Bůh, aby se brzy po dobytém vítězství opět vrátil do země a lidu mír.

Tím končím své záznamy školního roku 1942/43.

[1] *Winterhilfswerk = Dílo zimní pomoci*
[2] *Nationalsozialistische Volkswohlfahrt = Nacionálněsocialistická péče o blaho lidu*

Josef Futschig

Dodatek redakce: *Ve škole jsou na stěnách chodby 3 původní nápisy v němčině, místy už dost vybledlé. A protože mě rozčiluje, když něco nemůžu přečíst, sedla jsem si nad tím chvíli a s pomocí Vereny Schindler, jež po mamince pochází z Dolního Lánova, a s pomocí Googlu se mi je podařilo vyluštit:*

Ans Vaterland,
ans theu're, schliess dich an,
das halte fest
mit deinem ganzen Herzen!
(autor Friedrich Schiller)

(K vlasti,
k té drahé se upni
a drž ji pevně celým
svým srdcem!)

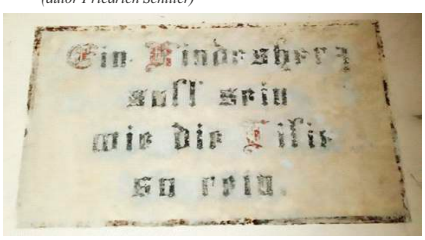

Ein Kindesherz
soll sein
wie die Lilie
so rein.
(autor Hans Michael Schletterer)

(Dětské srdce
by mělo být čisté
jako lilie.)

Wo ich bin
und was ich tun,
sieht mir Gott,
mein Vater, zu.

(Kde jsem a cokoli dělám,
dává na mě Bůh,
můj otec, pozor.)

Kontaktní údaje Lánova naleznete na str.29.

KONTAKTNÍ INFORMACE A ÚŘEDNÍ HODINY

OBECNÍ ÚŘAD DOLNÍ LÁNOV
Dolní Lánov 132
543 41 LÁNOV

www.dolnilanov.cz
499 522 216

Starosta: Ing. Pavel Šimůnek pavel.simunek@dolnilanov.cz
Asistentka starosty: Kateřina Svatá, DiS
Místostarosta: Ing. Tomáš Hanč
Účetnictví, evidence obyvatel: Martina Schoberová ou@dolnilanov.cz

Úřední hodiny:	Pondělí 8:00 - 12:00	13:00 - 17:00
	Středa 8:00 - 12:00	13:00 - 17:00
Obecní knihovna:	Středa	14:00 - 17:00

Z ÚŘADU

Vážení spoluobčané

zdravím vás v letošním prvním čísle zpravodaje. Dovolte mi popřát vám všem zdraví a hodně úspěchů v roce 2024. Po letošní zimě, která již od února připomíná spíše jaro a při níž spadlo rekordní množství deště, přichází jaro skutečné.

Po dvou tradičních plesech, mysliveckém a dětského domova, se 8. března uskuteční maškarní zábava. V sobotu 23. března proběhne turnaj ve stolním tenise a 13. května se sejdou šachisté na svém turnaji.

V letošním roce nás čeká několik investičních akcí, dlouhodobě připravovaných. Je to rekonstrukce mostu na Kunčice, který je největším a také nejdůležitějším z 10 mostů (a tří lávek), které v Dolním Lánově máme. Most čeká kompletní rekonstrukce obou čel a mostovky. Doufejme, že budeme moci zachovat alespoň předpjaté nosníky, tvořící základ mostu.

Další velkou akcí bude stavba chodníku pod a nad základní školou. Je to první část chodníku, který bychom v budoucnu rádi rozšířili na celou obec. Na chodník byla po opakované žádosti získána dotace, která celou akci výrazně zlevní.

Třetí letošní velkou akcí by měla být rekonstrukce umývárny v mateřské škole. Ta již zcela nevyhovuje současným požadavkům. Spolu s její přestavbou se zároveň nově vybaví nábytkem i přilehlá šatna.

Po několika letech ukončila paní Vejnarová nájemní smlouvu na obecní prodejnu. Jsou podnikány kroky k zajištění nového nájemce a zachování chodu prodejny. Situace prodejen v malých obcích je obecně velmi svízelná a chceme-li zachovat provoz té naší, zejména pro starší občany, musí se aspoň tu a tam stavit něco koupit i ostatní. Bez alespoň minimálního obratu dříve či později skončí každý nájemce a nepomůže ani dotace.

Po odstranění starých a přerostlých stromů na hřbitově komplikují nyní jeho celkovou obnovu nevyjasněné vlastnické vztahy, nic však nebrání obnově parčíku u kapličky sv. Huberta, kde byly také odstraněny staré a nevyhovující stromy.

Obec klade důraz na celkovou údržbu prostředí, které je naším společným domovem. Ať už je to zeleň nebo cesty, kde je také velmi důležité vyřezávat náletové dřeviny po okrajích, čistit příkopy odvádějící vodu, vpustě a kanály.

Závěrem bych vám, vážení spoluobčané, chtěl popřát úspěch a optimismus do celého letošního roku.

Ing. Pavel Šimůnek, starosta obce

ZŠ A MŠ DOLNÍ LÁNOV

Lyžařský kurz

Ve dnech 16. – 19. ledna se žáci naší školy a děti z MŠ zúčastnili již potřetí odpoledního kurzu lyžování a snowboardingu v Dolním Dvoře. Po celou dobu se dětem věnovali instruktoři z lyžařské školy SKI-BARON. Počasí nám letos velmi přálo a společné lyžování a jízdu na snowboardu s instruktory si všichni moc užili. Děti udělaly veliké pokroky a jako odměnu obdržely od lyžařské školy medaile a diplomy. Děkujeme lyžařské škole SKI-BARON za výbornou spolupráci a v příštím roce se opět budeme těšit.

Anita Blažejová

Okresní kolo ve florbalu

V pátek 9. února se vybraní žáci naší školy zúčastnili okresního kola ve florbalu ve sportovní hale v Hostinném. Turnaj byl pro žáky a žákyně ze 4. a 5. tříd a zúčastnilo se deset týmů. Hrálo se ve dvou skupinách po pěti týmech, každý s každým, a poté následovalo semifinále a malé a velké finále. Naše šestičlenné družstvo bylo letos složeno převážně z mladších hráčů. Polovina z nich byla mladší o dva až tři roky.

Zleva Filip Pavliš, Vojtěch Kapr, Šimon Pavliš, Štěpán Kapr, Laura Blažejová, dole brankařka Nela Doležalová.

Tudíž jsme přijeli na turnaji s hlavním cílem užít si hru a získat cenné zkušenosti do dalších let. Jaké však bylo milé překvapení, když se nám podařilo ze čtyř zápasů tři vyhrát. Dostali jsme se z druhého místa až do semifinále. Děti bojovaly, jak nejlépe mohly. Velmi dobře bránily a využily i několik pěkných útočných akcí, ale na velké finále už to nestačilo. Nakonec hrály malé finále o třetí až čtvrté místo. I zde to vypadalo velmi nadějně, ale v druhém poločase již dětem nezbylo moc sil a nakonec jim zůstalo nepopulární bramborové umístění. Přesto jsme byli s výsledkem velmi spokojeni, protože děti dnes předvedly obrovskou bojovnost a výbornou spolupráci.

Všem zúčastněným děkujeme za výborné výkony a reprezentaci naší školy. Dále budeme pravidelně trénovat a příští rok bojovat o co nejlepší výsledek.

Anita Blažejová

DĚNÍ V OBCI

Myslivecký spolek Malá Sněžka Dolní Lánov

V třetí třetině března, jak známo, pozvolna přebírá v přírodě vládu jaro. Většina z nás se na něj velmi těší. Kdo má rád pohyb v přírodě, tak v této době se mu naskýtá spousta zážitků, které je v těchto jarních měsících možné zažít. Příroda se po zimě pomalu probouzí do běžného života a s ní i její lesní a polní obyvatelé. Zajíci již v březnu vyvádí svá mláďata, kterým myslivci říkají březňáci. Pernatá zvěř připravuje svá hnízda, kam si později klade vajíčka.

Pro myslivce začíná čas, kdy je čeká velké množství práce, kterou musí po zimě udělat. Ale nejdříve se vrátím do zimního měsíce ledna, kde myslivci našeho spolku kromě krmení lesní a polní zvěře zajišťovali v naší obci tradiční myslivecký ples, který měl vysokou společenskou úroveň, výbornou mysliveckou kuchyni, bohatou a rozmanitou tombolu. Ve dnech 10. a 11. února byla provedena pokládka léčiva do krmných zařízení proti střečkovitosti u srnčí zvěře. Dále v tomto měsíci proběhlo v našem mysliveckém revíru sčítání zvěře, které slouží jako podklad mysliveckému hospodáři pro sestavení ročního plánu lovu hlavně u zvěře srnčí a zaječí.

Úplné ukončení vlády paní zimy můžeme očekávat v dubnu, kdy nám to zvěstují první poslové jara, kteří se ze svých zimovišť navrací do naší přírody. Jedná se o čápa, kukačky a ostatní druhy ptactva, které u nás přes jaroletní období pobývají a hnízdí. I když nás mohou překvapit aprílové plískanice, nic nebrání tomu, že je vystřídá teplé počasí. Ze zimního spánku se prostě probouzí nejen fauna, ale i flóra. Duben dostal název od našich předků podle rašení dubů. Nazývá se také měsícem lesů.

Tehdy srnci vytloukají své paroží, aby ho zbavili lýčí, probíhá shazování paroží u jelenů. Do konce dubna myslivci čistí a dezinfikují krmná zařízení pro zvěř. Doplňují slaniska solí, kterou potřebují hlavně březí samice srnčí zvěře. Začínají s opravami loveckých zařízení, případně budují zařízení nová.

S příchodem května to v přírodě prostě už žije, zvěř vyvádí svá mláďata, ptactvo v tuto dobu hnízdí. Proto je třeba zachovávat klid, aby byl zajištěn zdárný vývoj mláďat. Vlastníci pozemků mají povinnost informovat myslivce o začátku a postupu senosečí, aby mohli myslivci provést opatření ke snížení škod na polní zvěři. Myslivci zároveň pokračují v opravách krmných a loveckých zařízení.

Počátkem května začínají myslivci s lovem srnců a další zvěře, jak ukládají platné vyhlášky Ministerstva zemědělství o době lovu jednotlivých druhů zvěře a o bližších podmínkách lovu zvěře, které myslivci musí dodržovat.

S nástupem krásného měsíce června vstupuje příroda postupně do letního období. Tento měsíc většina samic spárkaté zvěře vyvádí a stará se o svá mláďata. Mámy mláďat potřebují klid, aby se mohly o ně dobře starat. Červen je proto také měsícem myslivosti a ochrany přírody. Je to měsíc, kdy probíhají v plné síle senoseče. Zde je třeba znovu připomenout, aby myslivci měli navázanou dobrou spolupráci se zemědělci a informace o postupu senoseče. Myslivci si v tuto dobu také zajišťují vlastními silami krmnou základnu pro zvěř na zimu. A to nejen sena-otavy, ale i letninu, tj. kopřivy a maliní, které myslivci suší na zimu. Samozřejmě, že i v tomto měsíci pokračují v údržbě svých zařízení, ale také se věnují lovu srnců a divočáků i lovu další zvěře, jako je zvěř v přírodě škodící.

Vzhledem k tomu, že myslivecký rok je stanoven od 1. dubna do 31. března příštího roku, budou dolnolánovští myslivci hodnotit svou mysliveckou činnost koncem března na své výroční schůzi. Nejen hodnotit, ale i přijímat úkoly a opatření na následující myslivecký rok. Jistě se v něm objeví i myslivecká kynologie, kdy jsou v našem revíru prováděny již tradičně zkoušky loveckých plemen. Dále budou myslivci našeho spolku organizovat a zajišťovat další společenské a sportovní akce v obci, jako je den dětí a turnaj v nohejbale, setkání přátel myslivců z okolních spolků při tradičním Jarním vánku.

Přání dolnolánovských myslivců, ale nejen jich, je, aby i v tuto dobu byl zvěři v přírodě zachován klid. Žádají spoluobčany, aby při nálezu opuštěných mláďat tato nebrali do holých rukou, nechali je raději na místě a oznámili to známému myslivci. Také aby nenechávali při pohybu v přírodě volně pobíhat své miláčky – psy.

S přáním Myslivosti zdar myslivci z Dolního Lánova

Miloslav Tomíček

Vystoupení našich trubačů na mysliveckém plese.

Slovo má náš hospodář Jirka Kaván.

Menčíci - nečekané setkání a souvislosti

V červenci minulého roku jsem se souhrou okolností nachomýtla, spolu s paní Cyrusovou z Čisté, k zajímavému setkání, a to s potomky černodolského textilního podnikatele Menčíka. Chtěli se podívat do rodinné hrobky na hřbitově v Černém Dole. Klíč od hrobky sice nebyl k dispozici, ale aspoň jsme si pěkně popovídali.

Tito Menčíkovi z Belgie (píšou se Mencik), Alois Alexandre Mencik von Zebinsky se ženou Sibylle a čtyřmi odrostlými dětmi, tu byli poprvé. Byli velmi milí a zajímali se hlavně o osud Aloise Menčíka, narozeného r. 1882, po němž všichni mužští potomci dědí křestní jméno a který tu jako jediný z rodiny během války zůstal. Ostatní před válkou utekli do Budapešti. Tam je zajali Němci, ale podařilo se jim uprchnout do Belgie, kde měli příbuzenské vazby.

V jejich rodině se traduje, že když to tu před válkou ovládli Němci, šli za Menčíkem a chtěli, aby jim prodal les. Odmítl. Také jim odmítl vydat seznam svých dělníků. Ve vile ve Vrchlabí prý zaměstnával lidi židovského původu. Alois byl za okupace vězněn a na jeho podnik byla uvalena nucená správa. Zemřel v roce 1964 někde tady. Zhruba před 40 lety prý Alexandrova otce v Belgii kontaktoval jakýsi Pekáček z Čech a požádal ho, zda by nemohl pochovat někoho ze své rodiny v Menčíkově hrobce v Černém Dole.

To vše byly pro nás naprosto nové informace. V dlouhém hovoru jsme pak probrali všechno možné. Mimo jiné se ptali, zda tu máme vůbec krávy, prý žádné cestou neviděli.

Řekla jsem jim to málo, co jsem k jejich hrobce věděla – že pan Steinc z Vrchlabí, pocházející z Černého Dolu, chtěl dát na své náklady opravit střechu hrobky. K tomu nedošlo, protože poměrně nedávno při nehodě v Lánově bohužel zemřel.

Nakonec jsme s nimi zajely podívat se na černodolský lom. Slíbily jsme, že k Aloisovi zkusíme něco vypátrat a že jim pošlu mimo jiné i texty o Menčících z měsíčníku Krkonoše a poptám se v archivu, co by se tam dalo sehnat.

Od ředitele archivu v Trutnově Romana Reila jsem získala kopii životopisných pamětí Aloise Menčíka, vyprávějících o začátcích podnikání rodiny a jejich třech továrnách v Černém Dole (jedna z nich je dnešní Mileta) a jinde. Dále mi pan ředitel sdělil, že jedna linie rodiny bydlí někde v Nové Pace, ale když před 10 lety pracovali na přípravě knihy o Černém Dole, tito novopačtí Menčíci zájem o kontakt neměli.

Na našem úřadě pro ně paní Cyrusová mezitím zjistila, co za dokumenty budou Menčíkovi potřebovat k tomu, aby byli uznáni za majitele (dědice) hrobky a mohli s ní nakládat.

Dlouholetý Mileťák Oldřich Čermák mi pověděl, že ve fabrice zbyly po Menčíkovi originální krabičky na export s jednohrbým velbloudem. A o tom, že logem Menčíka je červená muchomůrka, mu prý říkal další Černo-dolák Vladimír Vít. Známý pana Čermáka Zdeněk Pichl, také textilák, nám sdělil, že jeho před 3 roky zesnulý kamarád Jáchym Pecháček z Dolního Lánova byl v kontaktu s rodinou Menčíkových a leccos pro ně zařizoval, třeba kolem hrobky v Černém Dole. Jeho rodiče, staří Pecháčkovi, se po únoru 1948 o Aloise Menčíka a jeho choť v Dolním Lánově starali. Důchod Menčíkových byl prý jen 10 Kč na měsíc. Pan Pichl dává dohromady materiály o Menčíkově továrně v jugoslávské Derventě, kde byl jeho otec ředitelem a kde se p. Pichl narodil. Otec pana Pichla, Menčíkův významný a spolehlivý odborník, tuto pobočku vlastně uvedl v chod. Pan Pichl si chce také sesumírovat otcovy vzpomínky. Potom bychom se měli někdy sejít a popovídat si o tom více.

Vdově po panu Pecháčkovi se vybavila matná vzpomínka na dobu asi před 60 lety, když byli s mužem Jáchymem na návštěvě u starých Pecháčkových.

Tehdy tam potkala starou paní Menčíkovou. Vypadala prý jako dáma, kouřila viržinko, byla štíhlá, šedé vlasy měla vyčesané, plisovaná sukně.

Kusé informace od belgických Menčíků se nám tedy potvrzovaly. Později jsem jim mohla zaslat i informaci od matrikářky ve Vrchlabí o tom, že Alois Menčík zemřel 14. 8. 1964 v Dolním Lánově čp. 78 na selhání srdečního oběhu a pochován byl 18. 8. 1964 v Černém Dole. Letos to tedy bude 60 let od jeho úmrtí. Jeho oficiální adresa pobytu byla v Praze, naproti Lucerně.

Co se týče ženy A. Menčíka, Vilemíny, panuje docela zmatek v tom, zda žila s mužem v Dolním Lánově či sama v Praze. Pamětníci z Dolního Lánova to mají v paměti různě. Paní Francová se se mnou podělila o další vzpomínky na Menčíkovy. Menčíkovi prý nejdřív, poté, co je vyhnali z jejich vily, žili v Dolním Lánově v domě čp. 78 u silnice. Matka jí vypravovala, že ji coby malou školačku z okna sledovali, jak chodí pod jejich okny příkopem do školy. Další vzpomínkou paní Francové bylo, že pan Menčík používal sešívané kapesníky. Z tohoto domu u cesty se Menčíkovi přestěhovali o 60 metrů dál do už neexistujícího malého domečku v zahradě domu čp. 76 rodiny Pecháčkových. Když stará paní Pecháčková v roce 1986 zemřela, její muž Josef se belgických Menčíků zeptal, zda může urnu s jejími ostatky umístit do jejich hrobky na hřbitově v Černém Dole. Po smrti Josefa v roce 1999 si ji rodina Pecháčkových zřejmě vyzvedla.

Paní Fričková přidala další zážitek – jednou šla k Pecháčkovým se svou nedávno narozenou dcerkou v kočárku. V tu dobu tam zrovna byla paní Menčíková, oděná v černém. Prý se podívala na dečkami krásně nazdobený kočárek a pravila, že to tam (asi v Belgii) takhle nemají.

Tak uvidíme, co bude dál. Zatím aspoň nechali současní Menčíci odstranit mohutný porost břečťanu z hrobky předků, který stavbu ničil. Snad se časem dostane i na opravu střechy. Snad se někdy podívám dovnitř.

Menčíkové, česká rodina v převážně německém prostředí, toho tady mnoho vybudovali. Alois se velmi činil také v sociální oblasti – svým dělníkům výrazně zlepšoval životní podmínky. Zemřel tu ale v chudobě, jeho jméno je komoleno a upadl v zapomnění. Jak v Černém Dole, tak v Dolním Lánově.

Karolina Boková

Černý Důl – zcela vlevo stojí Menčíkova vila (později MŠ pro děti zaměstnanců Milety), uprostřed tovární budovy jedné ze tří zdejších továren, která je dosud v provozu (Mileta). Na místě druhé továrny vznikl Hotel Aurum, který už ale také nestojí; buduje se zde apartmánový dům. Třetí továrna byla také před časem přeměněna na apartmány. Foto z Alba významných českých podnikatelů.

Alois Menčík, který zemřel v roce 1964 v Dolním Lánově, stojí na fotografii vlevo nahoře. Vpravo od něj je jeho matka, vlevo dole sedí jeho otec a dáma v klobouku je jeho žena Vilemína s dětmi. Foto z knihy Černý Důl – ohlédnutí za historií s hornickou tradicí z roku 2014.

KONTAKTNÍ INFORMACE A ÚŘEDNÍ HODINY

OBECNÍ ÚŘAD LÁNOV
Prostřední Lánov 200
543 41 LÁNOV

obec@lanov.cz
www.lanov.cz

Starostka	Eliška Rojtová	starosta@lanov.cz	499 432 211 603 112 761
Místostarostka	Ladislava Šedivá	mistostarosta@lanov.cz	493 314 596 601 697 365
Asistentka	Renata Srnská	asistentka@lanov.cz	493 314 598
Provoz obce	Milan Ježek	provoz@lanov.cz	499 432 220 725 951 722
Účetnictví	Ilona Kobrlová	ucetni@lanov.cz	499 432 234
Pozemky, stavby	Jaroslav Hanč	hanc@lanov.cz	499 432 051
ITC, kabelová TV	Radovan Jákl, DiS	admin@lanov.cz	607 602 738
Investice	Eva Kaválková	investice@lanov.cz	722 992 103
Poplatky	Jaroslava Kučerová	poplatky@lanov.cz	493 314 599

Úřední hodiny: **Pondělí a Středa 8:00 - 11:30 12:30 - 17:00**

INFOCENTRUM LÁNOV

TURISTICKÉ INFOCENTRUM A OBECNÍ KNIHOVNA
Prostřední Lánov čp. 39
543 41 Lánov

499 432 083
infocentrum@lanov.cz

Zřizovatel: Obecní úřad Lánov
Referent: Karolina Boková

Otevírací doba:

v mezisezóně:			v sezóně: červenec, srpen		
Po:	8:00 - 12:00	12:30 - 16:00	Po:		
Út:	8:00 - 12:00	12:30 - 16:00	Út:	8:00 - 12:00	12:30 - 16:00
St:	8:00 - 12:00	12:30 - 17:00	St:	8:00 - 12:00	12:30 - 17:00
Čt:	8:00 - 12:00	12:30 - 16:00	Čt:	8:00 - 12:00	12:30 - 16:00
Pá:	8:00 - 12:00	12:30 - 16:00	Pá:	8:00 - 12:00	12:30 - 16:00
So:			So:	8:00 - 12:00	12:30 - 16:00
Ne:			Ne:	9:00 - 12:00	

ZDRAVOTNÍ STŘEDISKO LÁNOV

MUDr. Zdeněk KUŽEL
- praktický zubní lékař - **499 432 298**

Po:	8:00 -12:00	13:00 -15:00
Út:	8:00 -12:00	13:00 -15:00
St:		13:00 -18:00
Čt:	8:00 -12:00	13:00 -15:00
Pá:	8:00 -12:00	

Akutní bolestivé případy budou po osobní nebo telefonické domluvě ošetřeny v nejbližším volném termínu.

MUDr. Iva KOSINOVÁ
- praktický lékař - **499 522 344**

	ODBĚRY, INJEKCE	AKUTNÍ STAVY	JEN OBJEDNANÍ
Po:	7:00 - 8:00	8:00 - 9:45	10:00 - 13:00
Út:	7:00 - 8:00	8:00 - 9:45	10:00 - 13:00
St:			12:00 - 18:00
Čt:	7:00 - 8:00	8:00 - 9:45	10:00 - 13:00
Pá:	7:00 - 8:00	8:00 - 9:45	10:00 - 13:00

MUDr. Jaromír PAUKERT
- ordinace pro děti a dorost **605 773 384**
VRCHLABÍ, Slovanská 94

Aktuální informace sledujte na:
www.alped.cz

VODA LANOV
www.vodalanov.cz

vodalanov@vodalanov.cz
info@vodalanov.cz
(odečty, smlouvy, fakturace - vodné a stočné)

Provozní doba kanceláře:

Po:	7:30 - 16:00
Út:	7:30 - 12:00
St:	7:30 - 12:00
Čt:	7:30 - 12:00
Pá:	7:30 - 12:00

Ing. Jana Beranová (ředitelka) **tel.: 737 726 837**
e-mail: vodalanov@vodalanov.cz
Tomáš Bachtík (vedoucí provozu, havárie) **tel.: 732 891 565**
Jiří Materna (provoz, havárie) **tel.: 605 265 094**
Ladislav Hospodka (provoz) **tel.: 605 253 467**
Milena Knapíková Kavánová (účetní) **499 522 331, 602 300 234**
e-mail: info@vodalanov.cz

KONTAKTNÍ INFORMACE A ÚŘEDNÍ HODINY

OBECNÍ ÚŘAD DOLNÍ DVŮR
Dolní Dvůr 78
543 42 DOLNÍ DVŮR

www.dolnidvur.cz
499 522 376

Starosta: Ing. Martin Bělovský	**tel.: 739 416 335**	starosta@dolnidvur.cz
Místostarosta: David Neumann	**tel.: 730 861 900**	davidneumann.dd@gmail.com
Asistentka starosty: Lenka Máslová	**tel.: 799 554 151**	obec@dolnidvur.cz
Úřední hodiny:	**Po** 8:00 - 13:00 **St** 8:00 - 13:00 **Út** 12:00 - 17:00 **Čt** 12:00 - 17:00	

Z ÚŘADU

Odpadový systém obce Dolní Dvůr v roce 2023

Aktuální stav odpadového systému obce Dolní Dvůr

Smluvní partneři:

- TRANSPORT Trutnov, a. s. (směsný odpad, plast, papír, sklo)
- Marius Pedersen, a. s. (oleje, tuky, drobný kovový odpad, velkoobjemový a nebezpečný odpad)
- REMA Systém, a. s. (elektroodpad)
- Farma Kout (bioodpad rostlinného původu)

Přehled sběrných nádob:

- Popelnice směsný odpad 110 l u nemovitostí 64
- Sběrná místa:

- kontejnery 1100 l směsný odpad	12
- kontejnery 1100 l plast	9
- kontejnery 1100 l papír	3
- kontejnery na sklo	6
- kontejner 120 l na oleje a tuky	3
- kontejner 240 l drobný kovový odpad	6

Služby zajišťované vlastními silami a prostředky:

- Odvoz směsného odpadu v případě, kdy nestačí sběrné nádoby
- Sběr biologického odpadu rostlinného původu včetně svozu (svoz od 1. 4. do 30. 10.)

Další informace k provozu odpadového systému (svozové dny apod.) jsou uvedeny na webových stránkách obce.

Bilance roku 2023

Hmotnost směsného odpadu

Směsný odpad celkem 122,3 t

(Limit pro snížený poplatek za ukládání odpadu 180 kg na občana jsme překročili již v červnu.)

Náklady odpadového systému

Pronájem sběrných nádob36 105 Kč

Svoz a likvidace

- směsný hromadný 329 962 Kč
- směsný popelnice 155 644 Kč
- tříděný 81 388 Kč
- objemný a nebezpečný 49 518 Kč

Celkové náklady 652 617 Kč

Poznámky:

– U pronájmu sběrných nádob využíváme v maximální možné míře bezplatný pronájem EKO-KOM.
– Při odvozu směsného odpadu na skládku vlastními prostředky (v roce 2023 celkem 60x) jsou do nákladů zahrnuty pouze skládkovací poplatky.
– Stejně tak u svozu bioodpadu nejsou započítány náklady spojené s odvozem do kompostárny.
Náklady na svoz a likvidaci tříděného odpadu jsou již sníženy o odměnu za zajištění míst zpětného odběru EKO-KOM (106 404 Kč).–
Likvidace elektroodpadu je prováděna bezplatně.

Příjmy odpadového systému

Příjmy z poplatků (občané a majitelé rekreačních nemovitostí)	249 378 Kč
Příjmy ze smluv (podnikatelé)	167 075 Kč
Celkové příjmy	**416 453 Kč**

Jak je vidět z uvedených údajů, odpadový systém obce je i nadále ztrátový. **Za rok 2023 je tato ztráta 236 164 Kč.** Tolik řeč čísel. Odpadová legislativa se postupně zpřísňuje, poplatky narůstají. Mezi loňským a letošním rokem jde nejen o pravidelné zdražení svozové firmy, ale v našem případě i o přesun svozových služeb do kategorie 21 % DPH z loňských 15 %.

Pro rok 2024 platí, že za snížený poplatek za komunální odpady 500 Kč/t můžeme na skládce uložit pouze 170 kg na jednoho občana. Co bude nad tento limit, je za 1.513 Kč/t. V porovnání s loňským rokem je tedy limit o 10 kg na občana nižší a poplatek za uloženou tunu o 303 Kč vyšší. Cena za roční vyvážení popelnice 1x týdně roste z 2.263 Kč na 2.477 Kč, u kontejnerů z 20.462 Kč na 22.391 Kč. Celkové skládkovné na skládce v Dolní Branné vzrostlo z 2.264 Kč/t na 2.530 Kč/t.

Z uvedeného je zřejmé, že ekonomika (nejen) našeho odpadového systému se rok od roku zhoršuje, což není dlouhodobě udržitelné.

Co s tím? Nejčastějším systémovým přístupem k řešení tohoto problému v jiných obcích bývá zavedení door-to-door systému, tedy přidělení popelnic všech barev přímo k jednotlivým nemovitostem, zrušení sběrných míst s kontejnery a prodloužení frekvence vývozu jednotlivých druhů odpadu na 2 týdny až měsíc. Takové řešení naráží

v našich podmínkách na několik zásadních překážek. Pouze 62 z celkových našich 237 nemovitostí splňuje současně dvě pro takový systém klíčové podmínky – tedy jsou trvale obývané a jsou na trase svozového vozidla. Nedokážeme se tedy vyhnout potřebě sběrných míst a při současném množství odpadu v našich kontejnerech si nedokážu představit ani prodloužení frekvence vyvážení kontejnerů na dva týdny nebo snížení počtu černých kontejnerů na našich sběrných místech.

Odpadový systém je však jako jedna z nejvýznamnějších výdajových položek našeho rozpočtu samozřejmě trvale v centru pozornosti zastupitelstva obce. V průběhu loňského roku jsme navýšili na dvojnásobek kapacitu sběrných nádob na plechovky, které byly trvale přeplněné. Významnou investicí, která bude sloužit nejen odpadovému systému, je i pořízení traktorového kontejnerového nosiče a nového kontejneru. Připravujeme zavedení kamerového systému na všechna sběrná místa, který nám pomůže v ochraně systému před jeho zneužíváním a lajdáckostí některých z nás. Věřím, že pokud tyto „škůdce systému“ dokážeme identifikovat a sankcionovat, případně jim jejich nepatřičný odpad odvezeme zpět k jejich nemovitosti (typicky starý nábytek), může to spolu s důslednou minimalizací objemu odpadu (plastové lahve, papírové kartony, nápojové plechovky) pomoci, když už ne nákladům na odpadový systém, tak určitě pořádku kolem sběrných míst a tím v celé naší obci.

Zastupitelstvo obce se zcela určitě bude v nejbližší době věnovat ekonomickým parametrům odpadového systému, tedy výši poplatku za odpady podle naší vyhlášky (platí pro občany a chalupáře) i sazbě za lůžko v ubytovacích zařízeních. Je možné reálně očekávat, že stávající sazby nebudou pro budoucnost udržitelné.

Martin Bělovský, starosta

Projednávané body na zasedání zastupitelstva obce Dolní Dvůr konaném dne 18. 12. 2023

4. Rozpočtová opatření

Vzhledem k předpokládaným změnám v příjmové i výdajové stránce rozpočtu bylo připraveno rozpočtové opatření č. 5/2023, které je v příloze tohoto zápisu. Tímto rozpočtovým opatřením dochází ke zvýšení celkového objemu rozpočtových příjmů o 1.733.500 Kč, ke zvýšení rozpočtových výdajů o 561.000 Kč a ke snížení financování o 1.172.500 Kč

Po zohlednění tohoto rozpočtového opatření činí:

CELKOVÉ ROZPOČTOVÉ PŘÍJMY:	11.092.834 Kč
CELKOVÉ ROZPOČTOVÉ VÝDAJE:	19.989.811 Kč
FINANCOVÁNÍ:	8.896.977 Kč

Návrh usnesení č. 2023/38:
Zastupitelstvo obce Dolní Dvůr **schvaluje** rozpočtové opatření č. 5/2023 uvedené v příloze tohoto zápisu.
Hlasování: Pro: 9 Proti: 0 Zdržel se: 0
Usnesení č. 2023/38 bylo schváleno.

5. Rozpočet obce Dolní Dvůr na rok 2024

Pan Bělovský informoval přítomné o tom, že dne 29. 11. 2023 byl na úřední desce obce vyvěšen návrh rozpočtu obce na rok 2024. Tento návrh je upraven o navýšení příjmů ve výši 360.000 Kč, což je potvrzená dotace na opravu památníku obětem válek od Ministerstva obrany. Parametry rozpočtu 2024, který je uvedený v příloze zápisu z jednání, jsou:

Příjmy celkem:	11 184 300 Kč
Výdaje celkem:	26 094 133 Kč
Rozdíl:	- 14 909 833 Kč

Výsledek navrhovaného rozpočtu je tedy schodek ve výši 14 909 833 Kč. Vyrovnaného rozpočtu bude docíleno zapojením části zůstatku finančních prostředků obce, které budou k dispozici k 31. 12. 2023.

Návrh usnesení č. 2023/39:
Zastupitelstvo obce Dolní Dvůr **schvaluje** rozpočet obce pro rok 2024 uvedený v příloze tohoto zápisu.
Hlasování: Pro: 9 Proti: 0 Zdržel se: 0
Usnesení č. 2023/39 bylo schváleno.

6. Kompetence starosty obce pro provádění rozpočtových opatření

Pro operativní finanční řízení chodu obce jsou v souladu s dosavadní praxí stanovena pravidla pro provádění rozpočtových opatření

Návrh usnesení č. 2023/40:
Zastupitelstvo obce Dolní Dvůr **stanovuje kompetence starosty obce pro provádění rozpočtových opatření** v souladu s § 102 odst. 2 písm. A) a § 99 odst. 2 Zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, **pro r. 2024** takto:

A) změnu závazného ukazatele na výdajové straně rozpočtu do výše 100 tis. Kč, aby nedošlo ke snížení přebytku nebo zvýšení schodku schváleného (upraveného) rozpočtu;
B) navýšení závazného ukazatele na výdajové straně rozpočtu s vlivem na plánovaný přebytek či schodech schváleného (upraveného) rozpočtu v případech, kdy je to nezbytně nutné pro zajištění chodu obce, k odvrácení možných škod, v případech havárií atp., dále když včasná úhrada takového výdaje je vázána penalizací a dále v případě úhrady pokut, penále z rozhodnutí nadřízených orgánů a dohledů a dalších nutných výdajů, kdy schválení rozpočtového opatření má jen formální charakter, protože výdaj musí být realizován;
C) přijetí a realizace účelově poskytnutých finančních prostředků z jiných rozpočtů;
D) upřesnění výše příjmu a výdaje vlivem zobrazení daně z příjmů právnických osob v rozpočtu obce, kde plátcem a příjemcem daně je obec;
E) zajištění nezbytných změn rozpočtových hodnot způsobených vlivem změny právních předpisů (technické změny).
Hlasování: Pro: 9 Proti: 0 Zdržel se: 0
Usnesení č. 2023/40 bylo schváleno.

7. Střednědobý výhled rozpočtu obce na roky 2024-2028

Pan Bělovský informoval přítomné o tom, že dne 29. 11. 2023 byl na úřední desce obce vyvěšen návrh rozpočtového výhledu obce na roky 2024-2028. Parametry rozpočtového výhledu, který je uvedený v příloze zápisu z jednání, jsou:

Konsolidované příjmy:	24.850.500 Kč
Konsolidované výdaje:	49.580.000 Kč
Rozdíl:	**- 24.729.500 Kč**

Návrh usnesení č. 2023/41:
Zastupitelstvo obce Dolní Dvůr **schvaluje** střednědobý výhled rozpočtu obce Dolní Dvůr na roky 2024-2028

uvedený v příloze tohoto zápisu.
Hlasování: Pro: 9 Proti: 0 Zdržel se: 0
Usnesení č. 2023/41 bylo schváleno.

8. Vodné a stočné 2024

P. Bělovský informoval přítomné o výsledku jednání zastupitelstva obce, které projednalo kalkulaci vodného a stočného na rok 2024, a to dle skutečných nákladů za rok 2023 se započtením tvorby fondu obnovy. Z tohoto dokumentu je patrné, že podle kalkulace jsou skutečné náklady vodného 117,43 Kč/m^3 a stočného 133,19 Kč/m^3. Zastupitelstvo se dohodlo, že na rok 2024 stanoví výši vodného na 70 Kč/m^3 a stočného 45 Kč/m^3.

Návrh usnesení č. 2023/42:
Zastupitelstvo obce Dolní Dvůr **schvaluje** na základě kalkulace, která je v příloze tohoto zápisu, cenu vodného na rok 2024 ve výši 70 Kč/m^3 a cenu stočného na rok 2024 ve výši 45 Kč/m^3.
Hlasování: Pro: 9 Proti: 0 Zdržel se: 0
Usnesení č. 2023/42 bylo schváleno.

9. Pracovně-právní vztahy se zastupiteli

Zastupitel pan Ladislav Beránek (osobní údaje jsou zastupitelům známy) bude na základě dohody o pracovní činnosti vykonávat i nadále pracovní činnost ve prospěch obce. Ve vztahu k inflačnímu vývoji se upravuje jeho odměna. Znění dodatku je v příloze zápisu.

Návrh usnesení č. 2023/43:
Zastupitelstvo obce Dolní Dvůr **schvaluje** uzavření dodatku č. 5 k dohodě o pracovní činnosti se zastupitelem Ladislavem Beránkem.
Hlasování: Pro: 8 Proti: 0 Zdržel se: 1
Usnesení č. 2023/43 bylo schváleno.

Stejným mechanismem se upravují i odměny místostarosty a zastupitelů.
Návrh usnesení č. 2023/44:
Zastupitelstvo obce Dolní Dvůr **ruší** své usnesení 2022/46 a **schvaluje** odměnu neuvolněnému místostarostovi Davidu Neumannovi ve výši 18.780 Kč měsíčně s platností od 1. 1. 2024.
Hlasování: Pro: 8 Proti: 0 Zdržel se: 1
Usnesení č. 2023/44 bylo schváleno

Návrh usnesení č. 2023/45:
Zastupitelstvo obce Dolní Dvůr **ruší** své usnesení 2022/47 a **schvaluje** odměnu všem zastupitelům kromě starosty a místostarosty ve výši 1.070 Kč měsíčně od 1. 1. 2024
Hlasování: Pro: 9 Proti: 0 Zdržel se: 0
Usnesení č. 2023/45 bylo schváleno.

10. Prodej části pozemku p. č. 531

Na základě žádosti pana Viktora Prokeše byl v době od 27. 10. do 15. 11. 2023 zveřejněn záměr obce prodat část uvedeného pozemku. Nikdo další neprojevil o tyto pozemky zájem. Prodejní cena byla stanovena na základě odborného vyjádření k ceně, zpracovaného panem Jaroslavem Matěnou, Prostřední Lánov 332, 543 41 Lánov, který byl pro stanovení ceny obdobného pozemku použitý v loňském roce (viz usnesení 2022/30).

Návrh usnesení č. 2023/46:
Zastupitelstvo obce Dolní Dvůr **schvaluje** prodej části pozemku 531, trvalý travní porost, o výměře cca 180 m^2 v obci a k. ú. Dolní Dvůr, panu Ing. Viktoru Prokešovi, r. č. ... a paní Ing. Martině Prokešové, r. č. ..., oba bytem ..., za cenu 95 Kč/m^2 + náklady na vklad do katastru nemovitostí.
Hlasování: Pro: 9 Proti: 0 Zdržel se: 0
Usnesení č. 2023/46 bylo schváleno.

11. Pasport místních komunikací včetně plánu zimní údržby
Stávající podoba pasportu místních komunikací u některých komunikací neodpovídala jejich faktickému významu, proto byl pasport novelizován. Jeho součástí je i plán zimní údržby, který právně zakotvuje systém údržby, který je v naší obci dlouhodobě používaný.

Návrh usnesení č. 2023/47:
Zastupitelstvo obce Dolní Dvůr **schvaluje** pasport místních komunikací včetně plánu zimní údržby v podobě uvedené v příloze tohoto zápisu.
Hlasování: Pro: 9 Proti: 0 Zdržel se: 0
Usnesení č. 2023/47 bylo schváleno.

12. Smlouva o příspěvku na skipasy pro místní děti

Jako v předchozích letech, i v nadcházející zimní sezóně podpoří zastupitelstvo obce sportovní aktivitu místních dětí příspěvkem 2.000 Kč na celosezónní skipas. Opět platí, že v případě zájmu je možný skipas i v areálu Luisino Údolí. Kombinace obou areálů možná není. Spoluúčast dítěte zůstává i nadále ve výši 2.000 Kč.

Návrh usnesení č. 2023/48:
Zastupitelstvo obce Dolní Dvůr souhlasí s příspěvkem 2.000 Kč na celosezónní skipas v areálu Ski Family, případně v areálu Luisino Údolí pro děti do 18 let trvale žijící v Dolním Dvoře.
Hlasování: Pro: 9 Proti: 0 Zdržel se: 0
Usnesení č. 2023/48 bylo schváleno.

13. Darovací smlouva pro Obec Lánov – příspěvek na děti v MŠ

Zastupitelstvo obce Dolní Dvůr tradičně podporuje provoz mateřské školy v Horním Lánově. Po dohodě zastupitelstva se příspěvek zvyšuje na 3.000 Kč na dítě.

Návrh usnesení č. 2023/49:
Zastupitelstvo obce Dolní Dvůr **schvaluje** dar 21.000 Kč pro Obec Lánov, IČO 00278041, jako příspěvek na úhradu provozních nákladů mateřské školy v Horním Lánově.
Hlasování: Pro: 9 Proti: 0 Zdržel se: 0
Usnesení č. 2023/49 bylo schváleno.

14. Smlouva o dílo na opravu památníku obětem válek

Komise zastupitelstva obce vybrala dne 13. 9. 2023 zhotovitele restaurátorské části opravy památníku obětem válek. Můžeme proto přikročit k uzavření smlouvy.

Návrh usnesení č. 2023/50:
Zastupitelstvo obce Dolní Dvůr **schvaluje** uzavření smlouvy na opravu památníku obětem válek v Dolním Dvoře s MgA. Lucií Procházkovou, IČO: 74145321, se sídlem Demokratické mládeže 1360, Zelené předměstí, 530 02 Pardubice za cenu 423.700 Kč.
Hlasování: Pro: 9 Proti: 0 Zdržel se: 0
Usnesení č. 2023/50 bylo schváleno.

15. Dodatek ke smlouvě se společností TRANSPORT Trutnov

Společnost TRANSPORT Trutnov předložila návrh dodatku č. 4 k platné smlouvě na odvoz odpadů, kterým se navyšují ceny za svoz komunálního odpadu o 4 %. Vzhledem k tomu, že neexistuje žádná reálná alternativa, nezbývá než souhlasit.

Návrh usnesení č. 2023/51:
Zastupitelstvo obce Dolní Dvůr **schvaluje** dodatek č. 4 ke Smlouvě o odstraňování, využívání a dopravě odpadů se společností TRANSPORT Trutnov, s. r. o., V Aleji 131, 541 01 Trutnov, IČO 62063588, kterým se navyšují roční paušální známky u nádob 110 resp. 120 l na 2.047 Kč a u nádob 1.100 l na 18.505 Kč. Ceny jsou uvedeny bez 21% DPH
Hlasování: Pro: 9 Proti: 0 Zdržel se: 0
Usnesení č. 2023/51 bylo schváleno.

DĚNÍ V OBCI

Setkání seniorů

V prosinci jsme opět uspořádali setkání našich starších občanů a o zábavu nebyla nouze. Mimo sousedských historek pan starosta představil změny v obci za uplynulý rok a také plány do budoucna. Prvně jsme na akci měli i zástupkyni z MAS Krkonoše, která občanům přiblížila činnost a práci skupiny v regionu. Setkání proběhlo na Chatě U Jirky a touto cestou chceme poděkovat za milou obsluhu a skvělé jídlo. Velký dík patří také zúčastněným občanům, že se stále zajímají o dění v obci. Těšíme se na další setkání!

Kateřina Neumannová

Hraní u vánočního stromu

Milí sousedé, vážení návštěvníci Dolního Dvora, dovolte mi vrátit se na chvilku do adventního času, kdy se tradičně spolu sejdeme na našem svátečně vyzdobeném dolnodvorském náměstí, abychom na pár hodin zapomněli na předvánoční shon a za hudebního doprovodu písní skupiny NaVáHuTě si užili přátelské setkání.

Za všechny, kteří se podílejí na přípravě a průběhu akce, bych vám chtěla poděkovat za přízeň, kterou nám po celá léta zachováváte a svojí hojnou účastí na loňském setkání potvrzujete, že je vám u nás dobře a rádi se vracíte. Velmi si vaší přízně vážíme, dělá nám to radost a v neposlední řadě nám to též dává na vědomí, že naše snažení má smysl.

Děkujeme a těšíme se na příští setkání – už teď si můžete zapsat do kalendářů sobota 21. 12. 2024 od 17:00 hodin.

Lenka Čermáková

Foto Kateřina Neumannová

Krátká vzpomínka na dolnodvorské koncerty

Naše obec s 280 obyvateli je známá výchozími cestami do hor, zimním lyžováním, ale i kostelem stavěným v roce 1802 – 1806. V něm jsou původní varhany pořízené v roce 1905. Doprovázely mše a vše co k nim patří. Po opravě v roce 2001 hrávaly i na občasných koncertech. Je škoda, že není možné jmenovat všechny, kteří u nás účinkovali. Z čísel zpravodaje našich obcí připomenu alespoň malou část koncertů a interpretů.

2014 – koncertoval pan Radek Hanuš
2016 – Svatovavřinecký sbor Jilemnice
Svatomikulášský sbor Horní Branná
Sdružení Amici musicae pulchre
3 členové Ettel kvartetu
Jilemnický sbor dr. Luštince
2017 – Bára, Nikita, Mirka, Jirka
2019 – netradiční koncert
2020 – netradiční koncert – Nikita, Bára, Ondra, Martin
2022 – Vánoční koncert – Nikita, Filip
Peněžní sbírka přispěla na operaci malé Amálky provedené ve Vídni.
2023 – Vánoční koncert
Michal Charvát s písněmi Karla Gotta
Nikita, Filip. Zařazení dvou odlišných hudebních stylů se povedlo.

Koncerty měly velkou návštěvnost. Peněžní sbírky pomohly nejen malé Amálce, ale i Domu sociálních služeb v Semilech. Poslední akce v r. 2023 se jmenovala „Daruj klubíčko“. Obyvatelky z tohoto zařízení rády pletou a háčkují, ale klubíček se nedostává. Na OÚ se sešlo několik krabic a pytel s tímto kulatým potěšením. Vzhledem k tomu, že trochu peněz zbylo, byla zakoupena v galanterii v Hostinném další kulatá radost.

Na článku spolupracovaly Nikola Bílá a Hana Homolová.

Poslední vánoční koncert s podtitulem „Daruj klubíčko“.

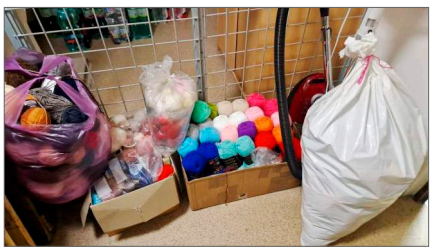

Sklad se plní klubíčky.

Jejda, to bude práce! Obyvatelky semilského Domova pro seniory nad krásnou nadílkou.

Perlička z historie

Ve Vlastivědě vrchlabského okresu z let 1907 – 1915 Franze Josefa Jiraseka je vyobrazena nejstarší pečeť Dolního Dvora:

A hned vedle je uvedena jiná podoba pečetě Dolního Dvora s informací, že *„Když se tato pečeť asi před 12 lety začala používat, byla v Praze na základě stížnosti vrchlabské městské rady zakázána, protože pouze Vrchlabí bylo oprávněno používat ve svém znaku kladiva a jehličnaté stromky.“*

Vypadá to, že Dolní Dvůr nakonec vyhrál ☺

Karolina Boková

Případ mladého anarchisty

Jedná se o skutečný případ, který společně s 12 dalšími vyšel v roce 2016 v knize Vražedné příběhy z Čech a Moravy spisovatele Vladimíra Šindeláře. Zdrojem informací byly autorovi, jenž je členem Jihočeského klubu Obce spisovatelů a Klubu autorů literatury faktu, archivy a matriky. Připravila Karolina Boková, která tímto děkuje paní Růženě Koudelkové za to, že ji na příběh upozornila a knihu jí půjčila.

Jaro roku 1886 bylo teplé a vlahé. Staré lidové přísloví sice říká: Březen, za kamna vlezem, duben, ještě tam budem, leč toho roku to tak zcela neplatilo. Duben byl už příjemně teplý. Jaro se mocnými kroky blížilo a vzduch jím byl úplně provoněn. Dokonce i v Krkonoších, kde bychom očekávali, že zima svede s nastupujícím jarem ještě urputnou bitvu, bylo už docela teplo. Ne snad, že by místní lidé mohli odložit zimníky a tlusté rukavice. Na to byli až příliš zkušení a věděli, že v horách se počasí může změnit každým okamžikem, nicméně mezi šedými mraky se co chvíli dralo ven sluníčko. To svými hřejivými paprsky prosvěcovalo celý kraj a to pak bylo hned člověku tak nějak veseleji u srdce.

V časných ranních hodinách však sluníčko ještě nesvítilo a také první příznaky jara jako by ustoupily do pozadí. Lidé, kteří se museli v tento nevlídný čas vydat za prací, šli kalným ránem skoro potmě a občas tiše láteřili. Jenže, co naplat, jíst se chce a také rodina doma čeká na pravidelnou výplatu.

Dne 3. dubna 1886 o půl šesté hodině ráno kráčeli z Vrchlabí do Dolního Dvora bratři František a Vojtěch Scholzové. Šli pomalu a rozvážně jako zkušení horalé. Cestu sice dobře znali, ale bylo ještě málo světla a oni nechtěli riskovat, že někde zakopnou o kořen nebo kámen.

Právě když míjeli takzvanou Raupachovu kapli[1)], všiml si Vojtěch Scholz už zdálky, že na cestě leží jakýsi tmavý předmět. Upozornil tedy bratra a oba dva se trochu udiveně a opatrně přiblížili k té podivné věci. Zpočátku to vypadalo, že by se mohlo jednat o nějakou zvěř a bratři čekali, že černý předmět, až uslyší jejich kroky, najednou vyskočí a rozběhne se do blízké houštiny. Leč to se nestalo a oba muži nakonec došli až na místo a zvědavě se sklonili k zemi. Chvilku trvalo, než v ranním šeru dokázali rozeznat detaily, ale pak najednou oba rychle odskočili. Nebylo pochyb, před nimi na zemi leželo lidské tělo.

František Scholz po malé chvíli jako první přemohl strach. Následován svým bratrem opatrně přistoupil k ležícímu člověku a vzal jej za ruku. V první chvíli ho napadlo, že by to mohl být nějaký ochmelka, který někde ve vsi přebral a cestou domů jej pak alkohol přemohl. Tělo leželo tváří k zemi a nejevilo žádné známky života. Jenže když se Scholz dotkl ruky ležícího těla, záhy pochopil, že tady už bude každá pomoc marná. Ruka byla studená jako led. Za pomoci svého bratra posléze obrátil tělo tváří vzhůru a strnul. Před nimi ležel s otevřenýma očima Josef Hollmann, hostinský z Dolního Dvora[2)]. Bratři Scholzové jej dobře znali, vždyť do jeho hostince chodívali pravidelně na pivo a partičku mariáše. Hollmann byl znám jako pořádkumilovný člověk, který byl ochotný výjimečně natočit někomu pivo na dluh, ale vyžadoval, aby tyto dluhy byly řádně spláceny. V opačném případě takový hříšník už do jeho hostince nesměl. Hollmannova pořádku-milovnost byla natolik známa, že byl krátce předtím zvolen do výboru vrchlabského společenstva hostinských a vybíral po okolních vsích od hostinských členské příspěvky. A to by jistě nemohl dělat člověk, na kterého nebylo spolehnutí. Teď tu ležel na chladné zemi mrtev.

Oba Scholzové stáli na místě chvíli nerozhodně. Dívali se střídavě jeden na druhého a pak zase dolů na nebožtíka. Přemýšleli, co by teď měli udělat, když tu se náhle zdálky ozvaly kroky. Pomalu se blížily a pak se najednou z ranního šera vynořily postavy dalších dvou mužů. Scholzové je znali, vždyť i oba příchozí, August Jirm[3)] a František Burkert, pocházeli z Dolního Dvora a nyní šli jako každé ráno do fabriky ve Vrchlabí za prací. Také Jirm a jeho společník byli chmurným nálezem zaskočeni, ale pak se probrali a začali jednat. Všichni čtyři se nejprve rozhodli, že mrtvolu prohlédnou. Tak se i stalo. Práci jim usnadnila skutečnost, že mrtvola měla rozepnutý kabát. V kapse vesty našli masivní stříbrné hodinky na řetízku, asi 4 stříbrné zlatky a necelých pět zlatých v drobných mincích, nepočítaje k tomu ještě několik osobních drobností. Tyto předměty vzal prozatím k sobě August Jirm, který je později řádně odevzdal četníkům. Jeden z čtveřice mužů zůstal u mrtvého těla na stráži, zatímco ostatní se rozběhli uvědomit o hrozném nálezu úřady.

Přivolaní četníci objevili při prohlídce mrtvoly střelnou ránu v týle oběti a při pozdější soudní pitvě mrtvého těla pak lékaři našli v malém mozku i olověnou kulku, která způsobila Hollmannovu smrt. Tím byla zároveň vyloučena možnost, že by snad mohlo jít o sebevraždu. Hostinský ostatně pro takový čin neměl žádný důvod, žil ve spořádaných rodinných i finančních poměrech. Bylo jasné, že se jedná o vraždu a v tomto směru také zahájili četníci vyšetřování.

Jako první bylo třeba uvědomit rodinu oběti. Domácí lidé jistě mohli podrobně vědět, jaké měl zemřelý na osudný den plány, kam měl namířeno a jakou hotovost mohl mít v kritické chvíli u sebe.

Jít do rodiny oznámit takovou smutnou zvěst není zajisté nic příjemného. Oba četníci sice byli zkušenými strážci zákona, ale přece jen jim nebylo lehko po těle. Barbora Hollmannová, nyní už vlastně vdova, nebyla v první chvíli pro slzy schopná četníkům nic kloudného říci. Teprve po chvíli, když se trochu uklidnila, sdělila, že její manžel u sebe nosíval velkou koženou tobolku, která však u mrtvoly nebyla nalezena. Josef Held, nevlastní dospělý syn oběti, vypověděl, že jeho otčím dne 1. dubna vybral pro společenstvo vrchlabských hostinských členské příspěvky ve výši 12 zlatých. Tato částka však u mrtvého těla nalezena nebyla. Četníkům bylo v té chvíli jasné, že mají co dělat s loupežnou vraždou.

S pomocí rodiny a několika dalších svědků pak postupně skládali dohromady mozaiku Hollmanových posledních chvil.

Zjistili, že Josef Hollmann odešel 2. dubna časně ráno z Dolního Dvora do Vrchlabí, kde asi v 11 hodin dopoledne pořídil u kupce Emila Hertsche nákup za 25 zlatých. Další zlatky dal kočímu Josefu Vaňkovi, který měl onen nákup odvézt do Dolního Dvora. Kupec později uvedl, že u Hollmanna si dobře všiml velké červenohnědé tobolky, uzavřené tlustou gumovou šňůrou, a také notesu, kam si pečlivý hostinský zapsal veškerý svůj nákup. Tobolka ani zápisník však později u mrtvoly nalezeny nebyly.

Když hostinský takto ve Vrchlabí vyřídil všechny své nutné záležitosti, měl teď dost času pro sebe. V půl druhé

odpoledne se zastavil v hostinci Václava Possnera, kde popil a utratil zde 29 krejcarů, pak zašel do kořalny Žida Leopolda Schicka, kde si poručil za 6 krejcarů horký punč. Mezi čtvrtou a pátou hodinou si pak Hollmann koupil v uzenářství Adolfa Krále klobásu a vepřové maso, ve tři čtvrti na pět byl viděn v hostinci Gustava Rödlinga, kde si dal opět pivo a k tomu ještě rohlík, což ho přišlo na 7 krejcarů. To byla patrně jeho poslední útrata ve Vrchlabí, pak už jej tady nikdo neviděl. Je dost pravděpodobné, že Hollmann u sebe po celý ten čas žádné velké peníze neměl, a jestliže pachatel podle velikosti tobolky usuzoval na budoucí pořádnou kořist, byl poté asi zklamán.

V půl šesté odpoledne potkala vracejícího se Hollmanna nedaleko Raupachovy kaple sousedka Anna Střížková, která naopak mířila do Vrchlabí. Pozdravili se a to bylo asi všechno. Střížková byl tedy nejspíš poslední člověk, s výjimkou vraha ovšem, kdo hostinského Hollmanna viděl ještě naživu. Pozoruhodná je však skutečnost, že asi o půl hodiny později šel stejnou cestou dělník Jan Mörwald[4)] a u Raupachovy kaple zpozoroval na zemi ležící tělo. Později vypověděl, že sice hostinského poznal, ale nesnažil se mu nijak pomoci, protože se domníval, že Hollmann je opilý. My už víme, že jakákoliv pomoc byla v tu chvíli zbytečná, protože oběť byla mrtvá, ale přesto je trochu divné, že Mörwald se nesnažil bezvládnému člověku pomoci. V dnešní době je takové chování obvyklé, ale v oněch časech se k sobě lidé přece jen chovali lépe. Podle těchto svědectví se můžeme domnívat, že Hollmannova poslední chvíle nastala asi ve tři čtvrti na šest večer, onoho dne 2. dubna 1886.

Četnictvo tedy zahájilo podrobné šetření, při němž bylo postupováno velmi opatrně a zodpovědně. Loupežná vražda se zde nevyšetřovala každý den a četníci si nechtěli nějakým neuváženým krokem vysloužit výtku svých nadřízených. Skládali tedy mozaiku posledních chvil hostinského pozorně a pečlivě. Nakonec se zdálo, že úspěch se dostavil. V síti podezřelých uvízli dva zdejší muži – Vilém Svatoň a Josef Springer. Důkazy se zpočátku jevily natolik silné, že oba dva podezřelí se dokonce ocitli v soudní vazbě. Nakonec se ukázalo, že to byla špatná stopa. Oběma mužům se podařilo prokázat hodnověrné alibi a poté byli s omluvou propuštěni. Vrah hostinského stále unikal. Pak ale náhle věci dostaly rychlý spád.

Dne 7. května, tedy zhruba měsíc po Hollmannově vraždě, ubíral se poštovní sluha Josef Erben z Vrchlabí do Horního Lanova. Vyšel z poštovního úřadu asi ve 12 hodin a v nůši na zádech nesl 6 poštovních zásilek v celkové hodnotě 24 zlatých. Vlastní poštovní brašnu, v níž jinak nosil listovní zásilky, měl tentokrát přivázanou nahoře na nůši – nic cenného tam dnes nebylo a balíčky, které nesl do Horního Lanova, by se mu tam byly nevešly.

Erben kráčel rozvážným krokem. Kolem půl jedné, právě při cestě přes potok, objevil se na cestě proti němu neznámý muž. Pošťák si vzápětí uvědomil, že onoho neznámého potkal nedaleko odtud už předchozího dne, ale nic z toho v té chvíli nevyvozoval. Tehdy lidé nebyli tak podezíraví, a tak Erben mladíka přívětivě pozdravil a dokonce levou rukou nadzvedl svou obnošenou služební čapku. Netušil, že se v této chvíli právě potkal se svým osudem.

Neznámý totiž na pošťákův pozdrav nijak nezareagoval. Místo toho najednou sáhl do kapsy a v jeho ruce se objevil revolver. Pak mladík přiskočil k pošťákovi blíž, a než mohl Erben cokoliv udělat, přiložil mu hlaveň na prsa a stiskl spoušť. Poklidnou krajinou zaduněl výstřel.

Je velmi pravděpodobné, že Erbenův anděl strážný byl v této chvíli na svém místě a pomohl včas. Kulka sice oběť zasáhla, ale rána mířila šikmo a pošťáka navíc zachránily vrstvy jeho oblečení. Projektil zabrzdila tlustá šála, kabát a vesta, takže došlo jen k poranění svalů u třetího žebra. Pošťák měl tedy v místě zásahu pořádnou podlitinu, ale jinak se mu nic nestalo.

Erben zůstal po počátečním šoku chvíli strnule stát, ale když se probral z prvního ohromení, vjel do něj vztek. Tak takhle to je! Vždyť on se ho ten darebák pokusil zabít! No počkej! Pošťák rychle shodil ze zad nůši, pevně sevřel svou velkou hůl, kterou si jako správný horal vzal s sebou na cestu, a vyrazil na útočníka. Ten ovšem na nic nečekal a dal se před rozzlobeným pošťákem na útěk.

Teď šlo jen o to, kdo bude rychlejší. Nakonec to vypadalo, že mladík bude už už dostižen, ale ten něco takového nehodlal připustit. Když slyšel, že se k němu jeho pronásledovatel dlouhými skoky blíží, náhle se zastavil, otočil se a napřáhl proti Erbenovi svůj revolver. Situace se tak najednou obrátila a pošťák se rozhodl, že proti namířenému revolveru nepůjde. Moudře usoudil, že předchozí šťastná náhoda by se tentokrát už nemusela opakovat. Cosi vzteklého zabručel, pak si velkým obloukem odplivl a otočil se na zpáteční cestu. Mladík ještě chvíli mířil jeho směrem, ale když viděl, že pošťák doopravdy odchází, rychle se otočil a upaloval pryč.

Zatímco v případu vraždy hostinského Hollmanna se četníci neměli vcelku čeho chytit, nyní už byla situace daleko lepší. Přepadený muž byl schopen poskytnout dost přesný popis útočníka. Díky tomu ještě téhož dne, tedy 7. května, zaklapla pouta na rukách pachatele. Byl jím dvacetiletý tkadlec Robert Donth, rodák z Kaltenbergu, nynějšího Studenova[5)]. Pracoval ve vrchlabské továrně Floriana Pilze a bylo o něm všeobecně známo, že má levicové názory a hlásí se k socialisticko-anarchistickým myšlenkám. Už tím byl mladík podezřelý a nyní díky všímavosti pošťáka skončil v rukách četníků.

Donth zpočátku zapíral, a když byl ještě téhož dne 7. května u vyšetřujícího soudce konfrontován tváří v tvář se svou obětí, pošťákem Erbenem, tvrdil nejdřív, že si naprosto nic nepamatuje, že toho člověka nikdy neviděl, že nikoho nepřepadl ani neoloupil, a tím méně pak zavraždil. Po výslechu byl tedy odveden do vazby, ale když vyšetřování následujícího dne pokračovalo, dostaly věci zcela jiný spád. Donth předstoupil před vyšetřujícího soudce s provinilým výrazem ve tváři a přiznal se, že to skutečně byl on, kdo v dubnu usmrtil Josefa Hollmanna. Pak začal soudci zkroušeně vyprávět, jak se to všechno stalo.

Žil prý s Josefem Hollmannem už nějaký čas v nepřátelství a hostinský mu při každém setkání vyčítal podvody. Donth se totiž nějaký čas živil prodejem losů na splátky, kteroužto činnost převzal od budapešťské firmy Adler a spol. S prodejem losů chodil Donth často i do Dolního Dvora, kde se potkával s Hollmannem a odtud se prý datovalo jejich nepřátelství. Dne 2. dubna 1886 ve čtyři hodiny odpoledne šel prý Donth na procházku po cestě k Dolnímu Dvoru, a když se pak otočil na zpáteční cestu k domovu, potkal zde náhle Hollmanna. Bylo to asi kolem páté hodiny odpolední. Mladík údajně hostinského slušně pozdravil, ale ten místo odpovědi začal Donthovi hned nadávat do

podvodníků. V tu chvíli prý se i mladík rozzlobil a nazval hostinského starým podloudníkem. Hollmann v této chvíli zdvihl těžkou, okovanou hůl, o niž se při chůzi opíral, a chtěl mladíka udeřit do hlavy. Donth však měl u sebe revolver, který si koupil, když v noci chodíval často s penězi za prodané losy domů, a tak teď zbraň namířil na hostinského. Když to Hollmann zpozoroval, místo aby se stáhl, začal na mladíka dotírat holí ještě víc, takže se prý Donth nakonec musel dát na útěk. Hollmann údajně běžel za ním a mladík se v tu chvíli rychle obrátil a vystřelil na svého pronásledovatele. Pak pospíchal domů, ale už po několika krocích si to rozmyslel a vrátil se k tělu své oběti. Chtěl prý dodat této kauze zdání loupežné vraždy, a tak vzal mrtvole z kapsy kabátu zápisník se seznamem dlužníků a také černou tobolku, v níž však nebyly peníze, nýbrž prý jen staré kolkové známky. Oba předměty Donth zahodil a nemůže si prý vzpomenout, kde se tak stalo.

Po činu prý pachatele trápilo svědomí a uvažoval o sebevraždě. Pak se zase prý chtěl jít udat četníkům, ale nenašel k tomu odvahu. Aby tomuto životu učinil konec a přivedl četníky na svou stopu, rozhodl se posléze spáchat loupežné přepadení poštovního sluhy Erbena. Chtěl prý o jen postřelit, ale málem spáchal druhou vraždu, která by opět zůstala nevypátrána. Naštěstí oběť útok přežila, a mohla jej pak oznámit. On sám na to prý byl připraven, ale aby nekapituloval tak snadno, ukryl nejprve revolver a při zatýkání zapíral. Po přiznání se však cítí hned lehčeji, a tak nyní podává toto doznání k činu.

Z těchto slov je zřejmé, že Donth byl přes své mládí cynický pokrytec. Po svém zatčení si v cele celou věc promyslel a spočítal si, že bude pro něho lepší, když se přizná k Hollmannově zabití, ale udělá z hostinského útočníka, protože Hollmann se nyní už těžko může takovému nařčení bránit. Jenže vyšetřující soudce dal Dontha po jeho „ochotném“ přiznání odvést zpátky do cely a začal pátrat po jeho předchozích životních osudech. A náhle vypluly na povrch dost nepěkné skutky.

Robert Donth už od raného mládí politicky tíhl k levici, ale ne kvůli sociální spravedlnosti. Měl jenom pocit, že tento světový názor může zabránit jeho občasným zaměstnavatelům, aby po něm vyžadovali práci. Pracovat se mu zkrátka nechtělo, a když ho k tomu jeho šéfové chtěli přimět, začal Donth hned vykřikovat do světa, že on, chudý dělník, je vykořisťován. Brzy mu i sociálně demokratické ideály byly příliš vlažné a on se začal hlásit k anarchii, k onomu světonázoru, který hlásá, že pořádek je na světě k ničemu.

Je jasné, že jakmile začal tento názor během svých zřídkavých zaměstnání prosazovat v praxi, všude se s ním brzy rozloučili. I když Donth měl celkem dobré školní vzdělání a poté se vyučil uměleckému tkalcovství, přesto sháněl práci obtížně. Když se potenciální zaměstnavatel dozvěděl, že mladík byl už roku 1884 pražským zemským soudem pro hlásání anarchistických názorů a další přečiny odsouzen na sedm měsíců žaláře, bylo rázem po zaměstnání. Nálepky kriminálníka se pak už nikdy nezbavil a dopadlo to tak, že jej nakonec nechtěl zaměstnat vůbec nikdo.

Když byl Donth už nějaký čas bez zaměstnání, a tedy i bez příjmů, rozhodl se, že se už nebude žádného továrníka doprošovat a vezme svůj osud do rukou sám. Na podzim roku 1885 převzal zastoupení budapešťské firmy Adler a spol., která se zabývala prodejem losů. Začal tedy prodávat losy a zpočátku se mu obchody docela dařily. Téměř si vyčítal, že na tuto možnost obživy už dávno nepřišel sám. Jenže všeho do času.

Cinkání peněz v kapse je velmi lákavá věc, ovšem za předpokladu, že ty peníze vám říkají pane. Donth však nebyl z těch, kdož by to dokázali vždy přesně rozlišit, a tak se koncem onoho roku 1885 stalo, že nutně potřeboval peníze, a protože zrovna žádné neměl, půjčil si 12 zlatých z peněz za prodané losy. Snadno se ty peníze utratily, ale daleko horší to bylo s jejich vrácením. Nakonec se proto Donth rozhodl ukončit svou podnikatelskou činnost při prodeji losů, ale po měsících celkem snadného života se mu už vůbec nechtělo shánět si zaměstnání někde ve fabrice. Od počátku roku 1886 se jen tak poflakoval a postupně navštěvoval své příbuzné v okolí, kteří mu vždycky dali něco najíst. Na jejich dotazy vždy odpověděl, že si práci teprve hledá.

Jenže práci si nehledal a nakonec podlehl pokušení. Když viděl u svého švagra Františka Tauchena ve Vrchlabí, že jeho příbuzný si bere peníze ze šuplíku v almaře, počkal si a v nestřežené chvíli odtud ukradl švagrovi papírovou bankovku v hodnotě 100 zlatých. Za peníze si koupil dvoje stříbrné hodinky, nový oblek a dost peněz také stačil utratit po hospodách. Počátkem února 1886 si také zakoupil u kupce Jana Exnera ve Vrchlabí revolver a 25 patron.

Kdyby se ho někdo v tu chvíli zeptal, nač potřebuje zbraň, asi by hned nedokázal odpovědět, ale nějak podvědomě cítil, že zbraň se odhodlanému muži vždycky může hodit.

Pak se stalo, co se muselo stát. Dne 22. března objevil jeho švagr ztrátu peněz. Donth ho umluvil, aby Tauchen nedělal povyk, že mu peníze brzy vrátí. Švagr se jen dost nerad dal upokojit, ale stále vyhrožoval, že půjde krádež oznámit. Toho se Donth velmi bál. Správně chápal, že jakmile by se soudce dozvěděl o jeho předchozím trestu, tentokrát by se žalář nepočítal na měsíce, ale patrně na roky. Proto se nakonec rozhodl, že sežene peníze a švagrovi je vrátí. Kupodivu ho vůbec nenapadlo prodat věci, které si za ukradené peníze koupil, hodinky, oblek a zbraň. Jak už tušíme, rozhodl se obstarat si peníze tím nejhloupějším způsobem.

Naoko nastoupil do Pilzovy fabriky ve Vrchlabí, ale ve volných chvílích odcházel na dlouhé vycházky po okolí. Tak ho svědek Anton Seidl potkal onoho osudného dne 2. dubna na cestě k Dolnímu Dvoru, jen asi 50 kroků od místa, kde byla později nalezena Hollmannova mrtvola. Seidlovi mladík připadal podezřelý, a tak se skryl ve křoví, odkud Dontha tajně pozoroval. Po hodině mu však začalo být zima, a protože nic zajímavého nezjistil, nakonec se potichu vydal k domovu. Kdyby byl ještě chvíli vydržel na svém místě, mohl se stát očitým svědkem vraždy, k níž tu pak došlo. Donth za každou cenu chtěl švagrovi vrátit dlužný obnos, a tak čekal, až kolem půjde někdo, kdo by vypadal, že má u sebe peníze. Když se pak na cestě objevil hostinský z Dolního Dvora, měl Donth pocit, že se dočkal.

Co přesně se na místě událo, to můžeme jen odhadovat. Mladíkova pohádka o tom, že mu hostinský nadával a pak jej honil s okovanou holí v ruce, už od počátku nevypadala věrohodně. Hollmann byl znám jako velmi dobrosrdečný člověk a s Donthem se navíc znal sotva od vidění. Nikdy mezi sebou neměli žádný spor. Donth však Hollmanna vídal v jeho hospodě v Dolním Dvoře a patrně někdy slyšel, když se hostinský

chlubil, jak dobře se mu vede. Když teď navíc Hollmann nesl po cestě svou velkou tobolku, podepsal si tím, aniž to tušil, rozsudek smrti. Donth jej zezadu chladnokrevně střelil do hlavy, pak otevřel tobolku, kde ale našel jen málo peněz a dvouzlatkový kolek. Ten se později bezúspěšně pokoušel ve Vrchlabí prodat u kupce Jana Thera. Kupec pak tuto skutečnost potvrdil před soudem, což byl další důkaz, že Robert Donth skutečně spáchal loupežnou vraždu.

Lidský život byl tedy zmařen, ale splácení švagrova dluhu se tím nepohnulo ani o milimetr. Už druhého dne, tedy 3. dubna, začala Františka Tauchenová, Robertova provdaná sestra, opět bratrovi připomínat jeho dluh. Ten se nějak vymluvil, ale pochopil, že švagrova rodina mu nedá pokoj, dokud svůj majetek nedostane zpátky. Rozhodl se tedy, že se znovu pokusí získat peníze zločinem.

Když pak počátkem května prohlásil Tauchen velmi odhodlaně, že pokud nedostane dluh do týdne, celou věc předá soudu, začal Donth uskutečňovat svůj plán. Vypůjčil si od sousedky Petronilly Erbenové 10 zlatých, aby měl v hostinci na útratu. Začal tam vysedávat a hledat nějakou zámožnou oběť. Jenže v tomto tkalcovském kraji se tehdy vyskytovalo víc lidí chudých než bohatých, a tak nakonec mladíkova pozornost ulpěla na zaměstnancích pošty. Zjišťoval, kdo a kudy chodí s poštou, a nakonec si jako budoucí oběť vybral Josefa Erbena. Erben totiž podle jeho zjištění nosil svou poštu krajinou, kde se nepohybovalo mnoho lidí.

Dne 7. května v poledne se mládenec vydal podle svého pozdějšího přiznání na cestu do Horního Lanova, kde chtěl na vhodném místě vyčkat příchodu pošťáka Erbena. Ani tentokrát však jeho počínání neušlo pozornosti okolí a sedlák Jan Zinnecker viděl Dontha už asi v 11 hodin běžet kolem svého statku na místo, kde pak došlo k přepadení. Co se tam poté stalo, to už víme. Pachatel později sice tvrdil, že neměl úmysl pošťáka zastřelit, ale tomu nikdo neuvěřil. Pokud někomu přiložíte nabitou zbraň na prsa a stisknete spoušť, těžko pak můžete tvrdit, že jste dotyčného nechtěli zabít. Poštovní sluha Erben si mohl blahopřát, vždyť se vlastně podruhé narodil.

Při pozdějším soudním projednávání celého případu byl soudcům předložen i revolver, kterým byla spáchána loupežná vražda na Hollmannovi a pokus loupežné vraždy na pošťáku Erbenovi. Soudem povolaní znalci palných zbraní konstatovali, že se jedná o revolver systému Lefaucheux ráže 7 mm, který může snadno na vzdálenost 10 kroků usmrtit člověka. Revolvery Lefaucheux se poněkud lišily od nynějších moderních revolverů. Zatímco dnes mají náboje zápalku vlisovanou do dna nábojnice, kam dopadne úderník revolveru, do zbraní systému Lefaucheux se používaly zvláštní náboje, kdy ze dna nábojnice trčel na stranu kovový kolíček, na který měl dopadnout kohoutek revolveru. Kohoutek vlastně takto plnil funkci kladívka, ale válce revolverů Lefaucheux musely mít v každé nábojové komoře výřez. Ten držel kolíček náboje po zasunutí do bubínku revolveru ve správné poloze, aby na něj mohl shora dopadnout kohoutek zbraně. Zatímco dnes tedy úderník revolveru míří doprostřed dna nábojnice, u „lefošek“ kohoutek mířil zvenku na okraj dna. Tento systém se objevili už někdy počátkem padesátých let 19. století, kdy si jej dal patentovat Francouz Casimir Lefaucheux, a ve své době znamenal velký pokrok v oblasti palných zbraní, ale vývoj šel rychle kupředu a koncem 19. století už byly revolvery Lefaucheux laciným zbožím a kupoval je jen proletariát.

Po dalším neúspěšném pokusu o získání peněz na úhradu švagrova dluhu se pachatel vrátil domů. Byl velmi nervózní, ostatně měl také proč. Jeho oběť nejenže zůstala naživu, ale Donth navíc věděl, že byl poznán. Když mu pak zanedlouho na dveře zabušila četnická hlídka, ani se ničemu nedivil. Při pozdějším šetření celého případu se snažil zapírat. Jak už víme, dělal ze sebe chudinku, který se v případě hostinského Hollmanna vlastně jen bránil, ale vyšetřující soudce nebyl žádný hlupák a jeho rukama už prošlo víc podobných darebáků.

Ve čtvrtek dne 12. srpna 1886 se anarchista a zároveň i loupežný vrah Robert Donth ocitl před porotním soudem v Jičíně, kam jeho případ patřil. Soudnímu dvoru předsedal rada zemského soudu, rytíř Bedřich Aull, votanty byli rada zemského soudu Švorčík a soudní adjunkt Barcal. Obžalovaného zastupoval právník, JUDr. Klouček. K jednání bylo předvoláno 10 svědků, 2 znalci a 2 soudní lékaři. Obžaloba zněla na jednu dokonanou a jednu nedokonanou loupežnou vraždu, krádež částky 100 zlatých a neoprávněné nošení zbraně.

Postavení obžalovaného před soudem už od počátku nebylo dobré. Přítomným se jevil jako asociál, štítící se práce, který neváhá kvůli uspokojení svých finančních nároků zmařit i lidský život. Důkazy byly silné a obhájci zbylo jen apelovat na soud kvůli mládí svého mandanta. Jako velmi přitěžující se však naopak jevila skutečnost, že mladík už byl i přes svůj nízký věk soudně trestán několikaměsíčním žalářem.

Soud trval dva dny, a to ještě jen proto, že byla slyšena celá řada svědků a znalců. Dne 13. srpna byl Robert Donth odsouzen k smrti provazem.

Zbývala už jen jediná možnost, milost panovníka. Leč aby k tomu došlo, musel by Donth o milost požádat, a to on kvůli svému anarchistickému vyznání v žádném případě udělat nechtěl. On přece bojuje proti všemu panstvu na celém světě, a když jej páni chtějí dát oběsit, on se nesníží k tomu, aby prosil o milost. Zdálo se, že hrozba šibenice je neodvratná, ale pak se stalo něco jiného.

Žádost o milost podala jeho stárnoucí, tehdy jedenasedmdesátiletá matka, kterou velmi trápily jak synovy zlé skutky, tak i jeho odsouzení. Obětovala většinu svých úspor na úřední úkony a podala císaři předepsanou cestou žádost o milost pro svého nezdárného syna. Krajský soud v Jičíně, který se k této žádosti musel rovněž vyjádřit, udělení milosti posléze doporučil.

Dne 19. října přišla do Jičína oficiální odpověď z Vídně. František Josef se rozhodl vzhledem k mládí odsouzeného udělit mu milost. To však byla jen jedna stránka mince, protože císařská milost provinilce sice zachránila před oprátkou, ale nikoliv před trestem za spáchané zločiny. Kasační soud ve Vídni totiž obratem odsoudil loupežného vraha Dontha do těžkého žaláře na doživotí. Každého čtvrt roku mu měl být trest ztížen jedním dnem půstu a každoročně 2. dubna, tedy ve výroční den vraždy, měl být vězeň potrestán temnou komorou. O tři dny později za krkonošským vrahem zapadla brána někdejšího kartuziánského kláštera ve Valdicích, kde rakouský erár už od roku 1857 věznil ty nejtěžší zločince.

Tak skončil smutný příběh chamtivosti, lhostejnosti a neúcty k lidskému životu. Pachatelova matka zlé skutky svého syna dlouho nepřežila. Snažila se poskytnout mu do života dobré vzdělání, dala jej vyučit poctivému řemeslu a nyní musela snášet zlé

pohledy svého okolí za činy, které sama nespáchala. Utrápila se už zanedlouho, a stala se tak další obětí tohoto neveselého případu.

[1] *Raupach (či Raubach, ale i Rapp(e)rich) bylo jména potoka (dnes Vápenický), ne člověka, takže označení kaple mělo asi znít spíš kaple u Raubachu. Možná je myšlena kaple, která stávala na staré poštovní, nyní modré turistické cestě z Vrchlabí do Dolního Dvora, a to asi 320 m na západ od přechodu přes Raubach/Vápenický potok. Dnes z ní zbyly už jen základy. Je to asi pravděpodobnější kandidát na místo činu než bílá kaplička, nacházející se na téže turistické cestě o kus dál směrem na Dolní Dvůr, jejíž vzdálenost od téhož přechodu přes Raubach/Vápenický potok je asi 620 metrů. Věc se mi ale trošku zkomplikovala poté, co jsem později na třech různých starých mapách viděla, že na západ od dotyčného přechodu přes Raubach figurovaly blízko sebe kaple dvě. Takže je dosti možné, že kaplička, z níž do dneška zbyly ony ruiny, není ta, o níž se v textu mluví, ale že je to ta, z které nezbylo lautr nic…*

[2] *Hollmanův hostinec čp. 6 stával naproti dnešní poště, na břehu Kotelského potoka v místě, kde je dnes fontána. Později se jmenoval Heldův hostinec. Byl stržen v 50. letech 20. století.*

[3] *Říkám si, zda jméno nebylo ze starých pramenů špatně přečteno a nejedná se ve skutečnosti o jméno Zirm.*

[4] *Jméno Mörwald opravdu sice existuje, ale tady v našem okolí člověk narazí spíše na Möhwaldy.*

[5] *Dnes část Rokytnice nad Jizerou.*

V knize Kronika Dolního Dvora faráře Franze Proschwitzera z r. 1906 o této události autor referuje takto:

1886: Dne 3. dubna způsobila strašlivá událost mezi obyvateli Dolního Dvora a okolí vzrušení a smutek. Josef Hollmann, majitel domu čp. 6, který byl 18 let starostou a prokázal obci velké zásluhy a byl oblíbenou osobností, byl 2. dubna zavražděn, když se večer vracel z Vrchlabí domů. Pachatel zůstal neodhalen a byl rozpoznán a zatčen až o několik dní později, kdy se jako nezaměstnaný a již trestaný pokusil o druhý atentát na poštmistra z Horního Lánova. Byl odsouzen k trestu smrti, který byl vzhledem k jeho nízkému věku - bylo mu pouhých 21 let - změněn na doživotí.

Karolina Boková

Hollmannův/Heldův hostinec a řeznictví na Rudném náměstí z dálky (před kostelem). U silnice je vidět chladírna.

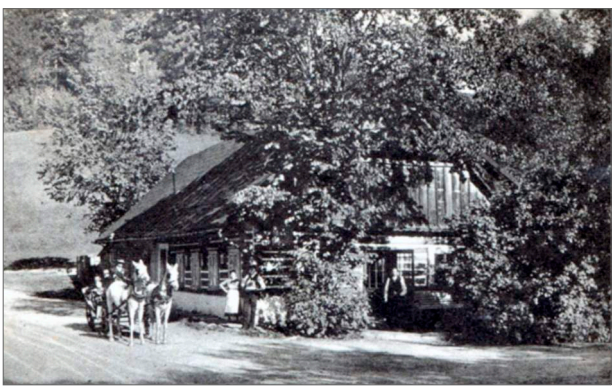

Na fotografii z r. 1925 je rodina Josefa Helda před domem i s hosty a kočárem. Hostinec byl spolu s řeznictvím a chladírnou zbořen v 50. letech 20. století. Obě pohlednice poskytla Obec Dolní Dvůr a popisky krásná knížka Dolní Dvůr na pohlednicích a fotografiích Hanky Homolové z r. 2018.

Z kapličky u Raubachu (respektive z jedné ze dvou kapliček u Raubachu) zbyly jen základy z kamení. Podle Miroslava Waňka z Horního Lánova vypadala jako ta, která se zachovala o kus dál na téže modré turistické cestě. Rostly u ní dva javory, ale byly vysazeny moc blízko a stavbičku ničily. Navíc si na nich prý myslivci postavili posed a lezli i přes ni. Před pár lety vznikl z popudu Jaroslava Hanče a Michala Daňka zatím nerealizovaný projekt obnovy kapličky, kterou pracovně nazvali „Kaplička na půli cesty“, protože se nachází zhruba v půlce mezi Lánovem a Vrchlabím. Foto Jaroslav Hanč.

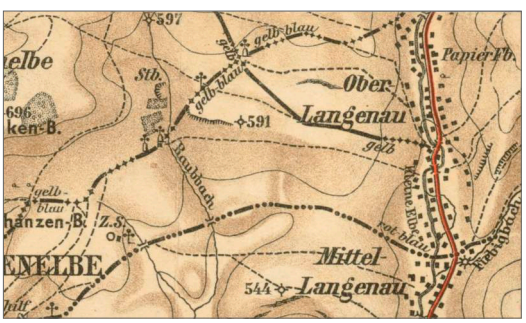

Výřez ze staré mapy, poskytnuté Krkonošským muzeem ve Vrchlabí, kde jsou krásně vidět dvě kapličky na západ od přechodu přes Raubach/Vápenický potok.

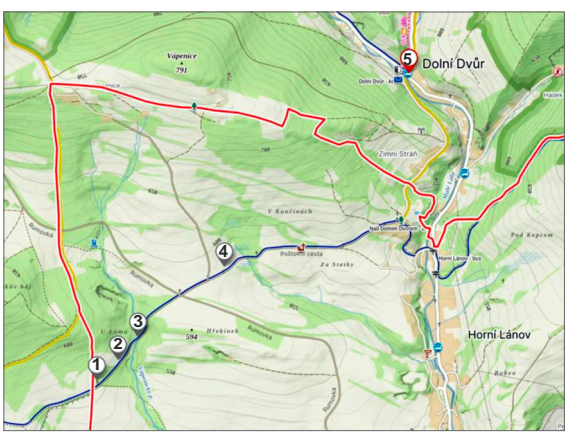

Mohu se samozřejmě mýlit, ale domnívám se, že se události výše vylíčené udály na této modré turistické (neboli staré poštovní) cestě. Zdroj: Mapy.cz

***Č. 1** – Ruina kapličky u Raubachu/ Vápenického potoka; patřila asi k pozemkům usedlosti čp. 22; dnes to jsou domy čp. 22 a 170 v Horním Lánově.*

***Č. 2** – Přibližné místo kapličky, která figuruje na starých mapách, která se nedochovala vůbec a která je zřejmě nejsilnějším kandidátem na místo činu. Ta by teoreticky mohla náležet k sousedícím pozemkům, a to statku čp. 15.*

***Č. 3** – Přechod přes Raubach/Vápenický potok*
***Č. 4** – Zachovalá kaplička u jasanů*
***Č. 5** – Hollmannův/Heldův hostinec na náměstí v Dolním Dvoře*

Objektivem z Dolního Lánova a Dolního Dvora.

Dolní Lánov - 19. 1. 2024.

Dolní Lánov - 5. 2. 2024 - velká voda.

Příprava plesu Dětského domova.

Myslivecký ples Mysliveckého sdružení Malá Sněžka Dolní Lánov.

Lyžařský kurz dolnolánovských dětí.

Lyžařský kurz dolnolánovských dětí.

Nová vítací cedule v Dolním Dvoře.

Vánoční koncert v kostele sv. Josefa v Dolním Dvoře - 28. 12. 2023.

Setkání seniorů v Dolním Dvoře na Chatě Jirka.

FOTOGALERIE SOUTĚŽE LÁNOVSKÝ SNĚHULÁK 2024

Obrazová příloha k článku na str. 21 uvnitř zpravodaje.

SOUTĚŽÍCÍ

Mia Tichá
z Horního Lánova.

Nelinka Blažková
z Prostředního Lánova.

Lucinka Janků
z Dolního Lánova.

Nikolka Máslová
z Dolního Lánova.

Mára Tryzna
z Prostředního Lánova.

Vnučka Terezka u babičky
Hlavsové - Horní Lánov.

Natálie Tomíčková
z Dolního Lánova.

MIMOSOUTĚŽNÍ

Matěj a Patrik Vališkovi
z Prostředního Lánova.

Samuel a Jakub Václavíkovi
z Dolního Lánova.

Děti z MŠ Dolní Lánov.

Jakub a Josefína Roušalovi
z Horního Lánova.

Anetka Javorová a Natálka Pošepná
z Prostředního Lánova.

Domškoláci z farmy
v Prostředním Lánově.

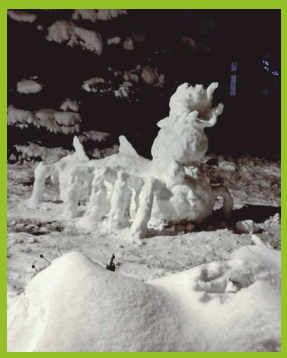

Janek a Josefína Haláčkovi
z Prostředního Lánova.

Zpravodaj obce Lánov a sousedních obcí Dolní Lánov a Dolní Dvůr - periodický tisk územního samosprávného celku
* Vychází čtyřikrát do roka * Redakce: Karolina Boková, Venkovské infocentrum mikroregionu, Prostřední Lánov 39, 543 41 Lánov, e-mail: infocentrum@lanov.cz, tel./fax: 499 432 083 * ev. č. MK ČR E 20472 * Vydává Obec Lánov, Prostřední Lánov 200, 543 41 Lánov, IČ: 00278041 * © Grafická úprava: Zdeněk Máslo ml. *
* Korektura: Marta Hrušková * Datum vydání Zpravodaje: vyjde v průběhu března, června, září, prosince *
Přední obálka: Předjaří v Dolním Dvoře, foto Zdeněk Máslo * Jaro 1/2024 * Náklad: 1050 ks * č. 68 * zdarma *